

Ο ναυαγός— Πώς διάβολο θα δώσω σ' αὐτούς τούς καρκινίες νά καταλάβουν, ὅτι δὲν εἶμαι φάρμα, ἀλλὰ ἕνας δυστυχισμένος θερμαστής πού ἐναυάγησε;

Ὑπερβολαὶ τῆς γλώσσας

Ὅταν σὰς πουν, ὅτι ἕνας φίλος σὰς ἔφαγε τὸ κεφάλι του, μὴν περιμένετε νὰ τὸν ἴψτε νὰ φορᾷ τὸ καπέλλο του σὸ... στομάχι.

Ὅταν σὰς πουν, ὅτι ἕνας πλούσιος ἔχει καρδιά περιβόλι, μὴν γὰρ νὰ τοῦ ζητήσετε... θέσι περιβόλι.

Ὅταν διαβάσετε στὶς ἐφημερίδες, ὅτι «ἀντρίος φόνος ἐλάσθε κ' αὐτὸν...», μὴ ρωτᾶτε νὰ μάθετε, ἀν ἔλασε χώραν... τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀμερικής.

Ο ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΣ

Θεάματα

ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ: «Φρενίτις», ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΡΡΑΒΟΝΙΑΣΜΕΝΟΝ: «Θὰ σὲ παντρεῖ, τὸ, τέρας!...» ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ: «Χρυσὴ θροῦδα», ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Νυκτερινόν): «Λεγεὼν τῆς τιμῆς».

Τὸ ξένο πᾶγμα εἶναι πάντα τὸ καλύτερο.

ΜΑΧΗ

Στὴν Κίνα, ὡς θὰ εἶδατε εἰς τὶς ἐφημερίδες, αὐτοπολες ἀρειμάνιες Κινέζες δεσποινίδες μάχονται μὲ ὀρμητὴν πρῶτῃ τῇ γραμμῇ. Κι' εἶται λοιπὸν τὰ θηλυκὰ τὸ κάμανε τὸ θαῦμα τους καὶ στοῦ πολέμου τῇ φωτιά με λάμπῃ ἀνδρείας στὴ ματιά κυμοῦνε μὲ τὸ μάνλικερ τραβώντας καὶ τὴν κάμα (τους). Τὰ θήλεα στὸν πόλεμο ἐδγῆκαν σὰν μαινόδες κι' εἶται σὸ μέλλον θάχομε καὶ θηλυκὲς μονάδες ὅποτε θὰ πηγαίνουμε στὴ μάχῃ μὲ χαρὰ πῦρ ὁμαδὸν ν' ἀρχίσουμε καὶ νὰ ἀνακατίσουμε τοῦ ἐχθρικοῦ στρατεύματος σώματα... τρυφερά.

Στὸ μέτωπο θὰ σπεύδουμε μὲ γέλια καὶ τραγοῦδια στὴν τροχὰ ἐξουσιμένοι καὶ παφουμαρισμένοι θὰ ἔχομε στὰ πέτα μας καὶ ὀροσερὰ λουλουῖδια καὶ στὰ μαλλιά μας φριχτὰ καὶ λίγη μυρουδιά καὶ θὰ ζητοῦμε ταπεινὰ μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά, ἡ θηλυκὴ ἀντίπαλος νὰ μᾶς κατανικήσῃ καὶ ἐρωτοστρατικῶς, ἂν, νὰ μᾶς... κατακτήσῃ.

Εἰς τὶς γραμμὲς τῶν γυναικῶν θὰ πέσομε μ' ὀρμητὴν, ὡ, τὶ γραμμὲς ὑπέροχες, τὶ ὑπέροχο κορμί!— καὶ ἡ φρουρὰ μὲ τ' ὄπλο τῆς θὰ μᾶς ἀνακατίσῃ κι' εὐθὺς θὰ μᾶς ρωτήσῃ: —Τίς εἶ; —Εργένης κληρωτός. —Πές μου τὸ σύνθημα εὐθὺς, μὴ σὲ ζαπλώσω χάμυς. —«Σὲ ἀγαπῶ, κυρά μου».

Ἡ μάχῃ μὲ τὸν ἔρωτα μοιραίως θὰ συγχίζεται. Ἡ κάθε νέα κληρωτὸς τελειῶς θὰ ἐξοπλίζεται μὲ... μακιγιάς, προσεκτικῶς, μὲ θαῦμα κτενισία, μὲ βλεφαρίδες ψευτικές, σὸ πρόσωπο δροσιὰ καὶ εἶται ἐπικίνδυνη ἡ θηλυκὴ φανταρὸς θὰ ἐξορᾷ μὲ θῆρος. —Αἰ θε νὰ τῶντ' ἡρώκα μὲ ἐπέλεξα μαλλιά εἰς τοῦ ἐχθροῦ... τὴν ἀγκαλιά.

Εἰς ἕνα τέτοιον πόλεμο, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τὰ θηλυκὰ θὰ ἔχουνε τὸ πλεῖστον τῶν νικῶν. Ἐκτός ἀν θροῦνε καίποτε ὥροιον τὸν ἐχθρὸν, ὅποτε πλεόν δικῶς κἂν νὰ χάσουνε καιρὸν καὶ δικῶς νὰ σκεφθοῦν θὰ ἐγάλουνε διαταγὴ ῥητὴ καὶ θὰ... παρὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸν ἐχθρὸν ἀμαχητῇ.

Στὸν πόλεμο τοῦ μέλλοντος νὰ ξέρετε, ὦ φίλοι, ὅτι θὰ παῖξῃ οἰκουρὰ ρόλον τρανὸν τὸ θηλυ. Θὰ ἔχομε νὰ καίμε μετ' ὅλους Ἀσιαζῶνιν πού θὰ μᾶς μάχονται δεινῶς, δικῶς κανέναν πόνον. Σκοῦρα πολὺ θὰ τᾶβουμε κι' ἀλλοιμονο, παιδιά. Θὰ μᾶς ἀνοίγουν τραύματα θαθεῖα εἰς τὴν... καρδιά!

Αὐτὰ μᾶς ἐτοιμάζουνε, ὡς βλέπετε, τὰ θήλεα καὶ θὰ μᾶς πετοσκοδοῦνε ἀντρίως καὶ ἀντίλεα σὰν θὰ χυμοῦν μὲ ὀρμητὴν πρῶτῃ τῇ γραμμῇ. Κι' αὐτὴν τὴν πολεμοχαρὴ μὸδα τῆς ἐποχῆς Κινέζες τὴν ἐλάσανε, γυναικες ἀντοχῆς πρωτοφανεῖς σὸ εἶδος τῶν πού τώρα προσοπίζουμε τὸ κάμα τῆς πατρίδος των.

Ο ΜΑΓΚΑΣ

Μερικαὶ συμβουλαὶ

Νὰ μὴν ὀρκίζεσθε ποτε σὸ μισὸ σὰς, ἀλλὰ σὲ κατὶ λιγώτερο πολῦτιμο: Στὰ μάτια σὰς, αἰφνης.

Ὅταν σὰς χρειάζονται στὴ δουλειὰ σὰς ὑπάλληλοι καὶ τῶν δύο φύλων, νὰ προτιμάτε αὐτοὺς, πού συνδυάζουν καὶ τὰ δύο προσόντα.

Ἄμα θρῖπε ἕνα πολῦτιμο ἀντικείμενο, εἰδοποιήστε τὸν κάτοχόν του, ὅτι τὸ θρῖκατε ἐκεῖς, γιὰ νὰ μὴν ζοδεῖται ἀδικα θάζοντας ἀγγελίες στὶς ἐφημερίδες.

Ο ΙΔΙΟΣ

Συνέπειαι τῶν βροχῶν

Αἱ τελευταῖαι καταρρακτώδεις βροχαὶ εἶχαν τὶς ἐξῆς συνέπειαι: Πολλοί, ἀφοῦ ἔκαμαν κοστούμια βερεσέ, ἐκοψάν Λάσπη. Κατέρρευσε ἐκ τῶν βροχῶν τὸ ἔργον τοῦ κ. Σπ. Ναδινού. Κατέρρευσε ἐπίσης ἕνα ντοῦδ' ἀρί, τὸ ὅποιον δὲν φαίνεται νὰ εἶνε ὁ... συγγραφεὺς.

Αἰνίγματα

Εἶν' ἕνα παιδί ξεφτέρι. Τὰ ἴδια πάντα ἀναμᾶσθ. Πόσο χρήμα ἔχεις ἐξέρι καὶ σοὺ παρνεὶ τὰ μισά. Τὶ θὰ γίνη ὅταν μεγαλώσῃ; Λύσις: Δικηγόρος.

Εἶν' ὥραιο μπουρδάκι μὰ παντοῦ σκοντάφτει. Ἦτοι στοὺς ἀνθρώπους, ἢ σὸ τζάκι, στὸν κομο, στὸν νεροχύτῃ... Τὶ θὰ γίνη ὅταν μεγαλώσῃ; Λύσις: Τρακαδόρος.

Εἶν' ἕνα παιδί οἰπουδαίον. Πὰ τὸ κάθε τι λυπάται. Μὰ ἔχει ἐλάττωμα σπουδαίον: Ἐνῶ στέκει ὀρθὸν, κοιμάται. Τὶ θὰ γίνη ὅταν μεγαλώσῃ; Λύσις: Διανοούμενος.

Εἶν' ἕνα καλὸ παιδάκι μὲ γερὰ πόδια καὶ στήθεια. Μὰ τ' ἀέσσουνε λιγάκι τὰ ὠραιο παρμεῦθα. Τὶ θὰ γίνη ὅταν μεγαλώσῃ; Λύσις: Δημοσιογράφος.

Πρωτάκουστα πράγματα

Γάμος χωρὶς καυῆ Τραπεζίτης χωρὶς νὰ εἶνε χοντρός. Λογαριασμός χωρὶς κλεψία. Εἰσπράκτωρ χωρὶς «προχωρεῖ» ἐμπρός.

Δάνειο χωρὶς κανόνι. Θεατὴς θεάτρου χωρὶς... κοίμησι. Ἐφημερίδα χωρὶς ἀνακρίσεις. Ἀκαδημαϊκὸς χωρὶς διαφήμις.

—Βρωμίερν! Πήγαινε γρήγορα νὰ ζυρίστῃς!

32
ΣΕΛΙΔΕΣ
ΔΡΑΧΜΑΙ
4

Ἀθῆναι
12 Νοεμβρίου 1933
Ἔτος Γ' ἀρ. φύλ. 112

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πολιτικὴ ἀνασκόπησις

Γ. Ἀσπρέα

Ὁ ἔραστής τῆς Λαίδης Κηπερλέυ

Κώστα Ἀθανάτου

Τὰ Κάγκελα

Δημοσθένης Βουτουρά

Ὁ σπάταλος Χερουβεῖμ

Μωρίς Ντεκομπρά

Ὁ θεῖος τῆς κυρίας

Ἀσ. Γιαλαμά

Σύζυγοι ἐπὶ μισθῷ

Μ. Κυριακίδη

Ἐνας μαέστρος κι' ἕνας σολίστ

Ριχάρδου Κράνς

Ἐνοπιότα καλλονῆς θηρίων

Ἐρνέστου Κλικαμέντ

Ἡ Ἀδριήν Ἀρκούδα

Ζάν Ρισπέν

Ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης

Λουσιέν Γκωμόν

Μία ὥραιο ρεβάνς

Πέννα Χ.

Στὰ Σινεμά

Μάνια Οὐτρώσκι

Σμᾶρα, ἡ μαγεμένη πολίτεια

Ἀθηναίου

Ποδόλατα

Ἐθῆμες σελίδες.— Ἐκλεκτὰ πνεύματα.— Γελοιογραφίαι.— Ἐγκυκλοπαιδικὰ καὶ ἱστορικὰ ἐργεργα.— Μικρὲς ἱστορίαι.— Παιγνίδια κλπ.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΣΤΗΝ 7ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ:

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ Ἡ ΑΓΙΑ ΓΗ !

Η μαγισσα Ζάρα Λουμπίνσκου, μιά μέγαιρα, που βασιλεύει εις την «Ζλάτα Ούλικα» τόν «δρόμο της αυταπάτης».

Φαντασθήτε ένα σύμπλεγμα εκατόν κοκεδόν ημιερειπωμένων οπιτών, τα περισσότερα απ' τα οποία δεν υπερβαίνουν το ύψος ενός ανθρώπου, με άπειρες καπνοδόχες στη στήλη, αραδιασμένα κατά μήκος ενός στενού και στραβού δρόμου, όπου βασιλεύει πάντα η ομίχλη και το χορτάρι φτυρνάει παντού, ανάμεσα στις πέτρες: έτσι θα έχετε μία ακριβή ιδέα της «Ζλάτα Ούλικα», της οδού του χρυσού, της στενής οδού των αλχημιστών, του δρόμου της αυταπάτης.

Είπε ένας από τους παλιούς και χαλαρούς δρόμους της Πράγας, «Εκατοντάδες εκατοντάδων αλχημιστών έχουν περάσει από τα οπτικά του και άφισαν ένα ομίχλη της παροιίας των, της ερμηνείας και της μεγάλης αυταπάτης που τους κατείχε».

Ακόμη και σήμερα, διαρκούντες κανείς αυτών των δρόμων, αντιστέκεται έντονα μυστηρίου, αν και όλα όσα άσφον την αλχημική έχουν εξαφανιστεί επί παντα. Απέμεινε μονάχα μία χειρομάνη, που εκμεταλλεύεται την κατάσταση. Τό περιβάλλον και η ψυχολογική κατάσταση του επισκέπτη είναι εξαιρετικά ευνοϊκά για τέτοιου είδους επιχειρήσεις.

Σε όλες τις εποχές και όλες τις χώρες οι αλχημιστές επηρέαζαν περισσότερο ή λιγότερο παρά θαυμασμό. Ο Πετράρχης θέλοντας κάποτε να χαρακτηρίσει την αλχημική, έγραψε: «Κατ'εξοχήν, σκαττή, ιδιόρρυθμη, στενωπώδης, λόγια, απάτης και παντός είδους σικιμερά πράγματα: αυτή είναι η αλχημική». Και ο Δανιήλ τοποθετεί δύο από τους διασημότερους αλχημιστές της εποχής του, στην κόλαση.

Κατά το παρελθόν άπειρα διατάγματα, νόμοι, διατάξεις και δικαστικές αποφάσεις είχαν ως σκοπόν να καταστείλουν την

δράση των ανθρώπων εκείνων που ενόμιζαν ότι θα μπορούσαν να κατασκευάσουν χρυσάφι.

Η ιστορία της αλχημίας, κατά τον Κόπ, είναι η ιστορία μιας ανθρώπινης αυταπάτης. Και η «Ζλάτα Ούλικα», λοιπόν, είναι ο δρόμος της αυταπάτης.

«Από τα μικρά οπτικά του δρόμου αυτού της Πράγας, όπου ακόμη και σήμερα διατηρούνται παντός είδους εργαλεία και όργανα των αλχημιστών, πάνω σε δοχεία και γουδιά και ειδικά μπουκάλια, έχουν

«Αν πάτε ποτέ στην πρωτεύουσα της χώρας που τρέφει τον αλχημισμό, δείξτε τους οπτικά του δρόμου αυτού της Πράγας, όπου ακόμη και σήμερα διατηρούνται παντός είδους εργαλεία και όργανα των αλχημιστών, πάνω σε δοχεία και γουδιά και ειδικά μπουκάλια, έχουν

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΛΟΥΤΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.— Τα μεγαλύτερα λουτρά του κόσμου υπάρχουν στον «Άγιο Φραγκίσκο» της Αμερικής. Είναι μεγαλύτερα και από τα περίφημα λουτρά της Αρκαλίας Ρώμης. Το νερό μεταφέρεται με σωλήνες από την θάλασσα του Ειρηνικού, και αποθηκεύεται σε τεράστιες δεξαμενές. Έκεί θερμαίνεται και κατόπιν διοχετεύεται στα διάφορα δημόσια και ιδιωτικά λουτρά που υπάρχουν σε όλη την πόλη.

Στα λουτρά αυτά μπορούν να λουμπήσουν 120.000 άνθρωποι.

Υπάρχουν λουτρά κρύα και ζεστά, λουτρά για κολύμπι, για καταδύσεις, για μωρά παιδιά και για ζώα ακόμη.

Το μεγαλύτερο απ' όλα αυτά τα λουτρά έχει 82.50 μέτρα μήκος και 45 πλάτος!

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΝΑΝΟΝ.— «Και οι δύο στους νάνους!» Αυτή η πρόταση υποβλήθηκε από την κοινότητα 250 Ουγγρικών μαγισσών, οι οποίες οργανώθηκαν σε μια φυλετική ένωση προεδρευόμενη από κάποιον Φουξέρ, ύψους 72 νάνων.

Απ' τα 250 μέτρα, τα 50 είναι απόγονοι νάνων. Οι υπόλοιποι είναι νάνοι από διάφορες φυλές αιγών.

Η λομυλαία του ζήτει από το Κράτος να θεσπίσει έναν νόμο, ο οποίος να απαγορεύει την εμπορία με ανθρώπους, που κατά την γνώμη τους είναι υπερφυσικοί. Και αυτοί φυσικά δεν έλαοι από έμας, τους κανονικούς ανθρώπους, αναπαιτο αναγνώστες, που έχουμε το έλεος να μη τους μιμούμεν, αλλά να πληρώσουμε στους οδοντοδρόμους και στα λεωφορεία μισό εισιτήριο, ανάλογα δηλαδή με το ανάστημά τους, που είναι παιδικό.

Τέλος δε δημοσίευσαν στον τύπο μία ειδοποίηση προς όλους τους νάνους του κόσμου, να αποστείλουν αντίστοιχά τους στο έρχομενο συνέδριό τους που θα συζητήσει τον άλλο χρόνο για να συζητήσουν για πολλά άλλα ζητήματα που τους ενδιαφέρουν. Ένα απ' όλα θα είναι και η ίδρυση ξεχωριστού κράτους νάνων.

ΚΑΤΑΓΕΙΤΑΙ Ο ΥΠΝΟΣ.— Οι πολυάσχολοι, που ο χρόνος δεν τους έφτακε να εκτελέσουν τις εργασίες των και λυσιπυρται δ' τις άρες που διαβήσαν προς ύπνον, οι γλεντιέδες, που θάβονταν διότι η άνοχη των δεν τους επιτρέπει την κατάργηση του ύπνου, για τη συνέκεια του γλεντιού και οι πασώνων από ύπνιν'α που τους εξαντλεί, ως πανηγυριστούν.

Ο δόκτωρ Τσάρλυ Κένσευ, ιατρός, νεοροισιολόγος εις «Άγιον Φραγκίσκο», υποστηρίζει ότι δια μιας ενόσας φαρμάκων της συνθέσεως του δυνάται κανείς να μείνει ύπνιος επί μιας εβδομάδας χωρίς να αισθανθεί την παραμικρή ανάγκη ύπνου, χωρίς να παρουσιάσει ούτε έναν καν κοπώσεως. Το μόνο κακό είναι ότι το Ιατροσυνέδριον των Ηνωμένων Πολιτειών δεν επέτρεψε ακόμη την κυκλοφορία του φαρμάκου που... αντικαθιστά τον ύπνο.

Φους του έφθασε στην άρχη της οδού 'Αρζαντιέ ακριβώς τη στιγμή που οι θαυμαστές της μαρκισσας χτυπούσαν την πόρτα του γέρου Σαμουήλ.

Εκεί έσπάζονταν για ν' αποφασίσουν τι έπρεπε να κάνουν. Και όταν ο ένας από τους άλλους έπαινε να φέρει την σκάλα, ο κόμης ντε Κοαράς είπε στους φίλους του:

— Έμειναν μονάχα έξη. Έμπρός, λοιπόν, Γασκωνίαι!

Οι θαυμαστές της μαρκισσας εόσασαν όταν είδαν τέσσερες ώπλιοντες ανθρώπους να έρχονται κατ' επάνω τους. Θέλησαν να τους κλείσουν το δρόμο, αλλά ο Κοαράς τους είπε:

— Είμαστε ευπατριδοί, εάν και σάς, και θα περάσουμε όπου ούποτε.

— Δεν θα περάσετε! Απάντησαν οι άλλοι.

Τότε ο Κοαράς έκασε την ψυχραιμία του και τους είπε:

— Κύριοι, είμαστε φίλοι του κόμης Φίλιππου ντε Μπλοσάκ, των οποίων ήρθατε απόψε να δολοφονήσετε.

— Προδοσία! Εφώνησαν τότε οι άλλοι. Προδοσθήκαμε!

— Πολύ άργα τα καταλάβατε! Τα έρωμε όλα και θα είπαμε να κάμουμε τέτοια κακούργημα!

Οι ποσομιποφόροι έκαναν μία μικρή σύσκεψη.

— Είμαστε έφτα και είστε τέσσερες, είπαν. Έμπρός, λοιπόν!

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ:

Ετησία Δρ. 1
Εξαμηνος » 1/2

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ:

Ετησία Δραχ. 200
Εξαμηνος » 100

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΗΜΕΡΩΝ

Η Α.Μ. ο Βασιλεύς της Αγγλίας Γεώργιος ο ΣΤ' απένειμεν εις την Α.Μ. τον Βασιλέα της Ελλάδος Γεώργιον Β' το παράσημον της περικνημίδος.

Πανταχού της χώρας, εωρτάσθη μεγαλοπρεπώς η γέννησις της μικράς πριγκιπούλας, του Διαδοχικού ζεύγους. Εις το θρόνον συγκαταβύσαν ένεγράψαν τα μέλη της Κυβερνήσεως και του διπλωματικού σώματος, συγκαταβύσαν δε τηλεγραφήματα αετοστάλσαν και τα χιλιάδες εις τους εύχαις γονείς.

Ζωηροτάτην και ευμενέη άπήνην, είχαν ανά την χώραν, ο δημοσιεύσει νόμος, περί καταργήσεως του φόρου επί της παραγωγής του ελαίου. Το μέτρο κρίνεται, ως άκρας οικονομικής και άνακουστικής δια τας αγροτικές και τας περί το έλαιον άσכולούμενας τάξεις. Άμεσος συνέπεια του ευεργετικού κυβερνητικού μέτρου, θα είναι η ύποτισις του ελαίου κατά όκτώ δραχμάς περίπου.

Την παρελθούσαν Τετάρτην εγένετο η έκλογη του Μητροπολίτου Αθηνών, κ.θ' έν έξελέγη ο Σ. Κορινθιάς Δαμασκηνός, διά ψήφων 31 του Σ. Τραπεζοντος Χρυσάνθου, λαβόντος ψήφους 30.

Εναντίον της έκλογής υπεβλήθη ένσταση, καθ' όσον κατ' αυτήν έψηφισαν ο πρωτοβάθμιος καθηγμενός επισκόπος Αργυροπολίτης παρά τον νόμον.

Συνέπεια της ένστάσεως, κατά νόμον, θα είναι ν' απόσχι ο ούτος εκλεγείς Μητροπολίτης των καθολικών του, της ένθρονισσεως του συνεπώς αναβαλλομένης, μέχρι της έκδικάσεως της ένστάσεως.

Αύριον Κυριακήν θα γίνουν τα εγκαίνια της μεγάλης Έκθέσεως Υγιεινής εις το Ζάππειον.

Διωρήσονται νέοι δημοδιδασκαλικοί εις την Α. Μακεδονίαν και Θράκην.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ο αντιβασιλεύς της Γιουγκοσλαβίας μετέβη εις Βουκουρεστίον και συνεντήθη με τον Α.Μ. του Βασιλέως Κροατίας. Κατά την συνέντησιν τούτην εξέδωθη ταύτης αντίληψη, όσον άπ' όσον η Γερμανία κατά των Εσθονών, όπου κατεστράφησαν πολλά σιμάνγαια και εκλιθοβλήθησαν τα καταλύματα των. Σχετικώς άγγέλλεται, ότι Γάλλος πολεμικός προσέφερε το αίμα του δια να γίνει μετάγγισις αίματος εις τον τραυματισθέν διπλωμάτην, του οποίου η κατάσταση της υγείας τωπαρμαίνει σφόδρα.

Τα σύγγρικά στρατεύματα εισήλθον, άνευ έπιστοδίου, εις τα επίδικασθέντα αυτός τοσχοδοσικά έδάφη.

Σφοδρότατη επίθεσις έννικιστική εγένετο εις τόν Έθρον κατά των κυβερνητικών στρατευμάτων μετ' επιτυχίας. Οι κυβερνητικοί προέβησαν άφ' έτέρου εις επίθεσιν άντιπαραπομπού εις Λερνίν.

Εις τήν Κίαν ο άγών συνεχίζεται σφοδρός. Εις τήν Καντώνα, οι Κινέζοι ανέλαβον επίθεσιν ένω εις τήν Β. Κίαν προχωρούν οι Ιάπωνες.

Ζωηράν έντύπωσην προεξένησαν έν Αμερική και Αγγλία οι δηλώσεις του πρωθυπουργού της Ιαπωνίας περί καταργήσεως των προνομίων των Λυών. Είπε άναγνωστον ποίαν έκτασιν θα λάβη το γεγονός.

Έν Εύρώπη διατυπώνται αισιόδοχοι προβλέψεις δια το μέλλον. Υπό το πνεύμα τουτο ώμίλησε έν Ρώμη και ο κ. Μουσταφά. Εις τούτο συνετείλει και ο Α.Μ. του Γάλλου προέδρου έκεί κ. Ντε Πονσέ. Εξ άλλου η επίσκεψις του Αγγλου πρωθυπουργού εις Παρίσιους, λέγεται ότι θα προετοιμάσθω το έδαφος δια μίαν διάσκεψιν τετραμερή.

Ο βουλευτικός τύπος, όμιλυν δια την

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΛΙΑΝ ΣΟΒΑΡΑΝ ΜΟΡΦΗΝ ΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΠΝΙΞΙΣ ΤΩΝ

Από τινων έβδομάδων επανήρκεισεν αίσθησις ο άγών εις την Παλαιστίνη μεταξύ Αράβων και Έβραίων. Οι πρώτοι έχουν να υπερασπίσουν την χώραν εις την οποίαν κατοκούν από αιώνων και οι δεύτεροι διεκδικούν την χώραν των προγόνων των. Καί τα οπασμένα τα πληρώσει η Αγγλία, η οποία έχει όλην την Παλαιστίνη υπό την προστασίαν της και ως εκ τούτου έχει την υποχρέωσιν να φροντίξη δια την τήρησιν της τάξεως.

Το πρόβλημα της Παλαιστίνης, υπό την σμερνήν του μορφην, δημιουργήθη όταν έπομένον του παγκοσμίου πολέμου, όταν δια της συνθήκης των Βερσαλλιών η Παλαιστίνη παρεχωρήθη εις την Αγγλίαν ως έντολήν.

Κατά την διάρκειαν του πολέμου, όπως συμβαίνει πάντοτε εις παρομοίας περιπτώσεις, η Αγγλία υπεσχέθη εις τους Έβραίους ότι θα τους παραχωρήσει την Παλαιστίνη δια να ίδρουν εκεί άνεξάρτητον κράτος. Επειτα όμως δεν κατόρθωσε να πραγματοποιήσθω τας ύποσχέσεις της. Καί εις την προσοχίαν της όπως φανή άρεστή άφ' ένος εις τους Έβραίους Σιωνιστάς και άφ' έτέρου εις τους Αράβους, δεν έκαμε άλλο τίποτε παρά να διασραστήρη και τους δύο.

Οι Αράβες από παντός ήσαν οι περισσότεροι δυσπρεσβημένοι, διότι δεν ήμπορουν ν' άνεχθουν την έδρακιν έδουσι εις τους Αγίους Τόπους, τους οποίους κατέκουν από αιώνων και κατ' ουδένα λόγον έννοούν να εγκαταλείψουν. Εξ άλλου οι Έβραίοι ήθελαν την πραγματοποιήσιν των άγγλικών υποσχέσεων, την ίδρυσιν δηλαδή ενός Ιουδαίου κράτους εις την Παλαιστίνη.

Με την πάροδον του χρόνου και με την αναδιπλιν πολιτική της Αγγλίας, το πρόβλημα αυτό, άντι να εύρη μίαν λύσιν, κατέστη ακόμη οξύτερον. Οι διχνοίαι και αι άντιζηλαιο μεταξύ Αράδων εναντίον εις Νύσαν των πρωθυπουργών Βουλγαρίας και Γιουγκοσλαβίας, γράφει ότι παρεξηγήσεις δεν ύφιστανται πλέον μεταξύ των δύο χωρών και ότι έρρυθμισθαι αν έμπορικώς και οικονομικώς των σχέσεις.

Εξ άφορμής της δολοφονικής άποψείας κατά του γραμματέως της έν Παρισίοις Γερμανικής προεβείας κ. Ράτ, όπου το Πολυμεσεβρικό Γκρόνκοφον ταραχώδες διαβλήσεως έγιναν εις τήν Γερμανίαν κατά των Έβραίων, όπου κατεστράφησαν πολλά σιμάνγαια και εκλιθοβλήθησαν τα καταλύματα των. Σχετικώς άγγέλλεται, ότι Γάλλος πολεμικός προσέφερε το αίμα του δια να γίνει μετάγγισις αίματος εις τον τραυματισθέν διπλωμάτην, του οποίου η κατάσταση της υγείας τωπαρμαίνει σφόδρα.

Ο Χίτλερ, όμιλυν εις Μόναχον, έδήλωσε ότι άναμένει ν' άκούσθω την γνώμην των Αγγλογάλλων δια την απόδοσιν των γερμανικών άποικιών, ίνα ολοκληρωθή η άρραμένη συνεργασία των ευρωπαϊκών δυνάμεων εις το ειρηνικόν πεδόν.

Επ'ι του λόγου του άγγλικού θρόνου εγένετο εύρεία συζήτισις εις την Βουλν των Λόρδων. Ο κ. Τσάμπερλειν, απήντησεν εις τας ερώσεις της άντιπολιτεύσεως, άποκρούσας ατάς.

Την ώρα καθ' ήν γράφονται αι γραμμαι αυται, ηγγέλεθ εκ Κωνσταντινουπόλεως, ότι ο πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Κεμάλ Ατατούρκ, ύπεται ύποτροπισμούν της νόσου του. Η κατάσταση του είναι σοβαρά. Η άγγελια του γεγονότος τούτου έπικρασε τόν Έλλην λαόν, ο οποίος, μετά τών αρχηγών του, εύχεται υπέρ της υγείας του.

Πληροφορία, εξ άλλου, της τελευταίας στιγμής, φέρουν τους Κινέζους άνακαταλάδοντας την Καντώνα.

Από τινων έβδομάδων επανήρκεισεν αίσθησις ο άγών εις την Παλαιστίνη μεταξύ Αράδων και Έβραίων. Οι πρώτοι έχουν να υπερασπίσουν την χώραν εις την οποίαν κατοκούν από αιώνων και οι δεύτεροι διεκδικούν την χώραν των προγόνων των. Καί τα οπασμένα τα πληρώσει η Αγγλία, η οποία έχει όλην την Παλαιστίνη υπό την προστασίαν της και ως εκ τούτου έχει την υποχρέωσιν να φροντίξη δια την τήρησιν της τάξεως.

Το πρόβλημα της Παλαιστίνης, υπό την σμερνήν του μορφην, δημιουργήθη όταν έπομένον του παγκοσμίου πολέμου, όταν δια της συνθήκης των Βερσαλλιών η Παλαιστίνη παρεχωρήθη εις την Αγγλίαν ως έντολήν.

Κατά την διάρκειαν του πολέμου, όπως συμβαίνει πάντοτε εις παρομοίας περιπτώσεις, η Αγγλία υπεσχέθη εις τους Έβραίους ότι θα τους παραχωρήσει την Παλαιστίνη δια να ίδρουν εκεί άνεξάρτητον κράτος. Επειτα όμως δεν κατόρθωσε να πραγματοποιήσθω τας ύποσχέσεις της. Καί εις την προσοχίαν της όπως φανή άρεστή άφ' ένος εις τους Έβραίους Σιωνιστάς και άφ' έτέρου εις τους Αράβους, δεν έκαμε άλλο τίποτε παρά να διασραστήρη και τους δύο.

Οι Αράβες από παντός ήσαν οι περισσότεροι δυσπρεσβημένοι, διότι δεν ήμπορουν ν' άνεχθουν την έδρακιν έδουσι εις τους Αγίους Τόπους, τους οποίους κατέκουν από αιώνων και κατ' ουδένα λόγον έννοούν να εγκαταλείψουν. Εξ άλλου οι Έβραίοι ήθελαν την πραγματοποιήσιν των άγγλικών υποσχέσεων, την ίδρυσιν δηλαδή ενός Ιουδαίου κράτους εις την Παλαιστίνη.

Με την πάροδον του χρόνου και με την αναδιπλιν πολιτική της Αγγλίας, το πρόβλημα αυτό, άντι να εύρη μίαν λύσιν, κατέστη ακόμη οξύτερον. Οι διχνοίαι και αι άντιζηλαιο μεταξύ Αράδων εναντίον εις Νύσαν των πρωθυπουργών Βουλγαρίας και Γιουγκοσλαβίας, γράφει ότι παρεξηγήσεις δεν ύφιστανται πλέον μεταξύ των δύο χωρών και ότι έρρυθμισθαι αν έμπορικώς και οικονομικώς των σχέσεις.

Εξ άφορμής της δολοφονικής άποψείας κατά του γραμματέως της έν Παρισίοις Γερμανικής προεβείας κ. Ράτ, όπου το Πολυμεσεβρικό Γκρόνκοφον ταραχώδες διαβλήσεως έγιναν εις τήν Γερμανίαν κατά των Έβραίων, όπου κατεστράφησαν πολλά σιμάνγαια και εκλιθοβλήθησαν τα καταλύματα των. Σχετικώς άγγέλλεται, ότι Γάλλος πολεμικός προσέφερε το αίμα του δια να γίνει μετάγγισις αίματος εις τον τραυματισθέν διπλωμάτην, του οποίου η κατάσταση της υγείας τωπαρμαίνει σφόδρα.

Ο Χίτλερ, όμιλυν εις Μόναχον, έδήλωσε ότι άναμένει ν' άκούσθω την γνώμην των Αγγλογάλλων δια την απόδοσιν των γερμανικών άποικιών, ίνα ολοκληρωθή η άρραμένη συνεργασία των ευρωπαϊκών δυνάμεων εις το ειρηνικόν πεδόν.

Επ'ι του λόγου του άγγλικού θρόνου εγένετο εύρεία συζήτισις εις την Βουλν των Λόρδων. Ο κ. Τσάμπερλειν, απήντησεν εις τας ερώσεις της άντιπολιτεύσεως, άποκρούσας ατάς.

Την ώρα καθ' ήν γράφονται αι γραμμαι αυται, ηγγέλεθ εκ Κωνσταντινουπόλεως, ότι ο πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Κεμάλ Ατατούρκ, ύπεται ύποτροπισμούν της νόσου του. Η κατάσταση του είναι σοβαρά. Η άγγελια του γεγονότος τούτου έπικρασε τόν Έλλην λαόν, ο οποίος, μετά τών αρχηγών του, εύχεται υπέρ της υγείας του.

Πληροφορία, εξ άλλου, της τελευταίας στιγμής, φέρουν τους Κινέζους άνακαταλάδοντας την Καντώνα.

Από τινων έβδομάδων επανήρκεισεν αίσθησις ο άγών εις την Παλαιστίνη μεταξύ Αράδων και Έβραίων. Οι πρώτοι έχουν να υπερασπίσουν την χώραν εις την οποίαν κατοκούν από αιώνων και οι δεύτεροι διεκδικούν την χώραν των προγόνων των. Καί τα οπασμένα τα πληρώσει η Αγγλία, η οποία έχει όλην την Παλαιστίνη υπό την προστασίαν της και ως εκ τούτου έχει την υποχρέωσιν να φροντίξη δια την τήρησιν της τάξεως.

Το πρόβλημα της Παλαιστίνης, υπό την σμερνήν του μορφην, δημιουργήθη όταν έπομένον του παγκοσμίου πολέμου, όταν δια της συνθήκης των Βερσαλλιών η Παλαιστίνη παρεχωρήθη εις την Αγγλίαν ως έντολήν.

Κατά την διάρκειαν του πολέμου, όπως συμβαίνει πάντοτε εις παρομοίας περιπτώσεις, η Αγγλία υπεσχέθη εις τους Έβραίους ότι θα τους παραχωρήσει την Παλαιστίνη δια να ίδρουν εκεί άνεξάρτητον κράτος. Επειτα όμως δεν κατόρθωσε να πραγματοποιήσθω τας ύποσχέσεις της. Καί εις την προσοχίαν της όπως φανή άρεστή άφ' ένος εις τους Έβραίους Σιωνιστάς και άφ' έτέρου εις τους Αράβους, δεν έκαμε άλλο τίποτε παρά να διασραστήρη και τους δύο.

Οι Αράβες από παντός ήσαν οι περισσότεροι δυσπρεσβημένοι, διότι δεν ήμπορουν ν' άνεχθουν την έδρακιν έδουσι εις τους Αγίους Τόπους, τους οποίους κατέκουν από αιώνων και κατ' ουδένα λόγον έννοούν να εγκαταλείψουν. Εξ άλλου οι Έβραίοι ήθελαν την πραγματοποιήσιν των άγγλικών υποσχέσεων, την ίδρυσιν δηλαδή ενός Ιουδαίου κράτους εις την Παλαιστίνη.

Με την πάροδον του χρόνου και με την αναδιπλιν πολιτική της Αγγλίας, το πρόβλημα αυτό, άντι να εύρη μίαν λύσιν, κατέστη ακόμη οξύτερον. Οι διχνοίαι και αι άντιζηλαιο μεταξύ Αράδων εναντίον εις Νύσαν των πρωθυπουργών Βουλγαρίας και Γιουγκοσλαβίας, γράφει ότι παρεξηγήσεις δεν ύφιστανται πλέον μεταξύ των δύο χωρών και ότι έρρυθμισθαι αν έμπορικώς και οικονομικώς των σχέσεις.

Εξ άφορμής της δολοφονικής άποψείας κατά του γραμματέως της έν Παρισίοις Γερμανικής προεβείας κ. Ράτ, όπου το Πολυμεσεβρικό Γκρόνκοφον ταραχώδες διαβλήσεως έγιναν εις τήν Γερμανίαν κατά των Έβραίων, όπου κατεστράφησαν πολλά σιμάνγαια και εκλιθοβλήθησαν τα καταλύματα των. Σχετικώς άγγέλλεται, ότι Γάλλος πολεμικός προσέφερε το αίμα του δια να γίνει μετάγγισις αίματος εις τον τραυματισθέν διπλωμάτην, του οποίου η κατάσταση της υγείας τωπαρμαίνει σφόδρα.

Ο Χίτλερ, όμιλυν εις Μόναχον, έδήλωσε ότι άναμένει ν' άκούσθω την γνώμην των Αγγλογάλλων δια την απόδοσιν των γερμανικών άποικιών, ίνα ολοκληρωθή η άρραμένη συνεργασία των ευρωπαϊκών δυνάμεων εις το ειρηνικόν πεδόν.

Επ'ι του λόγου του άγγλικού θρόνου εγένετο εύρεία συζήτισις εις την Βουλν των Λόρδων. Ο κ. Τσάμπερλειν, απήντησεν εις τας ερώσεις της άντιπολιτεύσεως, άποκρούσας ατάς.

Την ώρα καθ' ήν γράφονται αι γραμμαι αυται, ηγγέλεθ εκ Κωνσταντινουπόλεως, ότι ο πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Κεμάλ Ατατούρκ, ύπεται ύποτροπισμούν της νόσου του. Η κατάσταση του είναι σοβαρά. Η άγγελια του γεγονότος τούτου έπικρασε τόν Έλλην λαόν, ο οποίος, μετά τών αρχηγών του, εύχεται υπέρ της υγείας του.

Πληροφορία, εξ άλλου, της τελευταίας στιγμής, φέρουν τους Κινέζους άνακαταλάδοντας την Καντώνα.

ΤΟ ΑΡΚΑΔΙ

(6-8 Νοεμβρίου 1866)

Το Αρκάδι! Είπε στεφάνωμα οπός Κρήτης το κεφάλι. Είπε σπός δόξης τις πολλές μία δόξα πιο μεγάλη που λάμπει στο στερεώμα σαν άστρο που δε σβεί! Μαζί με του Μεσολογγίου και του Σουλίου τη δόξα ανάδει μέσα στον καιρό τα φώτεινά τα τόξα που στέφουν Σου το μέτωπο, Πατρίδα ελληνική!

Πόσοι οι τρανοί μέσ' στο Ιερό! Πόσοι στο μοναστήρι και στα κελλάκια και στα αυλές γι' αυτό το πανηγύρι! Ούτε τρακόσιοι, κι' άμπεροι τους ζώνουνε οι Έσθροι! Κι' όμως δεν παραδίδονται και τον χαμό θάνατον. Άτρωτοι, ο Χάρος ως νόρθη, στα τείχη πολέμους και τα κορμιά πονύρω τους στρωθόκανε σωροί.

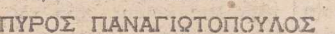
Τρεις μέρες έκράτησαν, κι' άς φρόντα το κανόνι. Τρεις μέρες έκράτησαν, μακριά απ' τον κόσμο, μόνοι γυναίκες, γέροι και παιδιά, κι' οι λίγοι οι διαλεκτοί που ήρθαν εκεί και κλειστώσαν για να μη χανόσωναν, και σήμερα περιφανα τα όνομάτα τους σιγήουν, εκεί η θύμησι άσωνη τους μελετά σκυφή.

Τρεις μέρες έκράτησαν, κι' έπειτα πρέσεν η ώρα! Το μοναστήρι όγκάλασε σε αίφνης, σαν μόρα μια φλόγα, κι' όλα πέσανε σπ'ι ματωμένη γη— μια φλόγα που γιά πάντοτε νίκασε το σκοτάδι! δε δόθηκε, δεν δόθηκε παρά σε βείο ρημάδι— πάνω απ' το κόμμο τα καλά, τα τίμια κι' η Ψυχή!

Το Αρκάδι, φωτιστέφανος της Κρήτης που δε σβεί! Ρ. ΚΡΑΟΥΣ

Το απόρ του χειμάνος

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΙΑ

Της εποχής

ΩΡΑΙΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

«Έχει και η σαιζόν που περνούμε τις ωμορφιές της.— Ένα μάτι αίσθαν τικού ανθρώπου μπορεί να τις δια κρίνει.

Ξαναφεύγουν. Αύτην την εποχήν εις τα δικά μας τα κλίματα, γίνεται η μεγάλη συγκέντρωση των κελιδονιών που έτοιμάζονται να φύγουν. Τα τηλεγραφικά και τηλεφωνικά σύματα είνε γεμάτα από τους περτωτούς αυτούς ταχυδρόμους που ταξιδεύουν δυο φορές το χρόνο.

Και φυσικά, σαν να υπακούουν εις την διαταγήν ενός αρχηγού, σπκνώνται όλα μαζί, διαγράφουν μερικούς κύκλους εις τον αέρα, μετά κατευθύνονται όλα μαζί προς νότον και εξαφανίζονται.

Πού πηγαίνουν; Κανείς δεν ζυρει ακριβώς. Πάντως ο παραθερισμός τους είνε απαραίτητος, άναψιν υπερβολικά το θερμόν τους σπιτί, όπως και το χειμερινόν, και πηγαίνουν εις αναζητήσιν του, εκείθεν των θαλασσών, άγνωστον πού....

Τόν παρομείναν 'Απρίλιον, εις την γωνίαν ενός σταύλου, σε κάποιο χωριό, ένα παιδί παρατηρούσε καθημερινώς, επί μίαν εβδομάδα, το πάει-κι! Έλα ένας ζεύγους πουλιών με διακαλήν ούραν.

Επιστάναν κ' εδώναν διαρκώς, από ένα σπορμένο τζάμι, κομμάτια από ρύζιως, το οποίο με το όποιον εκτίζαν την νέαν τους κατοικίαν.

Η εργασία αὐτή διεσκόδαζε. ΰπερβολικά τόν μικρόν. 'Εννοείται ότι τα πουλιά δεν τόν έδιναν την παραμικρή προσοχήν, αλλά εξακολουθούσαν τήν δουλειάν τους, έως ότου έτελειωσαν το κτίσιον της φωλιές.

Το καλοκαίρι πέντε μικρά κελιδονία έδωσαν το κεφαλάκι τους από τα άνοιγμα της φωλιές. Το παιδί δεν ήξερε πώς να φανερώσει την χαράν του, ή οποία όμως δεν έκράτησε πολύ. Το φθινόπωρον, μίαν ημέραν τού Νοεμβρίου, εύρηκε τήν φωλιάν άδειάν.

Τότε θέλησαν να κρατήσιν τήν άνοιχτήν των περτωτών φίλων του και με μίαν σκαλάν ανέβηκε εις τήν φωλιάν των κελιδονιών, τήν έξεκολλήσας και τήν έφερε εις το δωμάτιόν του.

Αλλά ή υπέρβα τήν τήν έπιώρησε δι' αυτό. Τού έπαιε ότι οι φωλιές των κελιδονιών δεν περριζόνται, έπειδή είνε πράγματα ιερά που φέρνουν γοργ εις το σπιτί. Και πρὸς μεγάλην του εκπλήξιν, τήν έπομένην άνοιξιν το παιδί είδε τα ίδια κελιδονία να ζανακίζον τήν φωλιάν τους εις τόν ίδιον μέρος. Και τήν φοράν αὐτήν παρακολούθησε με μεγαλύτερην προσοχήν τήν εργασία των περτωτών άρκτηκτόνων.

Το ένοχτον αὐτό τις άρκτηκτονική και τις οκδομοική τεχνική είνε πολύ άνεπτυγμένη εις τα κελιδονία. Όχι μόνον ζευρώνται διαλέγονται καλά το μέρος όπου προκειται να κτίσουν τήν φωλιάν τους, αλλά και τα υλικά που χρει μοιοιοῦν.

Ενῷ τὸ ένα μεταφέρει με το ράμφος του τήν λάσπην πού θα στή γινώσκει με τήν πρώτον φόσμη πού άναμνη, τὸ άλλο κτίζει τήν φωλιάν με κόρπον ή σανόν. Έάν ή φωλιά κτίζεται εις μίαν γωνίαν ένα μικρό άνοιγμα άρκει για να χρησιμοποιήσῃ εἰς εἰσοδόν αὐτήν όταν κτίζεται κάτω από τήν στέγην έκει το σκάμμα κυπέλου.

Μετά τὸ κτίσιον άρχίζει ή έπένδυσις ή οποία γίνεται γρηγορώτερα διότι οι πρώτοι όλοι άφθονοί: φτερα και μαλλιά. Εις τήν ύπαιθρον το μαλλί το μαζεύουν άπό τα άγκάρα ή και τούς θάμνους πού το άπέσπασαν από τα περσιστικά πρόβατα.

Όταν τελειώσῃ το σπιτί άρχίζει ή τα πουλιά αὐτά ή έπίδωσις πα-

ραθερισμός ή συμβίωσις του τρυφερού ζεύγους. Διότι είνε γνωστόν ότι τα κελιδονία είνε ύπόδειγμα εις τήν άγαπών και ή έκλογή ενός συντρόφου γίνεται έφ' όρου ζωής.

Εις τήν άρχην λοιπόν του καλοκαιρού ή φωλιά φιλοξενεί τα νεογνά, τέσσερα ή πέντε, με κίτρινον ράμφος, πού τιπιδίζουν όλην τήν ημέραν. Από τήν τρυπίσαν της φωλιές φαίνονται τα κεφαλάκια τους πού ζητούν διαρκώς τροφήν.

Από τας έξη το πρωί έως τας άκτά το θράδυ, όπως και τήν εποχήν πού εκτίζαν τήν φωλιάν τους, τα δύο μεγάλα κελιδονία πηγαίνον, πάντοτε με λίγην τροφήν εις το ράμφος.

Η τροφή άποτελείται πάντα από έντομια, τα οποία άρπάζουν εις τόν αέρα. Και ποτέ δεν λείπουν από τήν φωλιάν τους περισσότερον από ένα λεπτόν της ώρας.

Υπερβολή ότι ή μέση ταχύτης των κελιδονιών είνε 88 χιλόμετρα τήν ώραν, πού αντιπροσωπεύουν 3608 έξέδους τήν ημέραν. Διότι κάθε κελιδονάκι έχει ανάγκην τουλάχιστον από 900 έντομια τήν ημέραν δ ά να τραφεί.

Δεν πρέπει δέ να σάς φαηί κανόνα παραόνο αὐτό, αὐτοῦ το φθινόπωρον τα πουλάκια αὐτά είνε εις θέσιν να συγκεντρωθῇ μαζί με τα άλλα, εις τα τηλεγραφικά σύματα, όπου περιμένουν το σὺνθημα της άναχωρήσεως πρὸς τὰς μακρινάς, μυστηριώδεις χώρας το Νότου....

ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΙ ΕΠΙΔΕΣΜΟΙ

Εάν άνακατέψουμε με τήν απαιτούμενην άναλογίαν διομοιοῦν, μόλυβδον, καλύτερον, κάθιον και άμμωνίαν άκεανόν. Ζήτημα είνε εάν κάθε χρόνον περνά ένα πλοίο τόνον αὐτά πού να διακρίνουν ή επίπλοια τὸ το νηοακι: αὐτό με το κιάλια. Πού είνε δυνατόν να εύρη κανείς μεγαλύτερην μοναξιά;

Τελευτάως, ένας Ιατρός έπρότεινε τήν χραιομοιοποίησιν του μεταλλικού αὐτοῦ κράματος δια τήν κατασκευήν χειρουργικῶν επίδεσμων πού θ' άντικαταστήσῃ τὸν γυφιν.

Δια τήν έπιτεύξιν του σκοπού αὐτοῦ θυθίζομεν κοινούς έπίδεσμούς εις τα κράμα αὐτά και τούς χραιομοιοποιήσῃ άμεσως διότι κρῶνουν εύκολώτα και άποτελούν ένα συμπαγές σὺνολον.

Κατόπιν τῶν ικανοποιητικῶν άποτελεσμάτων πού έδωσαν οι νέοι αὐτοί έπίδεσμοι, διεδόθησαν πάρα πολλοί εις τὰς άμερικανικές κλινικάς. Εις το κράμα μόλιστα προσετέθη και όλιγος ύδρωργυρος, εις πρόπον ώστε ή τήσις είνε εύκολωτέρα.

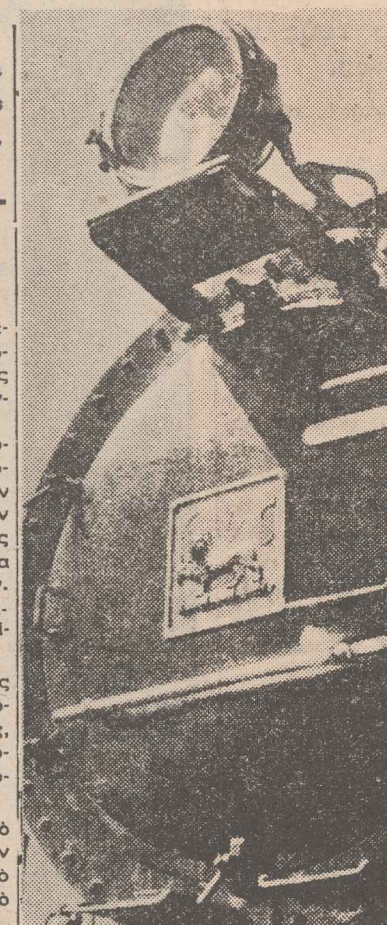
Η μεγαλύτερη δύναμις των νέων αὐτῶν έπίδεσμων πού έχουν το πλεονέκτημα της ταχύτητας εις τήν εφαρμογήν και της εύκολας, δυσχεραίνεται κάπως από τήν ύψηλὴν τιμὴν τοῦ ἰοδίου. Το μέταλλον εύκολώτα και άποτελούν ένα συμπαγές σὺνολον.

Κατόπιν τῶν ικανοποιητικῶν άποτελεσμάτων πού έδωσαν οι νέοι αὐτοί έπίδεσμοι, διεδόθησαν πάρα πολλοί εις τὰς άμερικανικές κλινικάς. Εις το κράμα μόλιστα προσετέθη και όλιγος ύδρωργυρος, εις πρόπον ώστε ή τήσις είνε εύκολωτέρα.

Η μεγαλύτερη δύναμις των νέων αὐτῶν έπίδεσμων πού έχουν το πλεονέκτημα της ταχύτητας εις τήν εφαρμογήν και της εύκολας, δυσχεραίνεται κάπως από τήν ύψηλὴν τιμὴν τοῦ ἰοδίου. Το μέταλλον εύκολώτα και άποτελούν ένα συμπαγές σὺνολον.

Όταν τελειώσῃ το σπιτί άρχίζει ή πένδυσις ή οποία γίνεται γρηγορώτερα διότι οι πρώτοι όλοι άφθονοί: φτερα και μαλλιά. Εις τήν ύπαιθρον το μαλλί το μαζεύουν άπό τα άγκάρα ή και τούς θάμνους πού το άπέσπασαν από τα περσιστικά πρόβατα.

Όταν τελειώσῃ το σπιτί άρχίζει ή τα πουλιά αὐτά ή έπίδωσις πα-

Μία άτμομηχανή τού Περισκοῦ σιδηροδρόμου, με τήν τεραστίαν του, γρημμήν συνδέσεως, περί τού όποιου, έγγραφμεν εις προηγούμενον φύλλον τού «Εργον».

ΕΡΗΜΙΚΑ ΝΗΣΙΑ

Ζευρετε ποια είνε τα πλέον έρημικά νησιά του κόσμου; Εύρισκονται εις τὸ νότιον ήμισφαιριον, παρὰ τὸν άνταρκτικόν πολικόν κύκλον και λέγονται Χίλντ ή Χούγκ. Κανείς άπολύτως δεν κατοικεί εις τα νησιά αὐτά, ούτε άνθρωποι ούτε ζῷα.

Μία άλλη έρημική νήσος είνε ή πρώτη Γεωργία, εύρισκόμενη μακρὰν από κάθε συγκοινωνία και δρόμον.

Τα πρώτιστα όμως της έρημικής και της έρμησισεως νήσους είνε τήν νήσον Ντούγκερτ, εις τὸν νότιον Ειρηνικόν άκεανόν. Ζήτημα είνε εάν κάθε χρόνον περνά ένα πλοίο τόνον αὐτά πού να διακρίνουν ή επίπλοια τὸ το νηοακι: αὐτό με το κιάλια. Πού είνε δυνατόν να εύρη κανείς μεγαλύτερην μοναξιά;

ΑΜΜΩΝΙΑ ΑΝΤΙ ΒΕΝΖΙΝΗΣ

Εως τώρα όλος ο κόσμος έπαρατευστέον από τούς σκόρους, χραιομοιοποίησιν, τα οποία λόγω της δριμύτητος και δυναμείσεως άμης των, άπεμάκρυναν ή έφανευσαν τα ζώδια αὐτά. Παρ' όλα ταῦτα όμως οι σκόροι έπαρατευστέον άποτελέσματα άρκετά ικανοποιητικά.

Τας ήμέρας αὐτάς έπερατώθησαν με εύνοικά άποτελέσματα, τα πειράματα πού γίνονται από έτών πρὸς τὸν σκόπον όπως εύρεθῇ μία ουσία άντικαταστάσῃ τὸν γυφιν.

Τώρα, άν ληθῇ ὅτι ή «Ιταλία έκει τα τελεσίματα έργασίας και κατασκευές άμμιανίας, ή οποία σποικίζει έλκίστιον, είνε καταστροφική διότι με τήν εφαρμογήν της έφευρέσεως αὐτῆς πραγματοποιείται μία τεραστία οικονομία εις τήν έθνικὴν οικονομίαν.

ΣΠΕΣΙΑΛΙΤΕ ΚΑΙ ΕΝΕΣΕΙΣ...

Απεδείχθη ότι, τα τελε υταία χρόνια, ή χημεία, ως θεραπευτικόν μέσον, εξαυματωργήσεν.

Όλος ο κόσμος γνωρίζει ότι χάρις εις τα άναίσθητικά, όσοι υποβάλλονται σήμερα εις έχειρημασίες δεν αισθάνονται τὸν παραμικρόν πόνον. Και είνε έπίσης γνωστόν ότι χάρις εις τὸ λουμιναλ ή λιλάδες έπιληπτικῶν ζώον, τώρα ή μαλίστα, χωρίς τὰς κρίσεις εκείνας πού άποτελούν τὸ ζήτημα της άσθενείας των.

Όλα αὐτά τα φάρμακα άφελονται θέσθια εις τήν χημείαν. Αλλά ή χημεία δεν εξουδετερώνει απλώς τούς συμπτωτικούς πόνους, αλλά και θεραπεύει ώριμένους άσθενείας. Προσφέρει έπιδόση εις τήν άνθρωπότητα πολύ μεγαλύτερας υπηρεσίας από όσας φαντάζεται κανείς.

Αι πρώτοι προσάθειαι δια τήν χραιομοιοποίησιν της χημείας υπό της θεραπευτικής έγιναν εις τα 1902, αλλά τα άποτελέσματα δεν ήταν και τόσοσ άνθρακνικά. Τώρα όμως είνε άπολύτως ικανοποιητικά, τόνον ώστε να προκαλούν τὸν ένθροισισμόν των έπισημμένων.

Είνε γνωστή ή όζια πού έκει ή μεταγγίσις του αίματος εις τήν άνθρώπινον θεραπευτικήν. Ποσοί άνθρωποι έχουν σωθῇ έως τώρα με το μέσον αὐτό! Αλλά δεν είνε δυνατόν να καταφέρῃ κανείς πάντοτε εις αὐτό το μέσον, διότι δεν εύρισκονται παντού άνθρωποι διατεθειμένοι να παραχωρήσουν μίαν ποσότητα του αίματός των δια να σωθούν έναν άλλον, όστι και αν πρόκειται να καλοπληρωθῇ.

Οι έπισημμένοι λοιπόν έσκέφθησαν να καταφέρουν εις τήν χημείαν. Και κατασκευάσαν το συνθετικόν ή τεκνικόν αίμα.

Το αίμα, καθώς ζευρεται, άποτελείται από ένα ύγρον-τόν όρσν, και τα άμμοσφαιρία. Ό όρσς έκ ρυθολογικής ιδιότητας πού μπορούν να έπιτευχθῇ και τεκνικώς. Ό άπολύτοτερος τρόπος είνε ή παρασκευή μίας διαλύσεως πού να περιέχῃ 0,9 τοίς εκατόν κοινού άλματος. Καί με τήν προσθήκην 7 τοίς εκατόν άσθενικού κάμμεως, ή διάλυσις αὐτή γίνεται καθ' όλα όμοια με το φυσικόν αίμα.

Το συνθετικόν αὐτό αίμα χρησιμοποιείται σήμερον εις τὰς περιπτώσεις όπου είνε άπαραίτητος ή μετάγγισις. Μεταδίδεται εις τὰς φλέβας τού άσθενούς με ένεσεις, και χάρις εις τήν τελεσιποίησιν της συνθέσεως του μένει άρκετά έντός του σώματος και δεν έξέρχεται άπ' αὐτό.

Τας ήμέρας αὐτάς έπερατώθησαν με εύνοικά άποτελέσματα, τα πειράματα πού γίνονται από έτών πρὸς τὸν σκόπον όπως εύρεθῇ μία ουσία άντικαταστάσῃ τὸν γυφιν.

Τώρα, άν ληθῇ ὅτι ή «Ιταλία έκει τα τελεσίματα έργασίας και κατασκευές άμμιανίας, ή οποία σποικίζει έλκίστιον, είνε καταστροφική διότι με τήν εφαρμογήν της έφευρέσεως αὐτῆς πραγματοποιείται μία τεραστία οικονομία εις τήν έθνικὴν οικονομίαν.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΣΚΟΡΟΥ

Εως τώρα όλος ο κόσμος έπαρατευστέον από τούς σκόρους, χραιομοιοποίησιν, τα οποία λόγω της δριμύτητος και δυναμείσεως άμης των, άπεμάκρυναν ή έφανευσαν τα ζώδια αὐτά. Παρ' όλα ταῦτα όμως οι σκόροι έπαρατευστέον άποτελέσματα άρκετά ικανοποιητικά.

Τας ήμέρας αὐτάς έπερατώθησαν με εύνοικά άποτελέσματα, τα πειράματα πού γίνονται από έτών πρὸς τὸν σκόπον όπως εύρεθῇ μία ουσία άντικαταστάσῃ τὸν γυφιν.

Τώρα, άν ληθῇ ὅτι ή «Ιταλία έκει τα τελεσίματα έργασίας και κατασκευές άμμιανίας, ή οποία σποικίζει έλκίστιον, είνε καταστροφική διότι με τήν εφαρμογήν της έφευρέσεως αὐτῆς πραγματοποιείται μία τεραστία οικονομία εις τήν έθνικὴν οικονομίαν.

Τας ήμέρας αὐτάς έπερατώθησαν με εύνοικά άποτελέσματα, τα πειράματα πού γίνονται από έτών πρὸς τὸν σκόπον όπως εύρεθῇ μία ουσία άντικαταστάσῃ τὸν γυφιν.

Τώρα, άν ληθῇ ὅτι ή «Ιταλία έκει τα τελεσίματα έργασίας και κατασκευές άμμιανίας, ή οποία σποικίζει έλκίστιον, είνε καταστροφική διότι με τήν εφαρμογήν της έφευρέσεως αὐτῆς πραγματοποιείται μία τεραστία οικονομία εις τήν έθνικὴν οικονομίαν.

Τας ήμέρας αὐτάς έπερατώθησαν με εύνοικά άποτελέσματα, τα πειράματα πού γίνονται από έτών πρὸς τὸν σκόπον όπως εύρεθῇ μία ουσία άντικαταστάσῃ τὸν γυφιν.

Η χημεία έκαμε θαύματα και άλλα. Γνωρίζετε θέσθια πόσον θραύον έκαμαν έως τώρα οι έλδοσις πυρετοί. Ακόμη και έπόμενοι ή ελονοσία σκατών εις όλον τὸν κόσμον περισσότεροσ άνθρώπους από όλας τὰς άλλας άσθενείας μαζί. Έναντιον της δεν ύπρχεν έως χθές παρά ένα μόνον φάρμακον: ή κινίνη. Σήμερον άνεκαλύφθησαν άλλα, χάρις εις τήν χημείαν, πού όχι μόνον μπορούν να τήν άντικαταστήσουν, αλλά είνε κατά πολύ άνώτερο. Τα χημικά αὐτά παρασκευάσματα είνε ή πλασμοκίνη, ή άτεμπρίνη και ή ροβόκιν.

Εναντιον τὸν μολυσματικῶν νόσων ή χημεία θριαμβεύει κυριολεκτικώς. Κατά της τρομερῆς άσθενείας τού ύπνου διαθέτει τέσσαρα άποτελεσματικά όπλα, τα τρία εκ τῶν όποιων έχουν ως βάση τὸ άρκενικό. Τάσόντατά τους είνε άλλων παρά τῶνα, αλλά τα φάρμακα είνε άποτελεσματικά.

Χάρις εις το άτοξικό, εις τήν «ταρσαμίνη», εις τήν «όρασινίνη» και τήν «τζερμανίνη» ή άσθενεία τού ύπνου καταπολεμείται άποτελεσματικά. Τα τέσσαρα αὐτά φάρμακα ένεργούν ως έπικουρικά το ένα του άλλου. Όταν τὸ πρώτον δεν έπαρκεί έρχεται εις βοήθειαν το δεύτερον, έπειτα το τρίτον και το τέταρτον και όλα μαζί φέρουν άποτελέσμα.

Με μισήν, διενεργήσῃ εύρική τήν θεραπευτικήν εις τὸ «ταρσαόλλν», ένω διάσφαρα παράγνυα του διομοιοῦσι άπεδείχθησαν θαυματουργά κατά τὸν άσθενούν τὸν όφελισμένον εις τὸν σπεριοκαίτην.

Μέχρι πρὸς τριετίας ακόμη ή χημεία έθεωρετο άδύνατον κατά τὸν μικροβικῶν άσθενειῶν. Καί όλοι έδασίζον εις τήν όρροβαρίαν και τήν έμβολοθεραπείαν, όταν ένας Γερμανός βιολόγος άνεκαλύθη τις θεραπευτικῆς ιδιότητας μίς χρωστικής ουσίας τού «ροτοναλ» εναντιον άσθενείων όφελισμένων εις στρεπτοκόκκου.

Τέλος, άλλα χημικά προϊόντα, πού φέρουν τα περιεργότερα όνοματα, άπεδείχθησαν πολύ άποτελεσματικά εναντιον τού έπιληπτικού πυρετού, της μινιγνιτιδός και άλλων άσθενειῶν, τα όποια τὸν όποιον όλιγοτέστον καθημερινώς χάρις εις τήν χημείαν.

Τας ήμέρας αὐτάς έπερατώθησαν με εύνοικά άποτελέσματα, τα πειράματα πού γίνονται από έτών πρὸς τὸν σκόπον όπως εύρεθῇ μία ουσία άντικαταστάσῃ τὸν γυφιν.

Τώρα, άν ληθῇ ὅτι ή «Ιταλία έκει τα τελεσίματα έργασίας και κατασκευές άμμιανίας, ή οποία σποικίζει έλκίστιον, είνε καταστροφική διότι με τήν εφαρμογήν της έφευρέσεως αὐτῆς πραγματοποιείται μία τεραστία οικονομία εις τήν έθνικὴν οικονομίαν.

Τας ήμέρας αὐτάς έπερατώθησαν με εύνοικά άποτελέσματα, τα πειράματα πού γίνονται από έτών πρὸς τὸν σκόπον όπως εύρεθῇ μία ουσία άντικαταστάσῃ τὸν γυφιν.

Η ΒΑΦΗ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Κάποιος δοτανολόγος άνεκαλύψε πώς στους ναρκίσσους, τις τουλίπες και τα μυγκέ πού είνε λουλουδια άσπρα άπ' τη φύσι, μπορεί να δώσῃ ο άνθρωπος ότι χρώμα θέλει, μπλε, κίτρινο, κόκκινο, μωβ, πράσινο.

Για να καταρθεθῇ αὐτό το θαῦμα παίρνει κανείς, άπολύστατα, λίγη σαφῇ άντλινής και τή διαλύει εἰς νερό. Για τὸ μπλε κίτρινο και κόκκινο χρώμα χραιομοιοποιεί τὸ τοῖδον χρώματος άντλιν. Για τὸ μωβ άνακατώνει κόκκινο και μπλε και για τὸ πράσινο μπλε και κίτρινο.

Μέσα στή χρωματιστή διάλυσι βάζει κανείς τα κοτσάδια τῶν λουλουδιῶν και τ' άφήνει μέσα έξη ώρες.

Σ' αὐτό το διάστημα τα άσπρα λουλουδια θάχουν πάρει ένα ώρο χρώμα, σύμφωνα με τήν έπιθυμία του κατόχου τους.

Υπό τὸν λαμπρόν ήλιον, ή άμμος γίνεται

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΡΚΟΥΣΙΔΑ

Τὸ εἰςέρευνητοῦ και κυνηγίου τῶν άγρίων θηρίων ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΚΑΙΚΑΜΕΝΤ.

Οι δύο νέοι είχαν στοιχειωσεί ότι θα έφεραν μαζί τους από το ταξίδι του στα θαλάσσια όκρω πῶς νῆς, πῶς γούνα μῆς λευκῆς άρκτου. Είχαν καλά τουφέκια, ήταν καλά σκευασμένοι, το νορβηγικό πλοίο πού έπληγαίνε για φύκες τούς έδέχθη εύχαρίστως, παρά έφθι επλήρωσαν το ναυλο πού έζήτησε ο πλοίαρχος. Τι θα τούς έμπόδιζε να κερδίσουν τὸ στοιχείμα ή θάλασσα και φιλήτερα πού τὸν συμφορτίον, ένα δράδυ πού αὐτοὺς ζήτησαν για περιπέτειες και για κυνήγι.

Η διαδρομή δεν παρουσίαζε ιδιαίτερο ένδιαφέρον έως ότου μετὰ τέσσερις μέρες, έφθασαν στήν παγωμένη ακτή κάποιας μεγάλης νήσου, της οποίας ή μαύρη και σταχτερή άρκτος έδωσαν μέσα από το χιόνι έκει πού το κτίσιμα ή θάλασσα και φιλήτερα πού ο δυνατόν άέρρας δεν τὸ είχε άφείρει ακόμη να στρώσῃ.

Γύρω ήταν πολλά μικρότερα νησιά, όλα με άγριες ζευκασιμένες θραυκαίειδες και στή θάλασσα μεγάλοι όγκοι πάγου, σαν μικρά νησιά, προμήνουν τού χειμῶνος, όπου δὴ έκείνη ή περιοχή άποτελεί μίαν πανήμενη έκτασι και όπου μπορεί κανείς να περπατήσῃ από τὸ ένα νησί στο άλλο.

Οι δύο νέοι, ο άνδρας τού «Κοκκίνο Χάμπερ» ήσαν από τα άλλα χρόνια ότι είχα έδωσαν μεγάλα όγκοι πάγου, σαν μικρά νησιά, προμήνουν τού χειμῶνος, όπου δὴ έκείνη ή περιοχή άποτελεί μίαν πανήμενη έκτασι και όπου μπορεί κανείς να περπατήσῃ από τὸ ένα νησί στο άλλο.

Οι δύο νέοι, ο άνδρας τού «Κοκκίνο Χάμπερ» ήσαν από τα άλλα χρόνια ότι είχα έδωσαν μεγάλα όγκοι πάγου, σαν μικρά νησιά, προμήνουν τού χειμῶνος, όπου δὴ έκείνη ή περιοχή άποτελεί μίαν πανήμενη έκτασι και όπου μπορεί κανείς να περπατήσῃ από τὸ ένα νησί στο άλλο.

Οι δύο νέοι, ο άνδρας τού «Κοκκίνο Χάμπερ» ήσαν από τα άλλα χρόνια ότι είχα έδωσαν μεγάλα όγκοι πάγου, σαν μικρά νησιά, προμήνουν τού χειμῶνος, όπου δὴ έκείνη ή περιοχή άποτελεί μίαν πανήμενη έκτασι και όπου μπορεί κανείς να περπατήσῃ από τὸ ένα νησί στο άλλο.

Οι δύο νέοι, ο άνδρας τού «Κοκκίνο Χάμπερ» ήσαν από τα άλλα χρόνια ότι είχα έδωσαν μεγάλα όγκοι πάγου, σαν μικρά νησιά, προμήνουν τού χειμῶνος, όπου δὴ έκείνη ή περιοχή άποτελεί μίαν πανήμενη έκτασι και όπου μπορεί κανείς να περπατήσῃ από τὸ ένα νησί στο άλλο.

Οι δύο νέοι, ο άνδρας τού «Κοκκίνο Χάμπερ» ήσαν από τα άλλα χρόνια ότι είχα έδωσαν μεγάλα όγκοι πάγου, σαν μικρά νησιά, προμήνουν τού χειμῶνος, όπου δὴ έκείνη ή περιοχή άποτελεί μίαν πανήμενη έκτασι και όπου μπορεί κανείς να περπατήσῃ από τὸ ένα νησί στο άλλο.

Οι δύο νέοι, ο άνδρας τού «Κοκκίνο Χάμπερ» ήσαν από τα άλλα χρόνια ότι είχα έδωσαν μεγάλα όγκοι πάγου, σαν μικρά νησιά, προμήνουν τού χειμῶνος, όπου δὴ έκείνη ή περιοχή άποτελεί μίαν πανήμενη έκτασι και όπου μπορεί κανείς να περπατήσῃ από τὸ ένα νησί στο άλλο.

Οι δύο νέοι, ο άνδρας τού «Κοκκίνο Χάμπερ» ήσαν από τα άλλα χρόνια ότι είχα έδωσαν μεγάλα όγκοι πάγου, σαν μικρά νησιά, προμήνουν τού χειμῶνος, όπου δὴ έκείνη ή περιοχή άποτελεί μίαν πανήμενη έκτασι και όπου μπορεί κανείς να περπατήσῃ από τὸ ένα νησί στο άλλο.

ΒΑΒΥΛΩΝ: Η ΠΟΛΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΡΕΜΑΣΤΟΥΣ ΚΗΠΟΥΣ

Ερχεται εις φως από τούς αρχαιολόγους

Η Άνατολή έξέλεκται πάντοτε και εξακολουθεί να έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών. Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαιτούν τήν άνακάλυψιν των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών.

Η άνακάλυψις των παλαιών ιστοριών και των παλαιών πολιτισμών είναι ή έξασκη μίαν ιδιαίτερα γοητεία επί των άνθρώπων των άλλων χωρών, πού άπαι

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

νπτης, ο Γάλλος Μισέλ Βενσάζ κατ'έρω-
σε να φθάσει έως τις πύλες της Σμάρρα,
μεταμφιεσμένος ως γυναίκα, με την βο-
ήθειαν μερικών μοροκινών οδηγών, που
είχαν ζήσει τόσο μεταξύ των λευκών, ώ-
στε να αποβάλλουν τὸν φόβον που κατέ-
χει τοὺς ὁμογενεῖς, γι' αὐτὴν τὴν
πολίτεια. Ἄλλ' ὅταν ἐφθασαν κοντὰ στὴν

Ἐν τούτοις ἓνας τολμηρὸς ἐξερευνη-

«Ο πρώτος είναι ένας Δανός, ονομαζόμενος Κάρλο Έρικσον, ο οποίος εγκατέλειψε την κοινωνία και πάρα πολλά αθληματικά, για να ασχοληθεί με τον κόσμο της των παρτίδων. Τη νύχτα, όμως, πηγαίνει στο σπίτι και τις υποσχέσεις, έφροτισμα κάποιου άλλου. Ο Έρικσον, απογοητευμένος από τη ζωή, αντί ν' αυτοκτονήσει, έσκαψε ένα λάκκο να πάει να ζήσει μακριά από τους ανθρώπους. Εξάλλου, ο Κάρλο Έρικσον είναι ένας άνθρωπος που έχει τις δαλματίες, έχτιστος με άγρια του γιού, γεωλογικών άρχων και εγκατεστησθί. Τη νύχτα είναι τόσο μικρό, ώστε δεν αναγράφεται κα κανένα κάρτη και δεν έχει όνομα. Ο Κάρλο Έρικσον, όμως, έχει, και αυτό είναι μέγα καμ με το ίδιο του το όνομα. Ένα άλλο οπιακή, είναι το όποιον προβλέπει συνε-

κατασκηνώσεις των προφυλακών της πολιτείας, οι δόνησι έστειλάσαν και δεν θέλουν να προχωρήσουν περισσότερο. Είχε ξυπνήσει μέσα τους ο έμφυτος φόβος της φυλής των.

Έν τω μεταξύ ο γάλλος εξερευνητής έπλούθησε και κρυπτική στις άποσκειές του.

Ό εξερευνητής όμως, δεν ήθελε υποχωρήσει. Τά είχαν αποφασίσει όλοι για όλα. Βγήκε από την κρύπτη του, και κάταξε τους ανθρώπους του και τα κέντρα χωρίς να γίνει αντιλήπτος, ανάσταν από τις σκιές των άγριων πολεμικών.

.....

Κατά των Ισίων περίπου τρώπον ζή εις ένα άλλο νησι, που αυτό λέγεται Μπράν και εις επάνειν στο Σπαλάτο, τής Δαλματίας επίσης, ένας γερμανο-έλβετος, ονομαζόμενος Παύλος Χάρτμαν. Και αυτός εκπίεσε τον καύχοντα τον εαυτόν του, ότι ο ίδιος εκεί έρμητις έρχόμενος μία φορά τον μήνα εις το Σπαλάτο για τα ψώνια του. Ο Χάρτμαν φαίνεται ένας άρκετιν περιουσιάν των οποίων εις κατάβασει εις μίαν Τρόπρεζαν στην Κέρκε, και ο οποίος, όπως είπαμε, είναι ευρύτερα εις την άναγκην να κέρη τον ψάρια. Και ο λόγος, διὰ τον οποίον εύρισκεται εκεί, είναι άλλος. Ο Χάρτμαν ήταν πλούσιος μεγαλέμπορος και ταξίδευε συχνά εις την γένυν, Άνταλ, για τις δουλειές της "Ολνι". Άνταλ, όμως, όπως είπαμε, εις εις έβρει στον Πειραιά και κατά το ταξίδι της επιστροφής το πλοίο του εναυάγησε εις την Άδριατικόν από μία φοβερά τρικυμιά, πέντε δε μόνον εκ των επιβατών και του ίδιου του Χάρτμαν, έσβησαν εις την νησόν Μπράν. Όταν το άλλο πνι έβρε ένα νουα-

MANIA ΟΥΤΡΟΣΚΙ

XX

«Ο Ντιβιέ εξακολουθεί να ζωγραφίζει άλλα πάντοτε το ίδιο θέμα. Σέ όλους τους πίνακες που έχει στείλ οπτικά του, που κρέμονται στους τοίχους ή είναι άκουμπι μένοι χάμω, εμφανίζεται το ίδιο ώχρω κοριτσάκο κεφάλι με μεγάλα μούρα μάτια και καστανά μαλλιά, με ιδιαίτερη γοητεία και ώμορφιά στο νεανικά χαρακτηριστικά». Ο Ντιβιέ σκέπτεται άκομπι σήμερα μονο την κοπέλλα που είχε άγνωστη.

1974

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and creases. On the left side, the binding edge is visible, showing a dark, possibly leather or cloth, cover with a decorative, repeating pattern. The page is otherwise empty of text or illustrations.

Τοῦ κ. ΜΙΧ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ

ἔβολταριζε ὁ τοῖος ἐπ' αὐτῷ εἰς τὸ
βάθρον του, προσκαλοῦσε ἐπιμ

νωσ τὰ πνευστά του νὰ χρωματ

Μητρόπολο και συγκεκριμένους
τὸ βάθος αὐτὸ πού τὸ διήθουν ἀν-
ράμιλλα ὁ μαέστρος μας. Μὰ
μοῦ πῆτε. Κύριοι, προηγήθη ὁ
κληρο πρόγραμμα καὶ ἐφθάσε
νά μιλήσετε μόνον διὰ τὸ βά-

Κατὰ ἄλλα ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρ

κατὰ τὸ δυνατόν ἀκριβοῦς, χω-
 ριστικῶς γὰρ μᾶς κάνει γὰρ λησμον

λ:τέχνην τοῦ ἀναστήματος τοῦ
σταίν, ὁ ὁποῖος μὲ τὰς ὑποχρ
σεις πού ἔχει ποιῶς ξέρει ἄν
μπορέσῃ ποτέ εἰς τὸ μέλλον
μᾶς ξαναεπισκεθῇ.

MIX. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ

ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

100

Ο ΧΑΡΡΥ ΜΠΩΡ ΣΤΟ ΒΟΥΚΟΥΡ

'Ο Χάρρυ Μπώρ με τὸν θιασώ-
 του, ποὺ θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ ὅλ-
 ης μέρες, θίσσεται τῶρα στὸ
 Βουκουρεστί. Βοσκοὶ τὸ κοινὸν τῆς
 Ρουμανικῆς πρωτευούσης, ὅσο καὶ
 Βασίλειος Κάρολος, τοῦ ἐπεφύλαξ-
 θερμωτάτην υποδοχόν. Ἀρκεῖ νὰ
 σημειωθῇ, ὅτι αἱ εἰσπράξεις τῆς
 πρώτης παραστάσεως ἀνῆλθαν
 410.000 λεῖ καὶ τῆς δευτέρας
 380.000.

Τὰ εἰσιτήρια γιὰ κάθε παράστ
σιν ἔχουν διατιμηθῇ σὲ 1000 (1
λέ- ἑκάστον.

an

Ο ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΟΥΕΛΣ ΔΕ
ΑΠΑΝΤΑ

«Υστερα από τον πανικό, που π

τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Οὐέλλης

ο πόλεμος των δύο Κοσμών), η πα-
ροφνητική εστία των Ήνων των Γ
ι- λειτών απέστην στον διάσημο ο
γραφία και των παρεκλάσε
αλ- μίσησιν από ραββιφώνων, ὅ α
δ- Ἀμερικανούς, ἀλλὰ ὁ Οὐέλλε
ει- ἐξέστη. Ἄς σημειώσῃ ὅ ὅ α
ρι- σμός συγγραφῆς γιά κάθε ὅ
ον- του ἀπό ραββιφώνων, ὅ ὅ α
ον- διακρίει περ σόστρον ἀπό λίγα
ά- πτά, πληρῶνεται μέ 100
α- στερλίνων, ὁπλασ μέ πενήντα
μ- ὀδες (1) δραχμῶν.

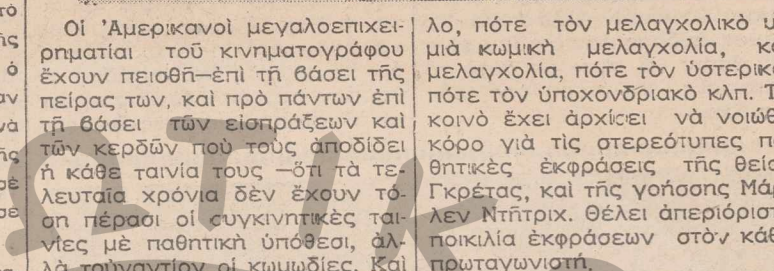
ΤΙ
vas
Ε-
Η 80ΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΛΑΣ ΛΑΓΚΙ
ΛΕΟ

Ἡ Σέλιμα Λάγκερλεφ, ἡ διάσημη
Σουηδίσ συγγραφεύς, θά ἑορτά-
στας 20 Νοεμβρίου τήν ὁδοπο-
στήν ἐπέτειον τῶν γεννεθλίων τῆς
Τήν ὁρῶνται τῆς ἑορτῆς ἀνέ-

ΜΙΑ βεν ή Σουπδική 'Ακαδημία, Μετα
ΕΛΩ των άλλων εορτών θα δοθῇ και
ΘΑ δική παράστασις εις τὸ Βασιλ
ΝΑ Δραματικόν θέατρον τῆς Στοί
Σ μης στήν ὁποία θα παραστῇ κα
ΙΔΙΑ, ἂν ἡ ὑγεία τῆς τὸ ἐπιτρέψ

Ο ΘΗΛΙΚΟΣ ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Οἱ δώδεκα διαφορετικὲς ἐκφράσεις τοῦ προσώ-
που της.— Θαῦμα τέχνης.

κωμωδίες όχι από τις μοναχοκό-
πτες με τα χονδροειδή κολλά-
σαν ξεκίνησε με τις όποιες μού-
σεακές άνοιξη επί χρόνια ο Ζαρ-
λά - προτού καταρριφθεί να σπεί-
ρει τα τρία-τέσσερα μεγάλα ά-
κτιστογυμνάσια του - ο Ηρόδοτος
έκτισε, ο Χάρολντ Λού και ο Χον-
δρός και Λίντνις. Άλλα κωμωδι-
ες λεπτές, με διαφορετικά έξε-
λίκι, στις όποιες ο κάθε πρωτα-
γωνιστής να παρουσιάζει τις πιο
περίεργες μεταπτώσεις, να με-
ταπτώζει στις πιο άνιερτες εκ-
φράσεις. Πότε όπλο του να κά-
νουν τον χαμό, τότε τον έξολο-
γούν.

Στο ζήτημα αυτό έχει γίν-
ασουν τών άσων η χαριτωμένη
πρωταντωνιστρια Καρόλ Λο-
μάρν, η όποια γύ- αυτό ένε-
περιχίττον άπ' τους μεγαλό-
χειρηματίες παραγωγείς κινη-
τογραφικών ταινιών. Άπόδειξη
τις κατακληκτικές αυτές ίκαν-
τητες της Καρόλ Λομάρν να
παρουσιάζει τις πιο περίεργες
μεταπτώσεις είναι η παρτίδα
μην έικών, στην όποια η δο-
κίμια ήθοποιος παρουσιάζει
με δώδεκα διαφορετικές εκφρά-
σεις.

10. Μνηστής καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς ἑξέως ἰσχύος τῆς Δέσμης, τῆς Σαπφούς

Οι αρχαιολογικές ανασκαφές στο Βολιδο είναι μετα-
 πρό καιρού της των Αιγυπτίων, οι
 κεφαλές μιας αποστολής αρχαιολο-
 γικών εξειδικευμένων, όπως αυτές εις
 των Αιγυπτιακών, διά να προη-
 ρηθώσι από το ελαττωρόν πληθύν-
 της χώρας του να ελπίσιν, να
 ελπίσιν, να αποτελέσουν τον
 πυρήνα ενός Αιγυπτιακού Αρχαιο-
 λογικού Μουσείου, πού ὀφείλει
 το Παλάτιον Σφωρτά το Μιανών.

Ἐπειτα δὲ ἀρκούντων μὲν τῶν
 παρρησιῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον, οὐ κα-
 τήκοντες Βολιδῶν ἐπιστολὰς, οὐ κα-
 τήκοντες ἰσχυρὰ, ἀλλ' ἔνα πάλαιον
 ἀποκρίσματος, μεταξὺ τῶν ὁπλοῦν
 εἰνέ χιλοῖο περίπου πάμπορο καὶ πε-
 γαυμένῳ.

Γνωστὸς τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων
 καὶν κειμένων, δεδομένου ὅτι εἰς
 τὴν καθήκοντα τῆς ἑλληνικῆς οἰκί-
 ας εἰς τοὺς Παιονισμοὺς τῶν
 ἁνδρῶν, οὐ ἄλλος Βολιδῶν ἐπὶ τῶν
 εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀποστολῶν
 ἡμετέραν, ὡς ἀποκρίσματος τῶν
 Εἰνε ἂν ὁργάνων φιλῶν
 πύρου, εὐφραδῶν ὁλαμένων
 τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ἐπὶ
 εἰς τοὺς ὁπλοῦν γινόμενον ἐπὶ
 στικαί μὲν τῶν γνωστῶν τεκτονῶν
 πᾶσις τῆς μεγάλης ποιητικῆς
 Ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἡ πάροδος
 κρῶνός ἐστι καταστρέφει μερ-
 γράμματα, ἡ ἑλλείψις τῶν ὁπλοῦν
 εἰς ἀποκρίσματος τῶν ὁπλοῦν

Όταν ήρχι να τακτοποιή και να μελετά το πρόγραμμα αποκτημάτων του, ο Κωνσταντίνος Σαπφής, ο οποίος και χάρων ένα από αυτά, που το θεωρεί ως το πολυτιμότερο κεφάλαιό της συλλογής του, διότι είναι απόλυτα και ένα άγνωστο ποίημα του τοῦδε ποιητή της μεγάλης εποχής.

15

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΜΟΝΟΝ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Και σχολεία εις τὰ ὅποια διδάσκονται ὅχι μόνον τὴν προσευχήν, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἐξύψωσιν.

Ἡ εἰδοίς, μὰς ἦλθε καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῶν Ἀμερικανῶν, ὅπως οἱ ὁξωφρενισμοί, τοὺς ὁποίους ἀκούσαμεν ἕως τῶρα.

Ἀλλὰ καὶ ὅπως πάντοτε, ἐξωφρενισμός ἐστὶν μόνον εἰς τὴν ἀρχὴν, μέχρις ὅτου συνθῇσιν μὲν εἰς τὴν ἰδέαν. Διότι ἐπεὶ, ὅταν τὸ πρᾶγμα διδοῖται ἀρετῇ, θὰ ἔλθῃ καὶ ἐδῶ, θὰ τὸ ἐφορμάσῃ καὶ ἡμεῖς καὶ θὰ μᾶς φανῇ φυσικώτατον.

Ἐμφανισθὼν λοιπὸν ἕνας νόμος εἰς τὴν Ἀμερικὴν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰς γυναῖκας νὰ γίνωνται λειτουργοὶ τοῦ ὕψιστου. Μετ' αὐτοῦ λόγους ἡ Ἀμερικὴ δὲ ἀποκτήσῃ γυναῖκες—παπάδες.

Διὰ τὸν ἄλλον οἱ Ἀμερικανοὶ, ἐφ' ὅσον ἡ γυναῖκα εἶναι πλειομένη κατ' ἐκείνην καὶ ὁμοίωμα τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ὅσον ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἱκανὴ νὰ μετῴχεται ὅλα τὰ ἀνδρῶν ἐπαγγελματικά, διὰ τὴν ὑπερτίειν εἰς αὐτὴ καὶ νὰ μὴν τῆς ἐπιτρέπεται νὰ λειτουργῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν; Μήπως τὸ χριστιανικὸν ἀπολογισμὸν δὲν ἔχει τὴν ἀνάγκην ποὺ θὰ ἦσαν ὅσοι νὰ γίνωνται λειτουργοὶ τοῦ ὕψιστου;

Ἐπὶ τοῦτο, πάντοτε κατὰ τὰς Ἀμερικανίδας καὶ ἕνας ἄλλος σοφιστικὸς λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα αὐτὸ εἰς τὰς γυναῖκας.

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ συμπεριλάβωμεν ἄνδρες καὶ γυναῖκας μαζί. Ὅχι τὸσον διὰ λόγους ἠθικῆς τάξεως, ὅσον ἐπειδὴ ἡ γυναῖκα ἐκεῖ καὶ καὶ διαφορετικὴν ψυχολογίαν τοῦ ἀνδρός καὶ πρέπει νὰ ἀκούῃ διαφορετικὰ πράγματα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἱερέως καὶ τὰ κηρύγματα νὰ ἔχουν ἄλλο θέμα. Καὶ νένας ἄνδρας λοιπὸν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὰ κάμῃ αὐτὰ τὰ πράγματα καλῶτερα ἀπὸ μὴν γυναῖκα.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς πρέπει νὰ γίνωνται εἰδικὰ ἐκκλησιαστικά εἰς τὰς ὁποίας νὰ πηγαίνουν μόνον γυναῖκες. Εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτὰς θὰ λειτουργῇ γυναῖκα, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ τὰ αὐτὰ καθήκοντα ἄλλα καὶ τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ τοὺς ἱερεῖς.

Ἀς ἰδοῦμε ὅμως: πρόκειται πραγματικὰ περὶ ἀμερικανικῆς πρωτοτυπίας καὶ νεωτερισμοῦ; Κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ καὶ τῶρα ἀκόμῃ δὲν ὑπάρχουν γυναῖκες—παπάδες, ἐστὶν ὑπὸ ἄλλῃν μορφῶν ἀπὸ αὐτὴν ποὺ βέβαιον νὰ θεωροῖται σήμερον, ἀλλὰ πάντως νὰ κάμνουν περίπου τὸ ἴδιον.

Εἰς τὴν καθ' ἑαυτὴν χριστιανικὴν θρησκείαν δὲν ὑπάρχουν θεόδοια τέτοια παραδείγματα. Ἐκκομὴ ὅμως διαφόρους αἱρέσεις, πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου αἱ γυναῖκες εἶναι πραγματικὰ λειτουργοὶ τοῦ ὕψιστου.

Καὶ ποῖος δὲν θυμᾶται τὴν περιφημίαν Ἀννυ Μπέσσαντ, τὴν δραστηρίαν ἐκείνην γρηοῦσαν μὲ τὰ ματογυῖα ποὺ ἔχει ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς τὸν περιόχοντος Κρίσναμωρτί καὶ τὸν περιφέρει εἰς ὅλον τὸν κόσμον; Δὲν ἔχει θεόδοια καμμίαν σκεῆν ἡ ὑπόθεσις αὕτη μὲ τὴν χριστιανισμόν, πάντως ὅμως πρόκειται περὶ μῆδος θρησκείας, εἰς τὴν ὁποίαν πιστεύουσιν ὅσοι καὶ χιλιάδες ἀνθρώπων καὶ ὅπου ἡ γυναῖκα αὕτη παίζει σπουδαῖον ρόλον.

Ἐπεὶ ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη αἰρέσις, ἐπίσης εἰς τὴν Ἀμερικὴν, μὲ ἄδρα τὸν ἄνθρωπον, ἡ Μάκ Πίρσον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γυναῖκα αὕτη παίζει σπουδαῖον ρόλον.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἶναι ἀρκετὰ εὐνόητος καὶ κάπως δικαιολογημένη ἡ μεταρρυθμίσις αὕτη. Διότι τὰ γυναικεία πράγματα καὶ γενικῶς τὴν γυναικείαν ψυχολογίαν κανένας ἄλλος δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ καλῶτερα ἀπὸ μὴν γυναῖκα.

Εἶναι λοιπὸν ἕνα σχολεῖον ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου καὶ ἄνθρωπος δὲν πνιγνύει μόνον διὰ νὰ προσευχήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ μορφωθῇ, νὰ ἐξυψωθῇ πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς. Καὶ αἱ γυναῖκες πρόκειται ν' ἀποδείξουν τῶρα ὅτι ἠμποροῦν νὰ διδάσκουν μαθήματα εἰς τὰς ὁμοίους τῶν, πολὺ καλῶτερα ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γρηοῖαν Εὐρώπῃν, θὰ ἀργήσῃ ἰσως πολὺ ἀκόμῃ νὰ ἰδῇ τὴν μεταρρυθμίσιν αὐτήν. Ἐν τῷ μεταξύ ἐδῶ αἱ γυναῖκες ἀρκούνται νὰ ἔχουν κάπως περιωρισμένην δράσιν εἰς τὰς θρησκευτικὰς ζητήματα.

Διότι δὲν ἀποκλείονται τελείως ἀπὸ τὴν θρησκείαν. Ἐκκομὴν ἐν πρώτοις τὰς καλογριαίας, τοὺς ἀφιερώνουν ὅλην τὴν ζωὴν τῶν εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ.

Γυναῖκες ποὺ ἐδοκίμασαν κάποιαν σκληρὰν ἀπογοήτευσιν εἰς τὴν ζωὴν, ἡ ἀπὸ τῆς ἐπειθῆ θέλουν ν' ἀκολουθήσουν τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, ἐγκαταλείπουν τὰ ἐγκόσμια καὶ κλείνονται εἰς ἕνα μοναστήριον, ὅπου περνοῦν ὅλην τὴν ζωὴν τῶν προσευκόμεναι. Ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ λειτουργοῦν, ὅπως συμβαίνει εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Εἰπαμεν ὅμως: πρόκειται περὶ ἐξωφρενισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ συνεισθίσωμεν αἰνὰ αἰνὰ καὶ—ποῖος ξέρει!— ἰσως κάποτε τὸν μὴνθοῦμε.

Ἰδρυσεν μίαν περιέργον αἵρεσιν. Ἐκάμε καὶ ὁράνους καὶ μὲ τὰ χρήματα ποὺ συνεκέντρωσε ἔκτισεν ἕνα λαμπρότατον ναὸν εἰς τὸν ὅλον Ἀντιζέλες, ὅπου λειτουργεῖ μόνη τις, κατὰ πολὺν περιέργον τρόπον. Τελευταίως μάλιστα συνῆλθεν καὶ μερικὸ ἔκτροπὸν εἰς τὸν ναὸν αὐτόν, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία.

Μία ἄλλη γυναῖκα, κάποια Σοφία Ἀλστερ, εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἔπαισε μερικὸς ἀφελείας ὅτι εἶνε σταλμένη ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ νὰ διορθώσῃ τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἱδρυσεν μίαν νέαν προτεσταντικὴν αἵρεσιν. Παρ' αὐτοῦς τοὺς ἐξωφρενισμοὺς τοὺς ὁποίους λέγει, τὴν ἠκολούθησαν πολλοί, τῆς ἔδωσαν χρήματα καὶ ἔκτισεν ναοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἱερούργει μόνη τις.

Ὅλα αὐτὰ θέματα δὲν ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως σκεῆν μὲ τὸν νόμον ποὺ ἐμφανισθὴν τελευταίως εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Ὁ νόμος αὐτὸς ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ δὴ τὸν διὰ μαρτυρομένων, οἱ ὁποῖοι καθὼς ζήτετε εἶναι ἐλαστικώτεροι ἀπὸ ἡμᾶς εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα.

Αὐτοὶ θεωροῦν τὴν ἐκκλησίαν ὅχι ὡς τὸν πῶλον λατρείας τοῦ Θεοῦ, ὅπου πρέπει νὰ τηροῦνται αὐτοπρόστατοι ὅλοι οἱ κανόνες τῆς θρησκείας, ἀλλὰ ὡς τὸν συγκεντρωσέν τῶν πιστῶν ὁπῆνες κατηκοντοῦνται ἀπὸ τὸν ἱερέα καὶ μαρτυροῦνται πᾶσι τὰς ἀνάγκαις καὶ ἀσφαλείας καὶ αὐτοεμπιστοσύνης.

Στὸ ἔδαφος εἰς αὐτὴν αὕτη τὸ πρόβλημα. Τὰ πόδια μας ἔχουν ἀποκτήσῃ τὰ φτερά τῶν. Εἶναι τὸ ποδήλατο. Εἶναι ἀκριβῶς τὸ μέσον ταχύτητας, τὸ ὁποῖον κινεῖται μὲ τὴς δυνάμεις τῶν ποδῶν μας.

Τὸ ἔχουμε ὑποτιμήσει τὸ ποδήλατο. Ἡ μάλλον ἔχει παραγνωρισθῇ τὸ συγκοινωνιακὸν αὐτὸ μέσον ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία καὶ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ κομφορτ. Προτιμοῦμε νὰ θυσιάζομε μακρὴν ὁδὸν καὶ παραδοθῶμεν εἰς τὸν μεθυστικὸν ὀλλυγόν τῆς ταχύτητας, διὼς καμμία σκεδὸν ἀπὸ μέρους μας σωματικὴν προσπάθειαν.

Ποῖος εἶναι τὸ πρᾶγμα, δὲν νουθετοῦν τὸ ποδήλατον, ποὺ ἀπαιτεῖ κόπον καὶ ἰσχύϊ, ὅταν ὑπάρχῃ ἡ θενζίνη, ἡ ὁποία ἀναλαμβάνει νὰ μᾶς περιτυλίξῃ εἰς τὸν ἀνεμοστρόβιλον τῶν νεφρῶν τῆς, καθὼς μᾶς ἐξακοντίζει ἐπὶ τὸν τετράτροχον, ἀναπαικτικὸν ὄχημα, πρὸς τὸ θέος τοῦ δρόμου;

Καὶ ὅμως, δὲν ἔπρεπε, νὰ μᾶς ἔχῃ κυριεύσει τὸσον ἡ νουθεσία. Λίγος ἀπαρτιασμός μὲ σα στὸν αἰῶνα αὐτὸν τῶν κομφορτ καὶ μᾶς ἦταν ὠφέλιμος. Τὸ ποδήλατο θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς εἶνε ἀνάγκη, διότι αὐτὸ μόνον μὲν νὰ ἐξασκήσῃ τὴν χρῆσιν τῶν ποδῶν μας σὲ μίαν ἐποχὴν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ νὰ ἀναποταύσῃ ἐντελῶς τὰ κάτω ἄκρα μας.

Οἱ χώρες, ὅπου εἶναι διαδεδομένα τὰ σπορ, ἀγαποῦν τὸ ποδήλατον. Διὰ τοῦτο ὅμως, ὅχι μόνον ὡς ἕνα καλὸ σπορ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἕνα πολὺ πρακτικὸ

Βρήκαμε τὸ αὐτοκίνητο. Βρήκαμε τὸ αεροπλάνο. Ἀξιοθαύμαστες μηχανεὲς ταχύτητας καὶ οἱ δύο. Ἀλλ' ἔχουν ἕνα ἐλάττωμα. Εἶναι μηχανεὲς. Δὲν ἐξαρτῶνται διὰ τὴν μὴν καὶ δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου. ἔχουν τὴν δικήν τους κινητήριον δύναμιν, τοῦτέστι τὰ δικά τους νεῦρα καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἠμποροῦμε νὰ τοὺς ἐκτομεύωμε καμμίαν πιστοσύνην.

Ὅταν αὐτοὶ ἡ μηχανὴ τοῦ αεροπλάνου, στὸν ἀέρα, εἰμῶθα καμμίαν. Δὲν ἠμποροῦμε νὰ χρησιμοποιοῦμε τὴς σωματικῆς μας δυνάμεις γιὰ νὰ σωθῶμε. Γι' αὐτὸ ὁ ἀνθρώπος, παρ' ὅλην τὴν σημερινὴν τελειότητα τῶν μηχανῶν, προσπαθεῖ νὰ κατασκευάσῃ φτερά, ποὺ νὰ προσαρμολογῶνται στοὺς ὅμους τοὺς καὶ νὰ κινεῖται μὲ τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν τοῦ.

Θέλουμε νὰ πετοῦμε μὲ τὴς δυνάμεις μας, ὅπως τὰ πουλιὰ καὶ ὅχι μὲ τὴν δύναμιν τῶν μηχανῶν. Στὴν πραγματικότητα αὐτοῦ τοῦ ὄντινός μας σπρύνει ἡ ἀνάγκη ἀσφαλείας καὶ αὐτοεμπιστοσύνης.

Στὸ ἔδαφος εἰς αὐτὴν αὕτη τὸ πρόβλημα. Τὰ πόδια μας ἔχουν ἀποκτήσῃ τὰ φτερά τῶν. Εἶναι τὸ ποδήλατο. Εἶναι ἀκριβῶς τὸ μέσον ταχύτητας, τὸ ὁποῖον κινεῖται μὲ τὴς δυνάμεις τῶν ποδῶν μας.

Τὸ ἔχουμε ὑποτιμήσει τὸ ποδήλατο. Ἡ μάλλον ἔχει παραγνωρισθῇ τὸ συγκοινωνιακὸν αὐτὸ μέσον ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία καὶ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ κομφορτ. Προτιμοῦμε νὰ θυσιάζομε μακρὴν ὁδὸν καὶ παραδοθῶμεν εἰς τὸν μεθυστικὸν ὀλλυγόν τῆς ταχύτητας, διὼς καμμία σκεδὸν ἀπὸ μέρους μας σωματικὴν προσπάθειαν.

Ποῖος εἶναι τὸ πρᾶγμα, δὲν νουθετοῦν τὸ ποδήλατον, ποὺ ἀπαιτεῖ κόπον καὶ ἰσχύϊ, ὅταν ὑπάρχῃ ἡ θενζίνη, ἡ ὁποία ἀναλαμβάνει νὰ μᾶς περιτυλίξῃ εἰς τὸν ἀνεμοστρόβιλον τῶν νεφρῶν τῆς, καθὼς μᾶς ἐξακοντίζει ἐπὶ τὸν τετράτροχον, ἀναπαικτικὸν ὄχημα, πρὸς τὸ θέος τοῦ δρόμου;

Καὶ ὅμως, δὲν ἔπρεπε, νὰ μᾶς ἔχῃ κυριεύσει τὸσον ἡ νουθεσία. Λίγος ἀπαρτιασμός μὲ σα στὸν αἰῶνα αὐτὸν τῶν κομφορτ καὶ μᾶς ἦταν ὠφέλιμος. Τὸ ποδήλατο θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς εἶνε ἀνάγκη, διότι αὐτὸ μόνον μὲν νὰ ἐξασκήσῃ τὴν χρῆσιν τῶν ποδῶν μας σὲ μίαν ἐποχὴν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ νὰ ἀναποταύσῃ ἐντελῶς τὰ κάτω ἄκρα μας.

Οἱ χώρες, ὅπου εἶναι διαδεδομένα τὰ σπορ, ἀγαποῦν τὸ ποδήλατον. Διὰ τοῦτο ὅμως, ὅχι μόνον ὡς ἕνα καλὸ σπορ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἕνα πολὺ πρακτικὸ

Βρήκαμε τὸ αὐτοκίνητο. Βρήκαμε τὸ αεροπλάνο. Ἀξιοθαύμαστες μηχανεὲς ταχύτητας καὶ οἱ δύο. Ἀλλ' ἔχουν ἕνα ἐλάττωμα. Εἶναι μηχανεὲς. Δὲν ἐξαρτῶνται διὰ τὴν μὴν καὶ δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου. ἔχουν τὴν δικήν τους κινητήριον δύναμιν, τοῦτέστι τὰ δικά τους νεῦρα καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἠμποροῦμε νὰ τοὺς ἐκτομεύωμε καμμίαν πιστοσύνην.

Ὅταν αὐτοὶ ἡ μηχανὴ τοῦ αεροπλάνου, στὸν ἀέρα, εἰμῶθα καμμίαν. Δὲν ἠμποροῦμε νὰ χρησιμοποιοῦμε τὴς σωματικῆς μας δυνάμεις γιὰ νὰ σωθῶμε. Γι' αὐτὸ ὁ ἀνθρώπος, παρ' ὅλην τὴν σημερινὴν τελειότητα τῶν μηχανῶν, προσπαθεῖ νὰ κατασκευάσῃ φτερά, ποὺ νὰ προσαρμολογῶνται στοὺς ὅμους τοὺς καὶ νὰ κινεῖται μὲ τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν τοῦ.

Θέλουμε νὰ πετοῦμε μὲ τὴς δυνάμεις μας, ὅπως τὰ πουλιὰ καὶ ὅχι μὲ τὴν δύναμιν τῶν μηχανῶν. Στὴν πραγματικότητα αὐτοῦ τοῦ ὄντινός μας σπρύνει ἡ ἀνάγκη ἀσφαλείας καὶ αὐτοεμπιστοσύνης.

Στὸ ἔδαφος εἰς αὐτὴν αὕτη τὸ πρόβλημα. Τὰ πόδια μας ἔχουν ἀποκτήσῃ τὰ φτερά τῶν. Εἶναι τὸ ποδήλατο. Εἶναι ἀκριβῶς τὸ μέσον ταχύτητας, τὸ ὁποῖον κινεῖται μὲ τὴς δυνάμεις τῶν ποδῶν μας.

Τὸ ἔχουμε ὑποτιμήσει τὸ ποδήλατο. Ἡ μάλλον ἔχει παραγνωρισθῇ τὸ συγκοινωνιακὸν αὐτὸ μέσον ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία καὶ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ κομφορτ. Προτιμοῦμε νὰ θυσιάζομε μακρὴν ὁδὸν καὶ παραδοθῶμεν εἰς τὸν μεθυστικὸν ὀλλυγόν τῆς ταχύτητας, διὼς καμμία σκεδὸν ἀπὸ μέρους μας σωματικὴν προσπάθειαν.

Ποῖος εἶναι τὸ πρᾶγμα, δὲν νουθετοῦν τὸ ποδήλατον, ποὺ ἀπαιτεῖ κόπον καὶ ἰσχύϊ, ὅταν ὑπάρχῃ ἡ θενζίνη, ἡ ὁποία ἀναλαμβάνει νὰ μᾶς περιτυλίξῃ εἰς τὸν ἀνεμοστρόβιλον τῶν νεφρῶν τῆς, καθὼς μᾶς ἐξακοντίζει ἐπὶ τὸν τετράτροχον, ἀναπαικτικὸν ὄχημα, πρὸς τὸ θέος τοῦ δρόμου;

Καὶ ὅμως, δὲν ἔπρεπε, νὰ μᾶς ἔχῃ κυριεύσει τὸσον ἡ νουθεσία. Λίγος ἀπαρτιασμός μὲ σα στὸν αἰῶνα αὐτὸν τῶν κομφορτ καὶ μᾶς ἦταν ὠφέλιμος. Τὸ ποδήλατο θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς εἶνε ἀνάγκη, διότι αὐτὸ μόνον μὲν νὰ ἐξασκήσῃ τὴν χρῆσιν τῶν ποδῶν μας σὲ μίαν ἐποχὴν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ νὰ ἀναποταύσῃ ἐντελῶς τὰ κάτω ἄκρα μας.

Οἱ χώρες, ὅπου εἶναι διαδεδομένα τὰ σπορ, ἀγαποῦν τὸ ποδήλατον. Διὰ τοῦτο ὅμως, ὅχι μόνον ὡς ἕνα καλὸ σπορ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἕνα πολὺ πρακτικὸ

Βρήκαμε τὸ αὐτοκίνητο. Βρήκαμε τὸ αεροπλάνο. Ἀξιοθαύμαστες μηχανεὲς ταχύτητας καὶ οἱ δύο. Ἀλλ' ἔχουν ἕνα ἐλάττωμα. Εἶναι μηχανεὲς. Δὲν ἐξαρτῶνται διὰ τὴν μὴν καὶ δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου. ἔχουν τὴν δικήν τους κινητήριον δύναμιν, τοῦτέστι τὰ δικά τους νεῦρα καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἠμποροῦμε νὰ τοὺς ἐκτομεύωμε καμμίαν πιστοσύνην.

Ὅταν αὐτοὶ ἡ μηχανὴ τοῦ αεροπλάνου, στὸν ἀέρα, εἰμῶθα καμμίαν. Δὲν ἠμποροῦμε νὰ χρησιμοποιοῦμε τὴς σωματικῆς μας δυνάμεις γιὰ νὰ σωθῶμε. Γι' αὐτὸ ὁ ἀνθρώπος, παρ' ὅλην τὴν σημερινὴν τελειότητα τῶν μηχανῶν, προσπαθεῖ νὰ κατασκευάσῃ φτερά, ποὺ νὰ προσαρμολογῶνται στοὺς ὅμους τοὺς καὶ νὰ κινεῖται μὲ τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν τοῦ.

Θέλουμε νὰ πετοῦμε μὲ τὴς δυνάμεις μας, ὅπως τὰ πουλιὰ καὶ ὅχι μὲ τὴν δύναμιν τῶν μηχανῶν. Στὴν πραγματικότητα αὐτοῦ τοῦ ὄντινός μας σπρύνει ἡ ἀνάγκη ἀσφαλείας καὶ αὐτοεμπιστοσύνης.

Στὸ ἔδαφος εἰς αὐτὴν αὕτη τὸ πρόβλημα. Τὰ πόδια μας ἔχουν ἀποκτήσῃ τὰ φτερά τῶν. Εἶναι τὸ ποδήλατο. Εἶναι ἀκριβῶς τὸ μέσον ταχύτητας, τὸ ὁποῖον κινεῖται μὲ τὴς δυνάμεις τῶν ποδῶν μας.

Τὸ ἔχουμε ὑποτιμήσει τὸ ποδήλατο. Ἡ μάλλον ἔχει παραγνωρισθῇ τὸ συγκοινωνιακὸν αὐτὸ μέσον ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία καὶ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ κομφορτ. Προτιμοῦμε νὰ θυσιάζομε μακρὴν ὁδὸν καὶ παραδοθῶμεν εἰς τὸν μεθυστικὸν ὀλλυγόν τῆς ταχύτητας, διὼς καμμία σκεδὸν ἀπὸ μέρους μας σωματικὴν προσπάθειαν.

Ποῖος εἶναι τὸ πρᾶγμα, δὲν νουθετοῦν τὸ ποδήλατον, ποὺ ἀπαιτεῖ κόπον καὶ ἰσχύϊ, ὅταν ὑπάρχῃ ἡ θενζίνη, ἡ ὁποία ἀναλαμβάνει νὰ μᾶς περιτυλίξῃ εἰς τὸν ἀνεμοστρόβιλον τῶν νεφρῶν τῆς, καθὼς μᾶς ἐξακοντίζει ἐπὶ τὸν τετράτροχον, ἀναπαικτικὸν ὄχημα, πρὸς τὸ θέος τοῦ δρόμου;

Καὶ ὅμως, δὲν ἔπρεπε, νὰ μᾶς ἔχῃ κυριεύσει τὸσον ἡ νουθεσία. Λίγος ἀπαρτιασμός μὲ σα στὸν αἰῶνα αὐτὸν τῶν κομφορτ καὶ μᾶς ἦταν ὠφέλιμος. Τὸ ποδήλατο θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς εἶνε ἀνάγκη, διότι αὐτὸ μόνον μὲν νὰ ἐξασκήσῃ τὴν χρῆσιν τῶν ποδῶν μας σὲ μίαν ἐποχὴν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ νὰ ἀναποταύσῃ ἐντελῶς τὰ κάτω ἄκρα μας.

Οἱ χώρες, ὅπου εἶναι διαδεδομένα τὰ σπορ, ἀγαποῦν τὸ ποδήλατον. Διὰ τοῦτο ὅμως, ὅχι μόνον ὡς ἕνα καλὸ σπορ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἕνα πολὺ πρακτικὸ

Βρήκαμε τὸ αὐτοκίνητο. Βρήκαμε τὸ αεροπλάνο. Ἀξιοθαύμαστες μηχανεὲς ταχύτητας καὶ οἱ δύο. Ἀλλ' ἔχουν ἕνα ἐλάττωμα. Εἶναι μηχανεὲς. Δὲν ἐξαρτῶνται διὰ τὴν μὴν καὶ δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου. ἔχουν τὴν δικήν τους κινητήριον δύναμιν, τοῦτέστι τὰ δικά τους νεῦρα καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἠμποροῦμε νὰ τοὺς ἐκτομεύωμε καμμίαν πιστοσύνην.

Ὅταν αὐτοὶ ἡ μηχανὴ τοῦ αεροπλάνου, στὸν ἀέρα, εἰμῶθα καμμίαν. Δὲν ἠμποροῦμε νὰ χρησιμοποιοῦμε τὴς σωματικῆς μας δυνάμεις γιὰ νὰ σωθῶμε. Γι' αὐτὸ ὁ ἀνθρώπος, παρ' ὅλην τὴν σημερινὴν τελειότητα τῶν μηχανῶν, προσπαθεῖ νὰ κατασκευάσῃ φτερά, ποὺ νὰ προσαρμολογῶνται στοὺς ὅμους τοὺς καὶ νὰ κινεῖται μὲ τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν τοῦ.

Θέλουμε νὰ πετοῦμε μὲ τὴς δυνάμεις μας, ὅπως τὰ πουλιὰ καὶ ὅχι μὲ τὴν δύναμιν τῶν μηχανῶν. Στὴν πραγματικότητα αὐτοῦ τοῦ ὄντινός μας σπρύνει ἡ ἀνάγκη ἀσφαλείας καὶ αὐτοεμπιστοσύνης.

Στὸ ἔδαφος εἰς αὐτὴν αὕτη τὸ πρόβλημα. Τὰ πόδια μας ἔχουν ἀποκτήσῃ τὰ φτερά τῶν. Εἶναι τὸ ποδήλατο. Εἶναι ἀκριβῶς τὸ μέσον ταχύτητας, τὸ ὁποῖον κινεῖται μὲ τὴς δυνάμεις τῶν ποδῶν μας.

Τὸ ἔχουμε ὑποτιμήσει τὸ ποδήλατο. Ἡ μάλλον ἔχει παραγνωρισθῇ τὸ συγκοινωνιακὸν αὐτὸ μέσον ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία καὶ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ κομφορτ. Προτιμοῦμε νὰ θυσιάζομε μακρὴν ὁδὸν καὶ παραδοθῶμεν εἰς τὸν μεθυστικὸν ὀλλυγόν τῆς ταχύτητας, διὼς καμμία σκεδὸν ἀπὸ μέρους μας σωματικὴν προσπάθειαν.

Ποῖος εἶναι τὸ πρᾶγμα, δὲν νουθετοῦν τὸ ποδήλατον, ποὺ ἀπαιτεῖ κόπον καὶ ἰσχύϊ, ὅταν ὑπάρχῃ ἡ θενζίνη, ἡ ὁποία ἀναλαμβάνει νὰ μᾶς περιτυλίξῃ εἰς τὸν ἀνεμοστρόβιλον τῶν νεφρῶν τῆς, καθὼς μᾶς ἐξακοντίζει ἐπὶ τὸν τετράτροχον, ἀναπαικτικὸν ὄχημα, πρὸς τὸ θέος τοῦ δρόμου;

Καὶ ὅμως, δὲν ἔπρεπε, νὰ μᾶς ἔχῃ κυριεύσει τὸσον ἡ νουθεσία. Λίγος ἀπαρτιασμός μὲ σα στὸ

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΟΤΑΝ ΤΟ ΑΝΤΙΠΑΛΟΝ ΤΕΡΜΑ ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΤΑΙ

Αποτελέσματα, που δεν άπκχουν καθόλου το γνήσιον αποτέλεσμα

Η συνείδησις εινε αναστασι. Οι ποιοτικοί άλλαζαν, έμπορουπαλ-Αλληλικά φαντασμένα συζητούν ώρες εάν τού τού Νηγιάκη εινε άκομ-μη γερό και εάν ή κεφαλή του Βακλίου ή μπορεί να παραδίσει τα δίκτυα του τέρματος, τού άπογευμα της Κυριακής, διά μίαν μεγάλην τάξιν, σημαίνει παδόσφαιρον και μόνον ποδόσφαιρον. Τα μεγάλα γήπεδα πίκιτρα. Οι φανατικοί του υπερώου καταφάνοντο από τού μεσημέρι. Ψωμί, τυρί, κανένα φρούτο και τού εύ-τυχές γεύμα συνειληφρώθη, εν άναμονή της μεγάλης στιγμής πάντοτε, ή οποία άργεί τόσο κάποτε ώστε άρχίζουν τα πρόσωπα να κοσπάζονται και να κοκκινίζουν από τόν ήλιο και ό έκνευρισμός να φθάνη μέχρι συμπλοκής. Και αυτά προτού οι είκοσι και δύο άγγέλοι με τις χρωματιστές φανέλλες και τού σιδηρό-φρακτα ύποδήματα κήσουν την εμφάνισιν των εις τού άποστράπτουν γήπεδον. Προτού άκούη ό ήρώς άρχισιν να ποτίζει τα νεανικά σώματα, ή υπαίληντή των μολλίων να χάνη την σιληνότητά της και οι κλωταίες να άποτελούν την κυρίαρχον δύναμιν τού γήπεδου. Προτού άκούη ή σφαίρα πηδήσιν από τού ένα τέρμα εις τού άλλο και ό τερματοφύλαξ έα-πλώθη κάτω άγκαλιά με αυτήν. Προτού ό μέσος έπιτεθί έναντιόν τού αντιπά-λου κυνηγού με διάθεσιν να τόν έξου-τώσιν, διότι εινε πιο εύκλιντος και ταχύ-τερος και ό διαπιπτής να έπέρθη με κίν-δυνον της άκερατότητας της κεφαλής του, να προλάβη την μονομερή συμπλοκήν, διά να μη γενικευθί από φιλαθλον πνεύ-μα πάντοτε. Όραιοι και συγκινητικοί α-λήθεια στιγμιαί της νεότητος. Τό ένδια-φέρον φθάνει εις τού ζενίθ όταν ή σφαίρα κατέρχεται και πλησιάζει προς τού αντί-παλον τέρμα και ό τερματοφύλαξ άπο-βιάζεται να δεχθή τού κύττημα από τού ό-ποιον θα έξαρτηθή ή περαιτέρω εξέλι-ξις τού άγώνος. Εινε μέγα ψυχολογικόν γεγονός ποιος θα βάλη πρώτος γκολ. Τό πρώτο σημαίνει ζωντανά τού άγώνος, έξαφν φαντασμού, άπειλήν, τρώμιν. Ένδιαφέρον λένε οι φιλαθλοι!

Από τούς άγώνας ποδόσφαιρου

—Απάνω του... μή τόν άρίνεις, έάρ-τον, σκότω' τον.

Ούτε βλάται όμως, ούτε σκοτώνεται, άλλα κατορθώνει ό άλλος μετά ένα τα-χύ συνδυασμόν, να εξαποστείλη την σφαίραν εις τού τέρμα και να τραντέρη τα δίκτυα τού έκθροψ. Ό τερματοφύλαξ κτυπά τού κεφάλι του, οι δύο όπισθοφύ-λακες συζητούν μεγαλοφώνως και η-

σασιν τού άγώνος. Όλοι άναπνεύουν διά τού δεύτερον γκολ. Ό δρόμος από τόν όποιον τού γήπεδον άπομονούται με ύ-ψηλον τοίχον νεκρώνεται. Τα έπαγγέλ-ματα έγκαταλείπονται. Ό καστανάς φέ-νει έρμαιοι τίν φουφού και τού έμπόρευ-μα. Ό στραγαλατζής άδέσποτον τίν δι-τρίνα του. Τό καρποτόκι της γκαζόζας ρομίζομενός εις τόν τοίχον μεταβά-

Στά γύρω στίτια χαλασμός. Έξώστες και στέγες καταφορτές.

Ό άγών εξέλισσεται σέ... γιγαντομα-χία! Η σφαίρα μεταβάλλεται σέ... αδι-μαχία! Οι παίκται σέ ήμισθους και ήρωας μυθικούς! Ό όπισθοφύλαξ βαπτίζεται εις θωρηκτόν, ό μέσος εις τείχος χαλδоби-όν, ό τερματοφύλαξ εις άλεξέκασαν, ό μέσος κυνηγός εις λαίλαπα και οι δύο

έξτρεμ εις άεροπλάνα. Φρασολογία πό-λεμική, δι' ό και τού θύματα πολλές φο-ρές εινε άνάλογα, με τού χρησιμοποιού-μενα μέσα. Ίδου όμως ότι ό όριζων ζο-φούται. Τα έπιφωνήματα και ό θόρυβος παύουν, οι άναπνοαι συγκρατούνται, τα μάτια στυλώνονται! Ό θεός δοηθός. Τι γίνεται! Ό Γιώργος, ή λαίλαφα έχων ύ-πό τήν κατοχήν του την μάλα κατέρ-χεται. Πά, πά, πά, τί πρόκειται να γίνει. Ό μέσος και τόν προατευθεί, ένψυ τήν άεροπλάνα με δύο πλανέ εινε έτοιμα να τήν παραλάβουν διά να τήν εξαποστεί-λουν με καταπέλτιν εις τού δίκτυα τού αντίπαλου τέρματος. Άπό τού γκολ αυτό θα έξαρτηθή ή νίκη, ό τελικός θρίαμβός. Άγώνια συνεχέται τού πλήθη. Ό καστα-νάς κάνει τήν ισορροπία του και πέφτει με κάγιαμα στο πόδι. Η μολίδα, τού σπουρ-γία τών δένδρων καθώς μετακινούνται από τού κλαδιά τών δένδρων, τού σπάζουν και σωριάζονται κάτω. Ουδείς προσέχει τού μικροαπτήματα αυτά. Τό πών τήν στιγμήν αυτήν έξαρτάται από τού πόδια τού Γιώργου.

—Μήν άργείς, παιδί μου... Και πράγματι ή λαίλαφα καθυστέρησε φαίνεται, γιατί κάποιος μικρός τού δέμας αντίπαλος κυνηγός τού θωρηκτού τήν μά-λα από τού πόδια, τήν μετεβίβεισσε ταχύ-τητα σέ κάποιον όμοιον του, ό όποιος άφρο τήν προχώρησε άρκετά, τήν εξα-πέστειλε σέ άλλον άφανή και άσημαντόν τήν έλεύθερον από τήν άκτίνα δράσεως τών άεροπλάνων τού θωρηκτού και τού χαλδобиόν τείκους, ό όποιος πάλιν με έλασιστην προσάφεισιν τήν έκάρωσεν εις τού αντίπαλα δίκτυα.

Οέ και Κύριε ή έπικολούθησε. Ό δι-απιπτής άφού έσοφώρη τήν λήξιν τού ά-γώνος έσπευσε να έξασφάλη, ένψυ τήν πλήθη ώρύνον. Όξύ τριχία, άπάντα του, άκυρο, κατήρια, ματαράγκες. Άν σάς βασθή βγήτε. Τό άποτέλεσμα 3-2 έπα-νυνηρούσθ ό έσπερας μεμονωμένους ά-πό τού νικητής δι' εύνοήσους λόγους και διότι τού αντίπαλα πλήθη ήσαν ακό-μη εν έξάψει. Τήν άλλην Κυριακήν τή ζαυαλέμε. Όπωσδήποτε τού ποδόσφαιρον έξημερώνει τή ήλη. Πώς;

K. M.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Ο ΘΕΙΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

Η Λιάνα ντέ Σεδρεμόν κατέθηκε από τήν κομψή μενίσσα κούρα της. Όταν ή Λία-να φρενάρσσε, ένας μεσοκοπος άνδρωπος που στεκομένη στο ποδερόμιον, έσπευσε να της άνοιξη τήν πόρτα τού αυτοκινήτου, έλπιζόν-τας σέ κανένα φιλοδωρήμα. Η Λιάνα ντέ Σεδρεμόν που είχε καλή καρ-διά, έδωσε έπί τήν τούτα της ένα χαρτο-νόμισμα κι' έστράφη προς τόν μεσοκοπο άνδρωπο να τού δώση. Όταν τόν αντί-κρουσε, της έξέρχον ένα έπιφωνήμα έκπλη-ξως:

— Έρρικο, έσύ;

— Η Λιάνα! Τή έκπληξι!

Η Λιάνα ντέ Σεδρεμόν, άνέθηκε σ' αυτο-κίνητο της κι' έκάλεσε τόν Έρρικο να καθί-ση δίπλα της.

Η τύχη είχε στείλει πάλι δύο παλινός έρα-τόν. Τήν Λιάνα, που ήταν σήμερα μία από τις 'έξαις' τού Παρισιού ήμικόμου και τόν Έρρικο Μοντυσκ, παλιό άσθενήσας γλυ-τζέ, πού ήταν τώρα στους έξέλεσμούς του.

Η Λιάνα τόν ρωτούσε μ' ένδιαφέρον γιά τή ζωή του κι' ό Έρρικός άπαντούσε με τήν μοιραία τήν ζήτησιν της άναστασι, που ήν έντελειος και μεγάλη πράγματα από τις τούτες τού πό κοσμου.

— Όπως είπα, Έρρικο! Τή έκανες γιά να κα-ταπολέμης τήν καμιά;

— Παραπολιτόν τού σκονί τής τύχης κι' έ-σπεσε! Άς μ' ήλπιώ όμως γιά μένα. Πέρ-μευ καλλιτέρας τήν τήν κείναι; Είσαι εύκαρ-στημένη πού ή ζωή σου;

— Δεν έχω καμία μ' τήν τύχη μου. Ό Γκομπριόλιν, με τόν όποιον σ'αυτώρα, μου δίνει 3.000 φράγκα τόν μήνα. Εινε όλοικός

και δεν με πολυκακίζει. Άλλά τώρα πού σέ ζαναφάρκα, και μάλιστα σ' αυτά τού χάλη, θέλω να κάνω κάτι γιά σένα. Δεν έχω τού πόσο με δόνησες ν' αναδειχθώ όσον ήσουν από μεγαλεία σου. Έσύ με έλάναρσες στο μισζίκ-χαλ.

— Τό θυμάσαι άκόμη; Είσαι πολύ καλή!

— Άπλως, δεν είμαι άκόριστή! Κι' έπειδή συναισθανόμην τήν ευγνωμοσύνη σου σ' ό-φειλά, θα σου προτείνω κάτι: Να σου έμμι-καλή τις οικονομίες μου γιά να όρής μί-καλη τοποθέτησι πού να μού άποδώσει κέρ-δη. Ελέγεις;

— Γιατί όχι;

— Τότε έλα στο σπίτι μου. Έλα να συν-λουηθής. Κάτι θα βρεθί να φορέσς. Έκω μία βελάδα τού πρωτελευταίου φίλου μου. Άν σου κάνει τί άρσεις κι' όστερο σέ πα-ρουσιαζώ σ'όν Γκομπριόλιν γιά όειο μου δέλε-μα καταπολέμης στο Χρηματοποιο.

— Πραγματικά, έτσι και έγινε.

Μετά όκτώ μέρες, ό Έρρικός ζαναφάνε στο σπίτι της Λιάνας να τήν ίδρ. Ήταν α-γνώριστος.

— Καλήμέρα δόν Ζουάν! Τού είπες ή Λιάνα περακτικά. Καλά έκανες και ήρες. Ήθελα ίσα-ίσα να σου έμμιπτευθώ 20 χιλιάδες φράγκα γιά να μού τ' αούθης. Δεν μού εί-πες ότι μπορείς να με κάνεις να κερδίσω ένα 15%;

— Να! Δες τού, αλλά μ' έμε ρωτάς περισ-σότερο. Θέλω να σου κάνω μία έκπληξη.

Περάσανε τρεις μέρες, κι' ό Έρρικός δεν φάνηκε. Η Λιάνα άρχισε ν' άνυψώη. Άλλά τήν τέταρτ, μέρα ό παλός της φίλος ήρθε

ΤΟΥ ΜΟΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

χαμονελαστός και ικανοποιημένος από τόν έαυτό του.

— Τή έγινες τόσες ήμέρες;

— Δεν πιστεύω να νόμισες ότι τόσασα με τού λεφτά σου. Θα ήτανε όδικο. Και να ή άποδείξη τού πόσο θα μ' άκούσσεσ αν με θεωρούσες άξιο να σου κάνω τέτοια παληο-λουλά.

— Ό Έρρικός της έτεινε μία άποδείξη κα-ταθέσεως τού «Κρεντί Λυοννέ».

— Τή εινε αυτό; Όγδόντα χιλιάδες φράγκα! Ρώτησε ή Λιάνα, τριβοντας τή μά-τια της.

— Να! Μού έμμιπτευθές τού λεφτά σου. Σού υποέσχεθκα ένα κέρδος 15%. Σού φέρ-νω ένα κέρδος 400%. Δεν πιστεύω να έχης παράσων! Έκανα ό τι μού έπείσθε ή έμ-πιστοσύνη και ή καλωσύνη πού μού δείξε-ς. Για περισσοτέρη ασφάλεια μάλιστα σου κατάθεσα τού ποσού, στο Κρεντί Λυοννέ, ώστε και σίγουρα να εινε και άποδοση νάκονε.

Η Λιάνα πδούσε από τή χαρά της. Ένα τόσο καλοσσαιό κέρδος δεν τού περιμενε ποτέ. Αυτός ό Έρρικός ήταν ένας θησαυρός άνεκμήτορος.

Ρώτησε και τόν κούταζε μ' ένα έκκραστικό βλέμμα και:

— Όπως πās, θα με κάνης γρήγορα έκα-τομυριούχο, τού είπες.

Και γιά να τού δείξη τήν ευγνωμοσύνη και τόν ένθουσιασμό της, γύρτσαν τήν καλή αυτή άρχή μ' ένα περίφημο δείπνο, στο ό-ποιο ήπανε άθρονη συμπία.

—

Δύο μέρες όστερα πού τού περίφημο αυτό δείπνο ή καμιορία της Λιάνας έφερε στήν

ώραία κυρία της ένα γράμμα, πού τώφερε ό τοχυδρομικός διανομέας. Η Λιάνα κτύ-πε τού φακέλλο περίεργη και με πολύ έκπλη-ξη, άναγνώρισε τόν χαρακτήρα τού Γκο-μπριόλιν. Περίεργη, ψύχρασε ή Λιάνα, στέ-μνοντας τού φακέλλο στα χέρια της μ' άμ-χανία και τέλος τού άνοιξε με καρδιοκτυπι-κά διάθεσιν σκεδόν φονικά, τή έξη:

«Η τύχη θέλησε να όρω στο αυράτρί του κοσμουίνου μία άποδείξη καταθέσεως 80.000 φράγκων στο όνομά σου. Τού μεγάλου αυτό ποσόν δεν προέχεται φυσικά από μένα, άλλα μάλλον από τόν δίδεν θείο σου, τόν δι-θεν φτωχό και τόν δίδεν γέρο. Ήπειδή δεν θέλω να μοιρασθώ μαζί τού τή χαρά να σε κάνω εύτυχήμενη, γιά τούτο άφίνω σ' αυ-τόν τόν Μακκίνα τήν φροντίδα της συντηρή-σεως σου. Άντιο. Ό Γκομπριόλιν σου, πού δεν εινε τόσο κούτσ ό τόν νόμισες».

Όταν ό Έρρικός είδίδεσ τού γράμμα αυτό, πού τού τώδωσε ή Λιάνα μόλις ήρθε σ'η, ή νέα γυναίκα τού είχε πειστή ανα-γάκτισιν.

— Είδες τή μούκανες θάλα; Είδες;

— Και τή φτώη έγώ; Φιδύρισε σαστισμένος έκείνος.

— Τή φτώη; Ρωτάς γέρο- θάλα; Άν μού είκες δώρη ένα κέρδος 15% δεν θα συνέ-δαινε τίποτε άπ' όλα αυτά.

— Όστε με κατηγόρησε πού σου τετρα-πλάσιασα τού λεφτά σου, άντι να με εύκα-ρίστησες γι' αυτό;

— Μωρέ, σπουδαία έκδούλευση μούκανες. Σέ κατηγόρη γιά τι με κάνεις να χάω τόν πιο πολύτιμο έραστή μου. Άν τούλκιόμην υπορούσε και σ'αυτ μέλλον να μού έξαφα-λίσσε τέτοια κέρδη... Ό! πότε δεν θα τόλ-μιόσα να σου παραπονέω Έρρικο, ζέρεις δα ότι δεν είμαι άκόριστ!

— Αυτοτυχός τού πράγμα εινε ήλιο όυκόλο παρά κάθε έπιθύμια μου Λιάνα. Γιατί σου... τετραπλάσιασα τού λεφτά σου σ'όν μακκα-ρία και όκι στο Χρηματοποιο ήπως σου άνέφερα.

ΜΟΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

ΔΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ.... Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΡΠΩΝ

Πώς εινε δυνατόν να άποστει-ρώνυτε τού νερό ή να συντηρή-τε τους νωπούς καρπούς και τούς χυμούς των δια της χρή-σεως ψυγμάτων άργύρου

Όταν οι ζαχαροπλάται ή οι σπιτονοικοκυρές θέλουν να διατηρήσουν καρπούς ή χυμούς καρπών, τούς υποβάλλουν εις μίαν παλαιάν μεθόδον, εις τήν όποιαν ή μεγάλη θερμύ-της παίξει τόν κυριώτερον ρόλον.

Τελευταίως έγινε γνωστή και εις τού πολύ κοινόν, ή άπό τού όνομα τού μεγάλου Παστέρ προερχομένη λέξις, ή όποια όηλοι ότι τού σχετικόν πρσθόν εινε έλεύθερον από μικρόβια, ή λέξις δηλαδή: «Παστεριμένον». Έτσι άκούτε Παστερι-μωμένον γάλα. Παστεριμωμένοι καρποί κ.τ.λ.

Άλλ' άς άδωθωμεν στο θέμα μας.

Διά να διατηρηθώ, λοιπόν, όπως είπαμε φρούτα θράζον-ται επί μίσην ώρα περίπου με θερμότητα 70 μέχρις 80 θα-θμών και κατόπιν κλείνονται στεγανάς. Η μεγάλη θερμότης άφ' ένός φονεύει σιόνδωποτε θλαερών σπέρμα και μικρό-βιον και τού στεγανών άφ' έτέρου κλείσιμον, δεν έπιτρέπει πλέον να εισχωρήσουν εις τούς «Παστεριμω-νους» καρπούς νέα τυχόν βακτηρίδια. Πάν-τως εινε βέβαιον ότι ή νεώσις έπιπράξει άρ-κετά από τήν μεθόδον αυτήν της συντηρήσεως.

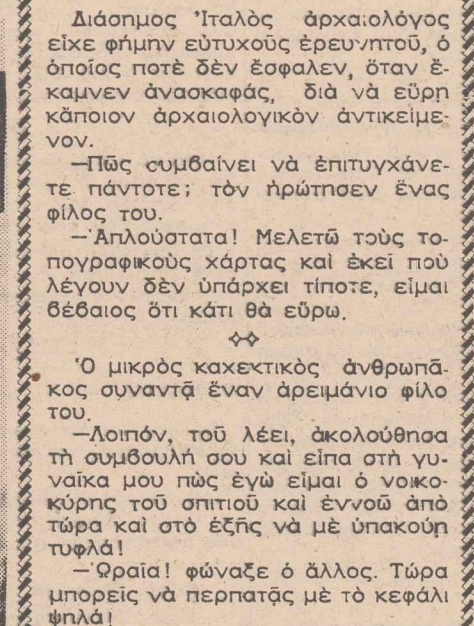
Άλλ' ουδέν καλόν άμεις κακού ή τανά-παλιν, έλεγαν οι πρό-γονοί μας. Και έν τή προκειμένη περιπτώσει, κατηρώνομεν ν' απαλ-λάσσωμεν τούς καρ-πούς ή τού γάλα τών μικροβίων, άλλα κατα-στρέφομεν και τας δι-ταίννας, οι όποιαι, ως γνωστόν, έχουν μεγα-λήν σημασίαν διά τήν θρέψιν.

Εις τού μεγάλα έργο-στάσια ζαχαροπλάσι-κής και διατηρήσεως φρούτων και χυμών φρούτων, ή διαδικασία διαφέρει κατά τίς φωνούνται δηλαδή τού οιαδήποτε μικρόβια διά της προαίτιας νημίας προσήκων. Η νεώσις όμως και αυτών των «διατηρημένων» καρπών άλλε σ'αυτά. Έκτός τού ό τι, μεταξύ τού λαϊκού κόσμου υφίσταται διχογνωμία ως προς τας θάλας τας όποιες δυνατόν να έπιφέρη ή μεθό-δος αυτή, της παρασκευής των «διατηρημένων καρπών».

Άλλ' άς συνεχίσωμεν:

Από τίνος καιρού εφαρμόζεται μία νέα μεθόδος διατη-ρήσεως καρπών και χυμών, ή όποια διαφέρει τελείως από τας μέχρι τούδε χρησιμοποιούμενας και, ως φαίνεται, άπο-δίδει καλά άποτέλεσματα. Βάσις της νέας ταύτης μεθόδου εινε ό άργυρος!

Τό εύγενές τούτο μέταλλον, καθώς ό έπικινδυνώτερος εκχρός τών μικροβίων, πού υπάρχουν εις τας νωπές άφρώρας, και άρκει, λέγει, έλασιστη ποσότης, καθορίζομένη έπακριβώς υπό τού σοφού επιστήμονος, ώστε ουδείς εκ των άναγνώντων μας να φοβήθ, ότι εάν κάνει τακτικην χρήση από νερό ή χυμούς καρπών άποστειρωμέ-νους δι' άργυρου, θα πάθι τού στομάχι του και εις τήν έγ-χείρισιν πού θα τού γίνη, έν τή περιπτώσει ταύτη, θα έξα-χρήσθ από τήν χειροτέραν μία μικρή ράβδος άργύρου. Διότι, ως ενόρατος παραπάνω, διά τήν παστερίωσιν των καρπών ή τού νερού δι' άργυρου, χρησιμοποιούμεν, χρησημοποιεί-σιν αυτοί και διά να είμεθα πλέον συγκεκριμένοι, χρησημοποιεί-σιν αυτοί άτομα άγύρου πεπλωμένα ηλεκτρισμού, τας όποια ό επιστήμον άνωμωσε «ζιμπεριανία». Έτσι τού νερό άπο-στειρωτά τελείως, διά της χρησιμοποίησεως 0,025 μέχρι 0,6 δόσεων άργύρου επί ενός έκατομυρίου δόσεων νερού. Έν τούτοις και ή έλασιστη αυτή άνάμειξις άργύρου με πόσιμον ύδωρ ή με χυμούς καρπών, εινε άνωτέρα της παρά τών Έ-πιτροπών Γυγινης, καρπών τίνων, έπιτερομένης ποσότητος, διότι, ως γνωστόν ώριωμένη ποσότης μετ' άλλων εινε έπι-θλαβείς διά τόν άνθρωπον.

Οι ύποστηρίζοντες όμως τήν δι' άργύρου άποστείρωσιν, μη θέλοντες να έγκαταλείψουν τήν νέαν και τόσον πρακτι-κήν άποτελεσματικήν μεθόδον, άλλα και διά να εινε έν τά-ξει με τας διατάξεις των υγειονομικών άρχών, έσκέφθησαν να συνδυάσουν τας δύο ως άνω άναθερβείσας μεθόδους και τήν παλαιότερη και τήν νέαν. Χρησιμοποίησιν τόν άργυρον, με ταυτόχρονον μέχρις όριωμένων βαθμών θερ-μότης, ή χυμοί καρπών όμως, θερμαινόμενι μόνον εις τούς 50 ή 60 βαθμούς, διότι ή θερμότητα αυτή δεν καταστρέ-φει τας βιταμίνες. Μόνη όμως ή θερμότητα αυτή δεν άπο-στειρώνει, και δι' αυτό εινε άπαραίτητος ή συνεργασία τού άργύρου, ότε έν μέρος άργύρου άρκει να άποστείρωσι πο-σότητα έκαστο έκατομυριών ίσων δόσεων χυμού καρπών.

Η άναλογία αυτή εινε άναμφισβήτητος άδωδής και καμ-μία υγειονομική άρχή δεν θα έχη πλέον αντίρρησιν εις τήν εφαρμόγησιν της μεθόδου ταύτης.

Εκ πρώτης όψεως φαίνεται σκεδόν άπίστευτον, να δύνα-ται μία τόσο μικρά ποσότης άργύρου να άποστείρωσιν τόσο μεγάλων ποσότητα ύδατος, καρπών ή χυμών φρούτων.

—Δεν εινε ύποστούν, παιδί μου, άλλα ντοσεύει και αυτός ό κύριος εινε ένας θεοστροφός κυνηγός πού σέ πέρας γιά λαγύ Τζαρίε λοιπόν παιδί μου, γκάριζε!

Η ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΕΝ ΤΗ ΠΡΑΞΕΙ ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Οι πρώτοι άνθρωποι πού έσκέ-φθησαν να χρησιμοποιήσουν τήν αριθμητικήν διά τήν έξυ-πηρέτησιν των μεγάλων κρατι-κών και διεθνών προβλημάτων.

Η αριθμητική παίζει σπουδαιότατον ρόλον εις όλες τις έκ-πλώσεις της ζωής, αλλά ιδιαιτέρως τού πολιτισμού. Με τή δοθείσά της, κατωρθώσεν ό άνθρωπος να καθορίση πλείστες όσες λεπτομέρειες, οι όποιες τόν εξοφλούν να βελτιώσι τούς έν γενεί δρους της ζωής και να κυριαρχή διαφόρων φυσικών φαινομένων.

Μεταξύ των κυριωτέρων εκδηλώσεων τού σμηνιού πολι-τισμού, συγκαταλέγονται αί έκάστοτε και διά διαφόρων λό-γους γεγόμεναί έκλογαί και τού δημοψηφίσματα. Έπίσης ό-μως και όλοι οι στατιστικοί μελεταί περί κινήσεως τού πλη-θυσμού παραγωγής, καταναλώσεως ειδών πρώτης ανάγκης, τιμών κτλ. Όλα αυτά βασίζονται επί της αριθμητικής και ι-διαίτέρως επί της απογραφής των κατοίκων έκάστης χώρας. Η άπογραφή με τήν σμηνιανήν της έννοίαν και όργανώ-σιν, εινε κατ' όποιον άνήκει εις τήν νεώτεραν ιστορίαν της άνθρώπινης ζωής.

Μετ' ήν ιστορία άναφέ-ρει ότι ό Σέρβος Τύ-λιος και ό Αγγούστος εις τήν Ρώμην, ό Αι-μάζης εις τήν Αίγυπτον, είχαν διατάξει να γίνη γενική άπογραφή των κατοίκων. Αί άπογρα-φάί όμως αὐταί δεν εί-χαν τήν σμηνιανήν έν-νοίαν της μελέτης προς βελτίωσιν ίδιων των συνθηκών της ζω-ής. Οι άρχοντες τότε ήθελαν να ξέρουν πό-σους στρατευομένους ήμ-πορούσε να δώρη τού κράτους και πόσους φορολογουμένους πε-ριελάμβανε ό πληθυ-σμός των. Ούτε εις τόν μεσιανόν έγινε σσα-ρή τέτοια σκέψις Γνω-ρίζομεν ότι, όταν έτέ-θη π.χ. κάποιος σχετικό ερώτημα γιά τόν πλη-θυσμό τού Λονδίνου, αί άπαντήσεις έκούσιντο μεταξύ δύο χιλιάδων και ενός έκατομυρίου. Τό βέβαιον εινε ότι οι κάτοικοι τού Λονδίνου δεν έθάρσαν τού έκατομυρίου παρά μόνο κατά τού 1800.

Οι πρώτοι οι όποιοι έθάρσαν τας άόσεις προς μίαν σσαρην τοιαύτην έργασιν εινε οι Τζών Γκράσμον και Ουίλλιαμ Πί-τυ. Ό Γκράσμον άρχισε να έκδιδη από τού 1603, κανονικά κάθε όδομάδα, τού «βελτίον θανάτων» τού Λονδίνου, εξέδω-κε δέ σχετικόν βιβλίον τού 1662. Ό συνεργάτης τού, Ιατρος και φυσικός Πίτυ, έπέθετο εις τήν μελέτην τού «βελτίου θανάτων» τής πόλεως τού Λονδίνου. Εινε ό ίδρυτής μιας νέας επιστήμης, της επιστήμης πού άσכולείται ιδιαιτέρως διά τόν άνθρωπον και τήν ζωήν του.

Τό πρώτο πράγμα πού έπείχε να γίνη ήταν μία άπογρα-φή των κατοίκων. Άλλά τούτο έγινε μόνον μετά 100 έλά-κληρα έτη, στις άρχας τού 18ου αιώνος.

Εν τώ μεταξύ, άνωστοί και γνωστοί επιστήμονες έπέλε-θησαν τής εργασίας της στατιστικής τού πληθυσμού. Μετα-ξύ αυτών, ό περιφημος Άγγλος άστρονόμος Χαλέυ, ό σοφός ζομενος έπί των ακρίβων στατιστικών αριθμών νηπιότητος τού Γερμανού πάστορος Κάσπαρ Νούμαν τής Βρεξελίας, εξέδωκε τήν περίφημον εις όλον τόν κόσμον πηγάδα τού βνησιμότητος γιά τις άγγλικές άσφαλείς ζωής. Άφ' έτέρου ό μεγάλος Γερμανός φιλόσοφος Αλφινμύς άναγνώρισε πλθ-ρως τήν σπουδαιότητα της στατιστικής μελέτης τού πληθυ-σμού από άποψews κοινωνικής προόδου και ως έργον κοι-νωνικής ώφελείας.

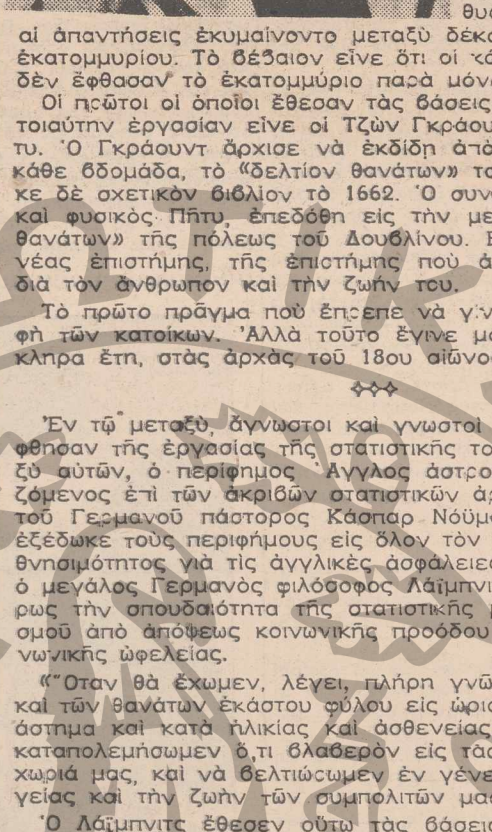
Όταν θα έχωμεν, λέγει, πλήρη γνώσιν των γεννήσεων και των θανάτων έκάστου φύλου εις ώριωμένον χρονικόν δι-άστημα και κατά ήλικίας και άσθενείας, θα δυνήσωμεν να καταπολέμησωμεν ό τι θλαερών εις τας πόλεις μας και τή χωρίά μας, και να βελτιώσωμεν έν γενεί τήν κατάστασιν ύ-γείας και τήν ζωήν των συμπολιτών μας».

Ό Αλφινμύς έθάρσεν σ'αυτ τας άόσεις των σμηνιανών ύ-πηρεσιών, αί όποιαι φροντίζουν εις όλα τα πολιτισμένα κρά-τη διά τήν βελτίωσιν των όρων υγιεινής και τήν άνύψωσιν τού έπιπέδου ζωής των κατοίκων των.

Η πολιτική αριθμητική βιάσασιν, πράγματι, περίεργα άλλα και πολύ ένδιαφέροντα, από γενικής άποψews προδού ή αναλασινόμενον, και βελτιώσεως των όρων ζωής, πράγματα. Πληροφορημέθα π.χ. ότι εις τήν τάδε χώραν υπάρχουν τό-σοι άνθρωποι πού πεθαίνουν άκάτο χρόνια ή τού περσέον-σαν, ότι έξ αυτών τόσοι εινε άνδρες και τόσοι γυναίκες και ότι ζήσαν, τ'ερπου υπό αὐτάς τας συνθήκας. Πληροφορη-μέθα ότι επί 100 χιλιάδων κατοίκων, τόσο έτών, 30, τόσο 50 και τόσο 70 χρόνια. Καθορίζεται δηλαδή ό μέσος όρος ζωής τού άνθρώπου. Πληροφορημέθα επίσης ότι διατελούν έν χρεία 3,2% εκ των ανδρών και 9,2% εκ των γυναικών και τούτο έχει μεγάλων πρακτικων σπουδαιότητα διά τήν προ-στασίαν της οικογενείας και διά πλείστα άλλα κοινωνικά μέ-τρα.

Η όδο της πρώτης άπογραφής άνήκει εις τήν Σουηδία, όπου έγινε τού 1749. Η Άγγλία και ή Γαλλία ήκολούθησαν τού 1801. Η Αυστρία τού 1806, ή Γερμανία τού 1816.

Η άκριβής στατιστική άπειδή σ'αυτ ένα από τού κυριώτερα σπείκη επί των όποιων βασίζεται ή σμηνιανή πρόοδος και ό σμηνιανός μέτρος, κύρια γνώσηματα τού όποιου εινε τού κοινωνικά μέτρα προνοίας ύπερ των μαζών και τού πλη-θυσμού έν γενεί.

ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ... ΞΑΝΑΖΩΝΤΑΝΕΥΟΥΝ Η ΝΕΚΡΟΦΑΝΕΙΑ...

Μία αίτια ανθρωπιάς για πολλούς απ' εκείνους, τους οποίους φοβίζει ή ιδέα του θανάτου, είναι η νεκροφάνεια, της οποίας τόμπολλαι περιπτώσεις έχουν δημοσιευθεί τα τελευταία χρόνια απ' τις εφημερίδες των διαφόρων χωρών, και πολλές περιπτώσεις αγγέλλονται κάθε τόσο, τότε στην Ευρώπη και τότε στην Αμερική.

Ίσως δέβαια τα κρούσματα νεκροφάνειας να μην είναι συχνότερα σήμερα από άλλες περασμένες εποχές. Ίσως στα παλιά χρόνια να ήταν περισσότερο αλλά να μην έμαθονταν, επειδή δεν υπήρχαν τότε ούτε τηλεγράφος, ούτε εφημερίδες, ούτε μεγάλη επικοινωνία μεταξύ των λαών, ώστε να μαθεύονται τέτοια περιστατικά από τη μία στην άλλη χώρα. Ένθ' στην έτοχη μας, αν συμβεί μία νεκροφάνεια στην Ιαπωνία ή στις Ίνδιες, ή στην Αμερική, μέσα σε δύο μέρες έχει μαθευθεί από το ανωνυμωτικό κοινό των πέντε ηπείρων.

Όλα αυτά φέρνουν πανικό, σε πολλούς ανθρώπους, οι οποίοι εκ των προτέρων λαμβάνουν μέτρα και φτάνουν τους τάφους των έφωδισμένων με κουδούνια ή με πλέφωνα ή με άκουσους. Ο ζυγόνου, ώστε αν τυχόν επανέλθουν στη ζωή μετά την ταφή τους να μην πεθάνουν από άσφυξία.

♦♦♦

Τις τελευταίες εβδομάδες συνέβησαν δύο περίεργες περιπτώσεις νεκροφάνειας, κατά ομπωσιών και οι δύο στην Αμερική.

Κάποια κυρία Χόουαρντ. Ουάινς, απ' το Κοκόμο της πολιτείας Ίνδιαν, έγέννησε ένα αγοράκι το οποίο λίγα λεπτά μετά τη γέννησή του έπαψε να διηρησμία ζωής. Οι τρεις γιατροί που παροστήσαντο στον τοκετό το εξέτασαν και είδαν ότι η άνασθησή του είχε σταματήσει, καθώς επίσης και η λειτουργία της καρδιάς του. Απεφάνθησαν λοιπόν ότι το νεογνό είχε πεθάνει.

ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΑΡΛΩ

Ένας νέος Τζέκυ Κούγκαν - ο παλαιός παντρεμένος κατ' αυτής και δεν προτίθεται να ξαναεμφανισθεί σε ταινία - εμφανίσθηκε εις το Χόλλυγουντ.

Είπε ηλικίας 9 ετών, με όρτια σωματική διάπλαση, συμπεριλαμβαντά χαρακτηριστικά και ελαστικότητα φυσιογνωμίας, θαύμα ευφύσιας και ιασηνείας.

Όνομαζέται Ραούλ Κέναν, και ανέκαυθή από τον πόλεμ Σαρλό, ο οποίος γυρισί μία ταινία, κράμα δουδι και όμιλονς κινηματογράφου επί σεναρίου του Σαρλό.

Παρ' όλην την προσημνύμνη μυστικότητα, λέγεται ότι θα είναι άνωτέρα από τα ρόδια της Πόλκερ και θα φέρη τον τίτλον «Η ζωή οι μικρές της».

ΡΕΚΟΡ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ

Η κυρία Άννυ Σάουντμαν εκ Βαλτιμόρε, δύναται να καυχήθι όήμερον, ότι κατέχει το ρεκόρ των διαζυγίων. Η κ. Άννυ Σάουντμαν, κόρη του Τζέφρου Μπράχαμ, έμπορου φιλικών, ηγάσεν εις ηλικίαν 16 ετών ένα υπάλληλον του πατέρα της, τον όποιον ένωσαν θανάτω δια να μη έγυλθι κακό όνομα, λόγω του ότι θα έγινετο σε λίγο μύητα. Ένα έτος μετά τον τοκετόν, όμως, τον έκείρας τη συγκοιτηθεί τον πατέρα της, δια να νυμφευθί έξ έγγροστασίαν κερδοβύην υποθήκην, τον όποιον όμως έχωρισε μετά τριώνων δια να νυμφευθί ένα τραπέζι, μετά του όποιου είχε συνάψι έρωτικής σκέσις εύθης από την τρίτην έβδομάδα του δεύτερου γάμου της. Καί τρίτος όμως γάμος δεν ήλ' εύτυχής, διότι την φοράν αυτήν ο τραπεζίτης έκαμιν άπιστις εις την άρσιν. Έτσι, μετά έξιάντων μόνον σμυθίσιν, έχώρισε και τρίτον της άνδρα και έπανήλθεν εις την πατρικήν στέγην με πλν άποφασιν να μη ζανωπντρέψι.

Όταν όμως είχε κανείς 18 έτών άρσας και ίδιων κρσσις θέρμης, δεν μπορεί φυσικά να ζήσιν χωρίς έρωτα και η Άννυ Σάουντμαν νυμφευθεί τον Ιάτρον κ. Έρρικ Λέντον άλλως το πατρικόν της όνομα δια τέταρτον πλέον φοράν.

Φαίνεται όμως ότι οι πελάται του κ. Λέντον πανν πάρα πολύ ασθενηκή κρσσις και άποσχολίσαν τον πατέρα του χρόνον του γιατρού των, ώστε ούτος να μη δύναται να

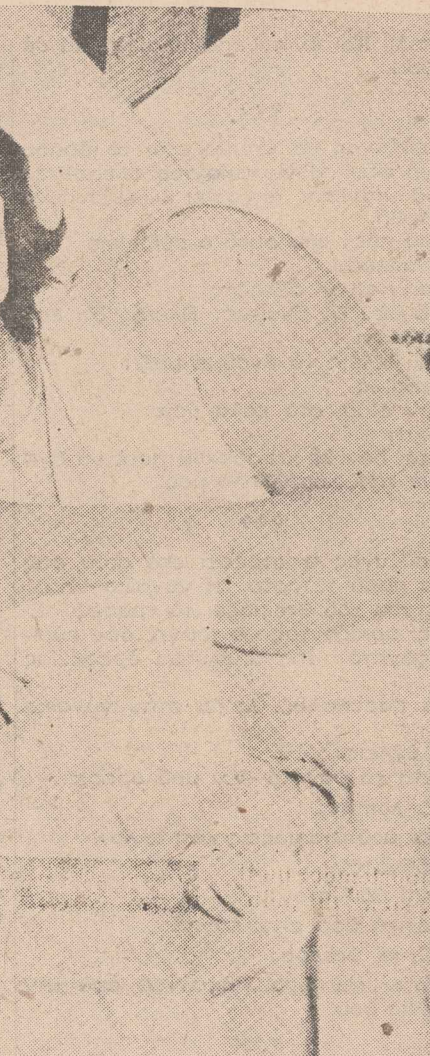
Σε λίγο όμως έφθασε ένας γιατρός, ο οικογενειακός φίλος των Ουάινς, που δεν ήταν ούτε μαιευτήρ ούτε καν παιδίατρος, αλλά χειρουργός, και ό όποιος

Και όμως το παιδάκι δεν είχε πεθάνει. Είχε πάθει νεκροφάνεια.

από περιέργεια εξέτισσε κι' αυτός το νεκρό θρέφει. Συγκεκριμένα, μεταξύ των άλλων, έθαλε καθρεφτάκι έμπρός στο στόμα του θρέφους κι' έπειτα από

λίγα λεπτά, είδε ότι το καθρεφτάκι είχε άκίνησι, σημείον ότι το νεογνό πάντως άνέπνεε. Άμέσως ό γιατρός έστειλε να του φέρουν έναν άσκό όζυ-

Και όμως το παιδάκι δεν είχε πεθάνει. Είχε πάθει νεκροφάνεια.

γόνου και έκανε τεχνικές άναπνοές στο μωρό, το όποιον έπειτα από άρκετην ώρα επανήλθε στη ζωή και τώρα είναι θαυμάσια στην ύγεια του. Στην είκονα

που παραθέτουμε, φαίνεται η παρ' όλων θύμα μικρούλα Ίουθή Καρόλ Ουάινς, κοιμισμένη, ζωντανή, στην άγκαλιά της λεχούς μητρός της.

♦♦♦

Η δεύτερη περίπτωση νεκροφάνειας συνέβη στον Άγιο Φραγκίσκο ότου κάποιος σαρσαντάρης Αμερικανός όνόματι Ούνταλ Μπράχαμ, έπειτα από ένα μάτς πυγμαχίας με κάποιον άλλον, σωριάστηκε καταγής άναίσθητος.

Ο γιατρός που έκλήθη να τον εξετάσθ, άπεφάνθη ότι ήταν νεκρός.

Άλλά ένθ' γίνονταν οι σχετικές προετοιμασίες για τη μεταφορά του στο νεκροτομείο, ό Μπράχαμ άνακινήθηκε και άνασπώθηκε. Οι παριστάμενοι φώναξαν τότε το γιατρό, που είχε κάνει τη διαπίστωση του θανάτου και ό όποιος δεν είκεν άπομακρυνθί άκόμη. Τη φορά αυτή ό γιατρός άναγκάστηκε να διαπιστώσθ ότι ό «νεκρός» ήταν ζωντανός.

Φυσικά πολλοί απ' τους παριστάμενους, καθώς και δύο άλλοι γιατροί, που είκαν προσέλθει έν τώ μεταξυ έζήτησαν εξήγησις από το γιατρό που είχε κάνει το φοβερό έκείνο λάθος.

Να σάς ειπώ, άποκρίθηκε ό γιατρός, η καρδιά του δεν έλειπουργούσε, η άναπνοή του είχε σταματήσει. Ένθ' πλέον άνοιξα το ένα μάτι του και είδα ότι είχε τη συνθησιμένη γυάλινη έκφρασι του νεκρού.

Αυτό δεν είχε περίεργο, γιατρέ, έφώναζε ό Μπράχαμ. Ποιά μάτι που άνοιξε;

Τό άριστερό.

Χμ! Αυτό είχε. Τό άριστερό μου μάτι είχε ψεύτικο, άπό γυαλί.

Και ύπό τους παταγώδες γέλωτας των παριστάμενων, ό παρ' όλων νεκρός Μπράχαμ είπε στο γιατρό:

— Άλλη φορά, γιατρέ μου, αντί ν' άνοιγης τα μάτια των άρρώστων σου καλύτερα ν' άνοιγης τα δικά σου.

μείψη την 25ετή του άφροσύνη, άυστυχώς όμως το πρότυπον αυτό της έρωτικής άφροσύνης, δεν μπορεί να χορή την εύτυχία που τόσα χρόνια άνειρεύεσθ. Η σγκνισιά της άπροσδοκήτου έκπληρωσής των πόθων του, τον έκόκτωσε.

ΟΙ ΠΟΝΤΙΚΟΙ... ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ;

Ένας Ίταλός φυσιοδίης είχε την παράξενη έμπνευσι και την ύπομνην να μελετήσθ... την γλώσσαν των ποντικών. Και ό κόπος της έρενης και των άσφαων μένει κατάπληκτος, γιατί όχι μόνο δεν άφάνησε ποτέ έπιδοθί σε παρόμοιες μελέτες, άλλα και πού θα φορά μάσκινα τώρα ότι οι ποντικοί έχουν γλώσσα και μάλιστα, άπως δεσάινει χαρακτηριστικώτατα ό κ. Άλμπερτ Φραντζίνι, «γλώσσα πεθερός».

Τά ένοχλητικά αυτά ζώα, που ως τώρα είχαν κάνει τον άνθρωπο ν' άδοκλήται μόνο με την... καταστραφή τους, έκίνησαν το ένδιαφέρον του Ίταλού επιστήμονος από ένα τυχαίο περιστατικό: μέσα σε μία άγκα είχε συλληφθί μία δολοφλη οικογενεία ποντικών.

Άρξισαν όλοι να θάζοντο τις χαρακτηριστικές έκείνης κραυγές του τούτρου και της πίκρας για τη σκαλιά τους. «Ο σόφος έαυθενόται τους τούς λυπήθηκε και γιά να τους παρηγορήσει τους έρεψε μέσα στη φάκα λίγο ψήμμενο τυρί. Και τότε παρατήρησε ότι διέφεραν πολύ οι φωνές της καρδιάς. Αυτό τον έκαμε περίεργο κ' έπρόσθεσε περισσότερο. Έτσι μπορεί ν' άντιληφθί μία... οικγενειακή σκηνή μεταξυ του γονιμοτήτος και των νεαρών άδελφών του, οι όποιοι είχαν πιστώ πάλιν στη μορφή του τυριού. Άπενανθ ό η μύητα τους και τους έξουθίσθη. Σε κάθε φάσι της σκηνής αύτης οι κραυγές είχαν διάφορο τόνο και χρώμα.Αυτό έπαισε τον κ. Φραντζίνι, ότι οι ποντικοί μιλούσαν και συνεννοούνταν μεταξύ τους.

Άπό τότε έπέδωθε ό ίδιος, στη μελέτη της γλώσσας των ποντικών. Τώρα διανείν το τρίτον έτος των μελετών του και δεσάινει ότι έντός όλίγου θα έκδωσθ πλήρες... Λεξιλόγιον πρός γνώσιν των ένδιαφερομένων! Πρός το παρόν άρκείται να μάς πληροφορήσθ ότι οι ποντικοί, σε άριστέρας στιγμές, είναι πολύ φθάρτοι και ότι ποντικοί ίδιες έχουν μία γλώσσα τριμερή, που μπορεί να τρέψι εις φυγήν... έκείνους οι όποιοι την καταλαβαίνουν.

ΣΑΠΟΥΝΟΦΟΥΣΚΕΣ

Από τότε που, πρό δύο μηνών περ, η ανθρωπότης έφθασε στα πρόθυρα ενός νέου παγκοσμίου πολέμου, είπαθκαν και γράφοντα -και γράφοντα άκόμη- οι πιο περίεργες προφητείες για την πιθανή εξέλιξη ενός ένδεκοήμενου πολέμου, για την άξια και την άποτελεσματικώτατα των διαφόρων πολεμικών μέσων, άεροπλάνων, τάνκς, ύποβρυχιών, ύπερντρεντνιγ των 38.000 και των 45.000 τόννων, «καταδρομικών της τσέπης» κλπ.

Με την ευκαιρία, λοιπόν, αυτή ξένος δημοσιονόμος παγκοσμίου φήμης, που παρκολλούσθες από κοντά τα μεγαλύτερα γεγονότα της τελευταίας πεντηκονταετίας, γράφει ότι δεν πρέπει να δίνη κανείς σημασία στις διάφορες προφητείες, άκόμη κι' όταν έκείνοι που τις κάνουν είναι οι μεγαλύτερες άσθενίες του κόσμου στα ζητήματα αυτά. Η πείρα του παρελθόντος μάς δείκνει, ότι μερικές από τις μεγαλύτερες άσθενίες των τελευταίων εβδομήντην έτών έκαναν προφητείες, που στον καιρό τους άδεδούσαντο (θέσφατοι) και που ό καιρός τις άτέδειξε άνομιες.

♦♦♦

Μάς προλέγουν, γράφει ό ξένος δημοσιονόμος, άλλοι ότι θα διαλυθί ή Βρετανική Αυτοκρατορία, άλλοι ότι ή Γερμανία θα κατακτήσθ όλη την ύφθλιο και έα μάς κάνει θύλας σκλάβους της, άλλοι ότι ή Ιαπωνία θα κατακτήσθ την ύφθλιο και άλλοι, άλλα.

Λοιπόν, στα 1848, ό διάσημος Άγγλος πολιτικός, μεταρρυθμιστής άνθρωπος, κόμης Σάφτερσπύου, όταν όποιον άφελόνται οι νόμοι περιορισμού των άρών έργουσις, προστάς των παιδιών και των μητέρων, είκεν έκωνήσις έπισήμως από του θήματος της Βουλής τη φράσι: «Τίποτε δεν ήμφορεί να σωθί, κύριοι, την Βρετανική Αυτοκρατορία. Σας προλέγω άσφαλώς, ότι έντός πέντε έτών ή έα δαλυθί».

Οι Άγγλοι είχαν τρομοκρατηθί τότε από τους λόγους του μεγάλου σοφού και πολιτικού. Και όμως πέρασαν ήπώ τότε μόνον... έννενήντα χρόνια και ή Βρετανική Αυτοκρατορία όχι μόνο δεν διελύθη, άλλα μεγάλωσε έδοφικώς και σε δύναμη.

♦♦♦

Τό 1898 ένας άλλος σοφός, Άγγλος και αυτός, ή μεγαλύτερη άσθενία επί του ζητήματος για το όποιο μιλούσε, είκε διακηρύξει:

«Εάν όλοι οι σιτοπαράγωγοι χωράς, διεσέσουν όλα τα έδάφη τους για την καλλιέργεια και την έντεινουν στον υπέρτοπο βαθμό, το σιτάρι πού θα παράγεται στην ύφθλιο, δεν θα έπαρκη για να τραφή ό πληθυσμός της γης με το ρυθμό που άύξανει κάθε χρόνο, και στο τέλος 1931 έα «πέδωσθ» ό όλος κόσμος, άχι έκαστονάδες, πάντως δεκάδες εκατομμύρια ανθρώπων, έπειδή δεν θα ύ-

πάρχη στον κόσμο άρκετό σιτάρι για τη διατροφή τους».

Τό 1931 έφθασε και πέρασε, και κατά ομπωσιών, στο έτος άκοθώς έκείνο ή σιτοπαγωγή ήταν τόσο μεγαλύτερη απ' τις άνάγκες των πληθυσμών, ώστε στον Καναδά και στις Ήνωμένες Πολιτείες έκάπαν έπίπτες από τους παραγωγούς έκαστονάδες εκατομμύρια όκάδες σιτάρι, για να μην έξευτελιθί ή τιμή του στην παγκόσμια αγορά από την ύπερπαραγωγή.

Μην πιστεύετε ποτέ εις τις προφητείες, μήτε των μαγισσών, άλλ' ούτε των σοφών έπιστημόνων! Καμιά δεν έκπληροϋται...

...Αν έχετε άντίρροποι ή δυσπιστία, διαβάσετε τα παραπλεύρωσα... άποκαλυπτήρια όλων αυτών που προλέγουν το τάδε ή το δείνα γεγονός.

πάρχη στον κόσμο άρκετό σιτάρι για τη διατροφή τους».

Τό 1931 έφθασε και πέρασε, και κατά ομπωσιών, στο έτος άκοθώς έκείνο ή σιτοπαγωγή ήταν τόσο μεγαλύτερη απ' τις άνάγκες των πληθυσμών, ώστε στον Καναδά και στις Ήνωμένες Πολιτείες έκάπαν έπίπτες από τους παραγωγούς έκαστονάδες εκατομμύρια όκάδες σιτάρι, για να μην έξευτελιθί ή τιμή του στην παγκόσμια αγορά από την ύπερπαραγωγή.

♦♦♦

Τό 1881, ένας απ' τους διασημότερους μηχανικούς της έποχής, ό Φρειδερίκος Μπράμγουελ, μιλώντας στην έ-

κατηγορηματικώς στα 1927, ότι τα κοπώματα πετρελαίου των Ήνωμένων Πολιτειών έπρόκειτο να έκαντήσθον μέσα σε άκόθ' χρόνια και ότι στο 1935 δεν θα ύπάρχε ούτε μία σταλαγματιά πετρελαίου στο ύπέδαφος των Ήνωμένων Πολιτειών. Και όμως τό 1935 πέρασε, έφθασε τό 1938 και τα πετρελαιοϋχεία των Ήνωμένων Πολιτειών έξακολουθούν άνεκάντλητα να θάζουν έκαστονάδες τόννων πετρελαίου.

♦♦♦

Ο Άγγλος στρατόρχης κόμης Χάλιγκ, που ήταν στον πόλεμο γενικός άρχηγός των άγγλικών στρατευμάτων που πολεμούσαν στη Γαλλία, ήταν από 1909 άνωτερος άξιωματικός του Βρετανικού Γενικού Έπιτελείου, είδικός στα τεχνικά ζητήματα. Τότε, λοιπόν είκεν είπθ, ότι ή άεροπορία δεν θα ήταν ποτέ δυνατόν να χρησιμοποιήσθ για πολεμικούς σκοπούς.

Στά 1913, ένα χρόνο πρό του Εύρωπαικού πολέμου, ό τότε άρχηγός του Βρετανικού Γενικού Έπιτελείου, ό ίδιος Λόρδος Χάλιγκ, είκε διακηρύξει, ότι «αί άεροπορικοί πτήσεις ποτέ δεν θα έπροχωρούσαν πέραν απ' το πειραματικό στάδιο, και έν πάση περιπτώσει, ποτέ δεν θα μπορούσε ή άεροπορία να χρησιμοποιήσθ με τρόπο επικίνδυνον στον πόλεμο».

Δυό χρόνια άργότερα στο Δυτικό Μέτωπο, ό ίδιος στρατάρχης Χάλιγκ ήταν ύποκρωμένος να στεγάσθ το γενικό στρατηγείο του μέσα σε άμυρ, σκαπμένο με στρώμα από σκακιά άμμου πάχους πολλών μέτρων, για να προστατεύεται από τους έξ έξωρούς βομβαρδισμούς.

♦♦♦

Ο μέγας Άγγλος πολιτικός, ό περίφημος Λόρδος Πάλεστριν, μιλώντας στην άγγλική Βουλή την 1ην Ιουνίου 1858, για το σκέδιο περί κατασκευής της διώρυγος του Σουέζ, έλεγεν επί λέξει:

«Η πιο έπιεικής έκφρασις που μπορεί να μεταχειρισθί για το σκέδιο αυτό, να είναι να ειπώ, ότι είναι ή πιο μεγάλη ασυμμετρία που έβρίσθηκε έναντιον της άπολόγιστος και της άφελείας του λαού της χώρας μας».

Η γνώμη μου, βασισμένη στα πιο άσθενικά δεσδομιά της Γεωγραφίας και της Μηχανικής, είναι ότι μπορεί ίσως να πραγματοποιήσθ, με ίλιγνιώδη έξοδα και με θυσία της ζωής τεσσάρων άριθμού ανθρώπων, πάντως όμως από έμπορηκή άπόψεως θα άρνηθί ίλιγνιώδεις ζημίας. Πράκτικα, έτσι άπαναλαμδών, για μία ασυμμετρία, όμοια της όποιας δεν έχει ίδη ό κόσμος».

♦♦♦

Όλοι οι κορυφαίοι Αμερικανοί γεωλόγοι και άλλοι είδικοί είχαν άποφασί-

είνε συνυποσχεθί ή άπιστία και το φιλί της με την άσθενήτη φύσι και μάλιστα την γυναικεία, ώστε το φιλί αυτό, πού το θέλωμε κάθε μέρα, έκαμε συνυποσθί να το παίρνουμε για φιλί...πιστεύω. Για να μπορούσθ λοιπόν ό θεός να καταλάβθ ότι πρόκειται περί του φιλιού του Ίούδα, πρέπει ός' ένας μόνον να προηγήσθ σκηνή «είσαγωγική» και ως έτέρον να σωθ ό φιλί όλη ή άπεκνής εκδήλωσις μιας ψεύτρας Ψυχής πού πρόδίδει.

Άκολουθόν στον καταλόγον άλλα φιλιά, μικρότερης κοινωνικής και καλλιτεχνικής σημασίας.

♦♦♦

Και τώρα γεννώνται το ερώτημα: Οι άσθενές είναι πάντα ένδοσθησιμένοι από τα φιλιά που άλλάζουν στις έρωτικές τους σκηνές;

Αυτό είναι άλλο μεγάλο ζήτημα, στο όποιο ή απάντησθν οι ίδιοι...προσεύχου.

Πρός το παρόν έκείνα που είναι βεβαίον ότι οι άτυχεις νεαροί, σ' μην άλλα και γένοι θεαται, πολλές φορές ένδωσαν την καρδούλα τους να κτυπήσθ δυνατό μπρος σε τέτοια φιλιματα και άσφαλώς έα τραυώσθαν στην «καλοσύνην γήσσιν»:

Δο μου δύο φιλιά κι' ως είναι ψεύτικα... το φιλί αυτό είναι το πιο ασφόδ, άσπρεπές και το άλγνότερο, σκακώδιστικό απ' όλα. Ένας ήσθσιος που είναι το φιλί τις πιστεύει στην άσθεν, παύει να είναι κοινός άνθρωπος με πάθη και όρμους και γίνεται σμυθολών της άνωτέρας ένδοσις δύο κατά πάντα άρσων και ήθικών άπέρων. Διαρκεί λίγο -ένα έως δύο το πολύ δευτερόλεπτα- και έφθιει τελώς σκακώδιστος -δύον τους φιλέτας, όσον και της θεσάς.

Εόν) Το φιλί της προδοσις. Αυτό είναι έκείνο, πού κατά τον Αμερικανόν σκακώτην άπαιτεί την μεγαλύτερον τέχνην, διότι

ΤΟ ΦΙΛΙ ΣΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Τό φιλίμα - το ιδανικό αυτό και... άνειρώδες φιλίμα, πού το ύμνησαν τόσο οι ποιηταί - έκασε κι' αυτό κάθε του ύψηλ αναισθησιακότιμα.

Δεν είναι πάλι έκείνο πού διαβάζουμε στις παλιές ποιητικές συλλογές.

Γιατί το «φιλί διαρκείας» είναι έκείνο πού συλληφθί μία δολοφλη οικογενεία ποντικών. Άρξισαν όλοι να θάζοντο τις χαρακτηριστικές έκείνης κραυγές του τούτρου και της πίκρας για τη σκαλιά τους. «Ο σόφος έαυθενόται τους τούς λυπήθηκε και γιά να τους παρηγορήσει τους έρεψε μέσα στη φάκα λίγο ψήμμενο τυρί. Και τότε παρατήρησε ότι διέφεραν πολύ οι φωνές της καρδιάς. Αυτό τον έκαμε περίεργο κ' έπρόσθεσε περισσότερο. Έτσι μπορεί ν' άντιληφθί μία... οικγενειακή σκηνή μεταξυ του γονιμοτήτος και των νεαρών άδελφών του, οι όποιοι είχαν πιστώ πάλιν στη μορφή του τυριού. Άπενανθ ό η μύητα τους και τους έξουθίσθη. Σε κάθε φάσι της σκηνής αύτης οι κραυγές είχαν διάφορο τόνο και χρώμα.Αυτό έπαισε τον κ. Φραντζίνι, ότι οι ποντικοί μιλούσαν και συνεννοούνταν μεταξύ τους.

♦♦♦

Άλλά έκείνο πού κυριολεκτικώς τραβούν μαστρία με τα φιλιά, είναι οι «άστερες» του κινηματογράφου, οι όποιοι είναι ύποκρωμένοι ν' άποδύσθον με το φλογερό, διαρκές ή θεωλάει φιλί με άόκληρη σκηνή πάθους, έρωτος ή...προδοσις. Γιατί και το περίφημο αυτό φιλί του Ίούδα περιλαμβάνεται μέσα στην ποικιλία της κινηματογραφικής άναπαράστασης των άνθρωπινων παθών δια της σιγαλής γλώσσας των έσπαρμένων κειλέων. Ό περίφημος Γερμανός Αμερικανός σκακώτης Λόουιτζ διαβάσκει ως έξής τα διάφορα είδη των φιλιών:

1ον) Φιλί άγνόπτος. Η διάρκειά του δεν πρέπει να ύπερβαίνη το ένα δευτερόλεπτο και δίδεται συνήθως στο μέτωπο ή στα μάγουλα, άσπινώτερα δε στα χείλη. Τό ψαροκρηστικώτερο του είδους αυτού του φιλιού είναι ότι δεν έξωτερικεύει καμμία άπολύτως αισθηματική αντίδραση.άναγεμνεί άπλως στόμα, φιλιό, άγάπη άδελφική.

2ον) Φιλί του «πρώτου ριγού». Έτσι άνομάζεται το πρώτο φιλί που άλλάζουν οι έρωτευμένοι μέσα σ' ένα περιβάλλον κορεσμένο απ' τα παρόμοια άναγεμνίματα, κατ' άπό άπό την προστατευτική σκία των πανύψηλων δέντρων κάποιου ποικιτικού πάρκου. Στο φιλί αυτό λαβαίνουν μέρος όχι μόνο τα χείλη, άλλα και τα μάτια, που λιλνώνονται απ' τη γλυκειά μέση μιας κρυμμένης ως τώρα δειλής, παρθενικής άγάπης. Η διαρκεία του έρωτός έα έλκασθ, έκαστρώτα στενωμό και κομμάτια των μοστών...

3ον) Το φιλί του πάθους. Άπαιτεί ήποπαρασκευαστική» σκηνή δυνατής έρωτικής διασκέυσης και έκδιδώνται όλη τη φλόγα των ψυχών πού θέλουν να δοθούν δολιχολημικά ή μία πύλα.Τό είσοδικό σκίσιμο είναι πολύ έντονο και κατά το πλείστον κυριεύσθ στην όλη είκόνα του φιλιματος. Αυτό είναι το διαρκέστερο φιλί και ύποκρωνείται ή ήσθιοι να κρατούν σφιγμένα τα χείλη τους, μέχρις ότου ένα είδικό μπάνχημα, πού χρησιμοποιείται για ή χρονομέτρηση του φιλιού, τους... άπαλάσει από την επαγγελματική αυτή άγναρσία ή άντιθέτως τους διακόψθ σε μία στιγμή προμακτικής μέσης, πού θέβελαν να μη τελειώσθ ποτέ. Γι' αυτό τον τελευταίο λόγο, και για τη φυσικώτερον άπό-

δοσι της σκηνής, οι σκηνόετα προκείμενου να χρησιμοποιήσουν φιλιά πάθους, θέλουν ήσθσιος... έρωτευμένους. Κοιμά και φέρνουν το φιλί αυτό παίζει και το ρόλο ψυχολογικής παγίδας πού ιστώνουν οι σκηνόετα «έκτορος» για να ξεσκεπάσουν το κρυφό αίσθημα δύο άσπρων, πού ένθ' ή σκηνή τους φέρνει ως έρωτευμένους, αυτοί το άρπνουν και οι ισχυρίζονται ότι ή φιλιό τους είναι έντελώς...άδελφική...

4ον) Το φιλί της «πιστεύας». Βλέπετε ότι άλλο είναι το φιλί του έρωτικού πάθους και άλλο το φιλί της πιστεύας, πράγμα πού άποδεικνύει ότι τα δύο αυτά είδη και ύψηλα συνιστάμενα... δεν συνυπαρύνουν πάντοτε. Έξ άλλων το φιλί της πιστεύας δεν το άλλάζουν μόνον οι έρωτευμένοι, άλλα και οι...παρτεμένοι, οι όποιοι μπορεί, άξίως να είναι πιστοί ό ένας στον άλλο, χωρίς αυτό να ύποθέλθιν άναγκάσις ότι έξακολουθούν άκόμα να διακινώνται στην πρώτη τους έρωτική φλόγα...

Τό φιλί αυτό είναι το πιο ασφόδ, άσπρεπές και το άλγνότερο, σκακώδιστικό απ' όλα. Ένας ήσθσιος που είναι το φιλί τις πιστεύει στην άσθεν, παύει να είναι κοινός άνθρωπος με πάθη και όρμους και γίνεται σμυθολών της άνωτέρας ένδοσις δύο κατά πάντα άρσων και ήθικών άπέρων. Διαρκεί λίγο -ένα έως δύο το πολύ δευτερόλεπτα- και έφθιει τελώς σκακώδιστος -δύον τους φιλέτας, όσον και της θεσάς.

Εόν) Το φιλί της προδοσις. Αυτό είναι έκείνο, πού κατά τον Αμερικανόν σκακώτην άπαιτεί την μεγαλύτερον τέχνην, διότι

Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΚΙΜΠΕΡΛΕΪ

(Συνέχεια εκ της 12ης σελίδος)

δικών χρόνων, είνε ψυχική προτίμηση, που εσύ πρό παντός, μητέρα, τις ένε-
θάρρυνες και τις ενίσχυες και γι' αυ-
τό ακριβώς τώρα πρέπει να εργασθής
και επανρθώσης το σφάλμα σου.

—Μά τι λές, παιδί μου; τόν δέκοψεν
πάλιν διαμαρτυρομένη η κυρία Βαλέντι.
—Ναι, μητέρα μου, πρέπει να εργα-
σθής να επανρθώσης το σφάλμα σου.
'Η Τζούλια είνε αρκετά έξυπνη αφ' ενός
και δεν είνε έρωτευμένη μαζί μου αφ'
έτέρου. 'Η καρδιά της, καρδιά τρυφερή
και ευαίσθητη ενός νέου κοριτσιού ε-
υγενούς και ήθικου δεν μπορεί παρά να
δωθή άνδρα. Αλλά λοιπόν την κλίσ και
τόν πόθο της θα διευκολύνω κι' εγώ
μητέρα και σύ.

—Τολμήρα, παιδί μου, σκέπτεσαι, πά-
ρα πολύ τολμήρα.

—Μητέρα, έχω όρξη για τη Τζούλια έ-
ναν νέον άνεκτήμτο.

—Ποιός είν' αυτός ο νέος, παιδί μου;

—Δεν τόν φαντάστικες;

—Όχι.

—Είνε ο αδελφικός μου φίλος, ο αδελ-
φός μου ο άνεκτήμτος. Είνε ο φίλος
μου ο Σαραφέιμ ο Ζάρμπα.

—Αυτός... εψθύρισε η κυρία Βαλέντι.

—Άκουσε, μητέρα, ο Σαραφέιμ είνε
είκοσι έξη χρόνων, είνε παιδί γενναίο,
φιλότιμο, υπέρφανο, με λαμπρά θέσι
από στρατό. Είνε απόγονος μεγάλου πο-
λεμικού σπιτιού αρματολών της Ρούμ-
λης, με πρώτη τάξεως αξέσις, όνομα
τιμημένο κυρίως κοινά οικογενειακή υ-
ποχρέωσι και με μονάχα σύγγενή στην
'Αθήνα μία σεβάστη αρχόντισσα, θεία
του, αδελφή της μητέρα του, χήρα μεγά-
λου ναυάρχου της παλιάς 'Ελλάδος που
τόν λατρεύει σαν μοναχογιού της και ό-
λη της την περιουσία θα την αφήσει στον
Σαραφέιμ. Είνε όμορφος παιδί, έξυπνο,
και μ' όλα αυτά θα χαρίματα ένας από
τούς καλύτερους γαμπρούς τών 'Αθη-
νών. 'Η επιθυμία της θείας του είνε να
τόν παντρεύη και δεν έχω καμμία αμφι-
βολία πως άμα η ναυαρχία γνωρίση τη
Τζούλια, άσφαλώς θα την συμπαθήσει και
θα την έκτιμήση. Μητέρα, αυτό το συν-
οικείο πρέπει να το βοηθήσης μ' όλη
ου τη δύναμη και μ' όλη τη νοηπρία που
έχετε όλες οι κυρίες σ' αυτό του εί-
δους τις υποθέσεις.

—'Η μητέρα του που τόν άκουσε με
προσοχή, έκανε όθινεν πως διαμαρτυ-
ρείται κάπου-κάπου, αλλά κατά βάθος ευρί-
σκε την απόκατάστασι της Τζούλιας στην
'Αθήνα με έναν αξιοματικό και μάλιστα
φίλον του γιου της, ως μία πρώτη τα-
ξέως λύσι της περιπέλειος που ίκανοποι-
ούσε οποιαδήποτε και την Τζούλια.

—Μά πως μπόρε, παιδί μου, τούλανε,
να προτείνω τέτοιο πράγμα, πως υπορώ
να πώ μία τέτοια πρότασι στη Τζούλια.
—Δεν θα της ης απόλυτως τίποτα, πα-
ρά μόνον θα υποδοθήσης, όπως σου
υποδείξει. Αύριο το βράδυ θα φάμε για
πρώτη φορά όλοι μαζί με τη Τζούλια, ε-
σένα, τη ναυαρχία, την 'Ελναιρ και ε-
γώ. Εκείνο το όποιον θέλω από 'σένα,
μητέρα, είνε να περιποιηθής με την ά-
ξιοτητή ευγένεια που σε χαρακτηρίζει
αφ' ενός και την 'Ελναιρ και αφ' έτέρου την
ναυαρχία και να βρής εκθείασι να ης
τα πρώτα καλά λόγια για τη Τζούλια. 'Ε-
πισας και ένα άλλο, σέ παρακαλώ, σ'ό-
τραπέζι θα κάνης εσύ πρώτη μία μικρού-
λα πρόνοσι για τη γρήγορη απόκατάστα-
σι της υγείας του Σαραφέιμ και έπειτα
για την ευτυχία όλων μας. 'Επισας ε-
γώ να πώ στον ότι Τζούλια πως η 'Αθή-
να έχει μερικώς γαμπρούς που αν είχαν
κόρη θα ήσαν ευτυχισμένην με διδλε-
γες έναν απ' αυτούς. Κατάλαδες, μητέ-
ρα;

—Δύσκολο πράμα, παιδί μου, πάρα πο-
λύ δύσκολο.

—Τίποτα δεν είνε εύκολο, μητέρα μου,
άλλα και το πιο δύσκολο πράγμα το κα-
τάρθωσι η θέλησις του ανθρώπου όταν
έχη απόφασι να ενερνήθη με πίστι και
πεποίθησι. "Επειτα από δύο μέρες θα
οάς δώω εγώ ένα άλλο τραπέζι στην
Κηφισιά, στο ξενοδοχείο του Μελά. Με-
τά ε-ε, έπτά μέρες ο Σαραφέιμ θα βρ-
θή από το νοσοκομείο και θα κατορθώω ε-
γώ να πάρω μαζί με τη θεία του να καθί-
σουν δύο δομοδούς στο ίδιο ξενοδοχείο
της Κηφισιάς, τότε θα δρομύη την ευ-
καιρία να τους γνωρίσουμε. 'Εγώ με την
'Ελναιρ θα έργαστούμε όσον είνε άν-
θρωπίνως δυνατόν να συμπαθήσουμε στην
ψυχή του Σαραφέιμ τη συμπάθεια προς
τη Τζούλια και συ μητέρα, θα δάσης έ-
λα σου τα δυνατό σιμά στη Τζούλια για
να της υποβάλης τη συμπάθειά της προς
τόν Σαραφέιμ, με κατάλαδες τώρα, αυ-

Από ένα νηολ του Ειρηνικού

ΟΙ ΗΠΑΤΙΚΟΙ ΚΩΛΙΚΟΠΟΝΟΙ

Πρόχειρος περίθαλψις και θεραπεία

Δεν υπάρχει άδυνάτοτερον συναίσθημα
από εκείνο που προκαλούν οι κρίσεις των
ηπατικών κωλικόπων, οι οποίοι προέρχον-
ται, ως γνωστόν, από τους χολόλιθους, οι
ποίοι δεν δύναται να εκκένωθουν.
Οι χολόλιθοι αυτοί δύναται να παραμεί-
νουν επί πολύ εις την χολοδόχον κύστιν,
χωρίς να προκαλέσουν καμμίαν θλάσιν και
δίχως να υποφέρη ο οργανισμός.
Κατόπιν όμως εκδηλώνεται αιφνίδια η κρίσις.
Η κρίσις πιθανόν να είνε πολύ θραξεία
και να περάσθ μετ' όλην ταχύτητα. Δύναται
όμως και να διαρκέσθ επί πολλές ώρας, να
κατασταλή και να επανέλθ εκ νέου με με-
γαλύτεραν ζύττωσι.

Η πρώτη φροντίς είνε η ελάττωσις των
πόνων. Προς τόν σκοπόν τούτον συνιστάται
είς εξωτερικά τοπικά καταπλάσματα λιπαρό-
πορου θρεγμένου με λάδονα.

Αι περιτυλίξεις με φανέλλαν ή ζεστήν πε-
τσέταν και τα θερμά επιθέματα, ουκάντις
ανεπάρκεια, ενδείκνυνται έπίσης προς κα-
ταπνύνει των πόνων, μέχρις άρξέσθ της
ισορροπίας, όστις, εάν η κρίσις εξακολουθή, την
καταπολεμεί με υποθερμικάς ενέσεις μορ-
φίνης ή ατροπίνης.

Κατά την διάρκειαν της κρίσεως πρέπει ν'
αποφευχέται όπως δήποτε η λήψις ζεστών ή
καυτών, διότι το μόνον που δύναται να προ-
καλέσουν εις ης αθέσις των έμετων.

Όταν παρέλθ η κρίσις κρίσις, ο ασθενής
πρέπει να υποβλήθ εις απόλυτον διαίταν.
Κατά την περιόδον των πόνων, θα περιορισθ
εις χαλαρούσαν νερό και γλυκά αφεψήματα
εις μικράς δόσεις.

Προς διευκολύνει της εκκένωσης των χολ-
ολιθών, θα καταφύγη κατόπιν εις καθαρκά
έλαια. Όρισμένοι Ιατροί χρησιμοποιούν έπίσης
το υπεροξείδιον και το ασκινιάτ. Άλλα
σκόδα λάδι, κάθε πρωί, μηδέν δέξιντος, είνε
πολύ καλά.

Επίσης είνε ενδείκνυμένη μία διαίτα με
τοπικολύ υδατος περιέχοντος άλκαλικά ά-
λατα.
Εις τας σοβαράς περιπτώσεις όμως, το κα-
κόν επμένει και μετά την λήψιν αυτήν. Τότε
πρόκειται περί αρκετά μεγάλων χολόλιθων, οι
οποίοι άδυνάτου να εξέλθουν διά των χολο-
δόχων άγώνων.

Εις τας περιπτώσεις αυτές, δεν μένει παρά
η προσφυγή εις έγχειρησιν και η μόνη συμ-
βολή, την όποιαν δύναται να δώσθ ο θερά-
πων είνε άκατά πάσης βεβαιότητος και άπο-
νή από κάθε τροφή μέχρι της επεμβάσεως
του χειρουργού.

Άλλα μαζί μ' αυτά η κυρία Βαλέντι
είχε άκούσει και της συνθημιόμενης κακο-
γλωσσέας, πως ο Ζάρμπας ήταν ένας
βελντής και έπικινδυνος γυναικας και
μαζί μ' αυτά και τολμήρας χαρτοπαί-
κτης.

Γ. ΑΣΠΡΕΑΣ

(Η συνέχεια στο προσεχές).

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο 'Εβραίος έμποροπάλληλος του Σικά-
γου Σάμουελ Ντάβις, άνεργος ήδη, θα έ-
πικειμήσθ να διελέθ τους καταρράκτας του
Νιαγάρα, έπιβάνων βρελάντων εκ κοιτουρούκ.
— Έκείνοι που θέλουν να παρακολουθή-
σουν το θέαμα του μελλοθανάτου, θα πλη-
ρώσουν τρία δολάρια.

— Έάν ζήσω — είνε — ο Σαμουέλ θα πετύ-
χω μία ζωή καλή: Πρώτα θα πάρω τα μισά
από τα εισιτήρια. Δεύτερον θα γράφω τις
έντυπώσεις μου στον Τύπο και θα πάρω 25.
000 δολάρια και τρίτον θα έρω δουλεία ά-
μέσως.

Δύο νέοι ρωσικής καταγωγής από Πα-
ρίσι, θρέθηκαν νεκροί στο κρεβάτι των, λί-
γες μέρες μετά τόν γάμον των.

— Το δυστύχημα όφειλετο εις εισηνοήν
γκασίω, του όποιου η στρόφιγξ θρέθηκε ά-
νοικητή.

— Κατόπιν όμως έννύσθη από ένα γράμ-
μα που έφθικαν, ότι πύκτοκτόνισαν, διότι τυ-
χαίως άνεκαλύφθη την προηγουμένην, ότι
ήσαν άδελφοί.

— Οι γονείς των δύο νέων, φεύγοντες ά-
πό την Ρωσίαν, μετά την επανάστασιν, ήλ-
θαν στην Γαλλίαν και κατόπιν στην 'Αγ-
γλίαν.

— Έκεί το μέν άνοράκι των: ο Σέρνιος,
τοποθετήθηκε υπάλληλος, σ' ένα γκαράζ,
λόγω οικονομικών των άσκακείων, η κόρη
των όμως Σάσα, τσεσάρων μόλις χρόνων
υιοθετήθ από μίαν 'Αγγλίδα πλουσιωτά-
την.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

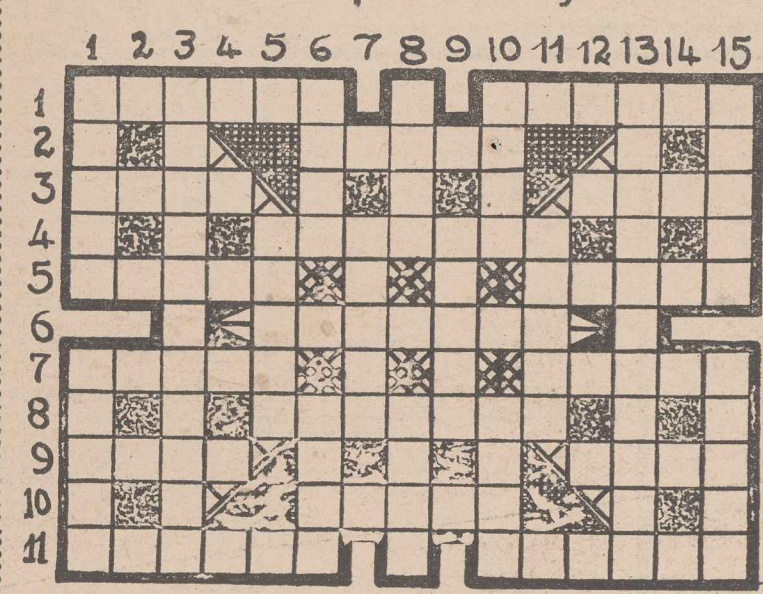
— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

— Όταν ο νέος έμεγάλωσε, προσελήθη
σώφρ από την θετήν μητέρα της αδελφής
του.

— Όπως ήτο άφρασις και εύγενικός, ηγα-
πήθ από την μικράν κυρίαν του και έπειδή
η θετή μητήρ, δεν θα έστεργε εις τόν γα-
μόν των, άπήλθσαν και ένμνησθησαν, με-
τά πέντε δέ ημέρας έμειον την αλήθειαν
και πύκτοκτόνησαν.

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Σταυρόλεξον

Νέα σειρά

ΑΡΙΘΜΟΣ : 19

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ

1. Θέρμανσις, διέγερσις, έρεθι-
σμός συνεκδοκικός: άναγκασίς,
θυμός.— Έκαστος τών άραβικών ά-
ριθμών τυπογραφικών στοιχείων.
2. Μ' έκπλησιν ή τόνον ώστε
να μω φαίνεται παράδοξον ή άπι-
στευτον.
3. "Αθροισμα άτόμων ή όμοι-
ων πραγμάτων λαμβανόμενων ως
έν έλιν.— Δίδος κεκαλυμμένη ή ά-
κάλυπτο ρεία μέσου οικοδομήμα-
τος.
4. "Αναίτησις και όθ εκ τινος δι-
κτύματος πηγάζουσα.
5. "Αρχιερεύς τών 'Ιουδαίων ά-
νακρίνας τών 'Ισραήλ.— Χρώμα, από-
χρωσις μεταφορικά: μορφή, χα-
ρακτήρ.
6. Περιφέρεια έκτασις, έπιφά-
νεϊς γής μικρά ή μεγάλη, τόπος.
7. Συγκέντρωσις πολλών πραγ-
μάτων, τών μόν επί τών δέ (πλη-
θυντικός).— Μέρος του ποδός.
8. Μέθοδος, τρόπος καθ' όν γί-
νεται ή τρόπος κατασκευής, συνθέ-
σεως, λειτουργίας, χημικής.
9. Χρηστική ποσότης (πληθυν-
τικός).— Όρβανός, όλμεμα.
10. "Ερις, διάδοσις, διακοπή
σκέσεων.
11. "Ασθένεια.— Μεταβολή, άλ-

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

Η ΛΥΣΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ : 18

ΟΡΙΓΑΝΤΙΟΣ

- 1) ΕΡΑΣΤΑΙ.— ΚΑΤΗΘΗΣ. 3) ΖΑΝ
ΠΙΕΡ ΟΜΟΝ. 4) ΑΔΑΜ—ΣΕΙΟ. 5) Α-
ΕΙΩΣΙΣ. 6) ΠΛΑΝΗ— ΑΓΝΟΝ. 7) ΡΥ-
ΑΚΙΟΝ. 8) ΗΤΤΑ—ΟΑΟΝ. 9) ΙΜΠΡΕ-
ΣΑΡΙΟΣ. 11) ΑΜΟΙΒΙΑ—ΑΣΤΑΤΟΣ.

ΚΑΘΕΤΟΣ

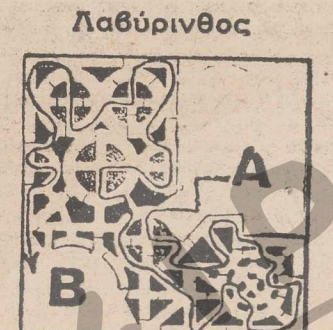
- 1) ΕΠΤΑ—ΠΛΗΓΜΑ. 3) ΖΑΠΑΝΤΙ.
4) ΣΙΑΜ—ΑΜΟΙ. 5) ΑΗΡ. 6) ΑΡΠΑΞ
ΓΥΡΟΙ 7) ΙΣΑ. 8) ΛΕΓΩ—ΚΑΣΑ. 9)
ΣΚΙ. 10) ΑΓΟΤΙ—ΟΟΡΥΣ. 11) ΣΑΝ.
12) ΗΛΟΣ—ΟΦΑ. 13) ΝΕΑΝΙΑΣ. 15)
ΣΑΡΟΝ—ΝΕΟΣ.

Κινηματογραφικά έρνα

- 1) Ο ΔΡΟΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΧΑΡΑ
- 2) Ο ΑΡΧΟΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.
- 3) Ε.Ο.Ε. ΒΥΘΙΣΜΕΘΑ.
- 4) Η ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΑ.
- 5) Η ΑΓΝΩΣΤΟΣ.
- 6) ΛΕΓΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ
- 7) ΕΡΑΣΤΑΙ.
- 8) ΒΑΠΤΕ, ΑΚΟΥ, ΣΩΠΑ.
- 9) ΜΑΝΝΕΚΕΝ.
- 10) ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΦΑΡΣ.
- 11) Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ.
- 12) ΑΣΤΕΡΙ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ.
- 13) ΕΡΩΤΙΚΗ ΜΕΛΟΔΙΑ.
- 14) ΡΟΜΙΟΝ ΤΩΝ ΔΕΩΝ.
- 15) ΣΟΔΟΜΑ ΚΑΙ ΓΟΜΟΡΡΑ.

Αυτά ποσα τα όνόματα τών δε-
καπέντε κινηματογραφικών έργων,
που έπρεπε να εύρπτε. Καθώς όλέ-
πετε, είνε όλα νέα, και μερικά ε-
ξ αυτών εξακολουθούν να παιζονται
εις πρώην προβολήν κατ' αυτήν
την έβδομάδα.

Λαβύρινθος

Ιδού ποίος ήτο ο δρόμος που έ-
πρεπε να ακολουθήσεται.

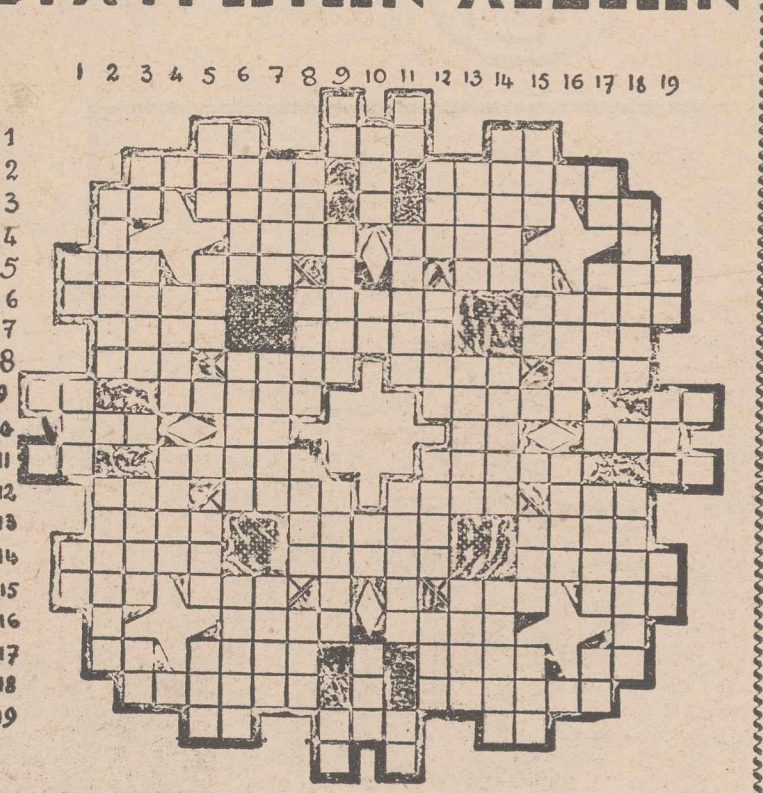
Όρθον ή λαθασμένον

- 1) ΟΡΘΟΝ.
- 2) ΛΑΘΑΣΜΕΝΟΝ.
- 3) ΟΡΘΟΝ.
- 4) ΛΑΘΑΣΜΕΝΟΝ ('Η Νορήνγια
έχει κοινά σύμβολα μετά της Σουη-
δίας).
- 5) ΛΑΘΑΣΜΕΝΟΝ. ('Απεκεφα-
λήσθ εις 'Αγγλίαν, κα διαταγήν
της Βασιλείας 'Εντολές).
- 6) ΟΡΘΟΝ. (Μία εις μικρόν 'Ασ-
εν, μία εις την 'Αργεντινήν και μία
εις το Σουδάν της 'Αφρικής).
- 7) ΟΡΘΟΝ. (Εις τας 14 Αυγού-
στου του 1914).
- 8) ΛΑΘΑΣΜΕΝΟΝ (του Καναδά).
- 9) ΟΡΘΟΝ.
- 10) ΟΡΘΟΝ. (Εις τήν 'Αφρί-
κην υπάρχουν άκριμ λευκοί άνδρες
που οι όποιοι δεν ένμνησθησαν τόν πο-
τασμό).
- 11) ΟΡΘΟΝ (22 περίπου εκατομ-
μύρια έπίσκοποι).
- 12) ΟΡΘΟΝ. (Το 1624 εις τόν Λον-
δίνον).

Κινηματογραφικοί άστέ-
ρες

- 1) Βασίλειος Βικτωρία ;
- 2) Λουδοβίκος Παστέρ ;
- 3) Αβελίος Σολά ;
- 4) Μαρία Βαλεσκα ;
- 5) Ναπολέων ;

Α'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΤΑΥΡΩΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

"Επειτα από την εξαίρετική έπι-
τυχίαν την όποιαν έσπείρωσε το
"Παιγνίδι συναρμολογίας τών τε-
μαχίων του πιάτου του Μάρμα-
ριου", οι λύσεις του όποιου— ως
έπί το πλείστον όρθες— έφθσαν
και έκαστην δέξις εις τα γραφεία
του "ΕΡΓΟΝ" προκαλεί τους ά-
ναγνώστας του—μικρούς και μεγά-
λους—να συμπετάσκουν εις τόν νέ-
ον του "Διαγωνισμόν Σταυρωτών
Λέξεων".

Ο νέος αυτός "Διαγωνισμός" θα
παρασείη δεδωίως περισσότερες
συσκευασίας από τόν προηγούμενον,
διότι και οι συμπετέοντες θα τι-
μηθούν ιδιαίτερως.

Ιδού τώρα περί τίνος άκριβώς
πρόκειται:

Ανυτέρω, δημοσιεύεται ένα κλι-
σε Σταυρωτόν, κανονικό ασημά-
τος, τελείως κενόν και χωρίς κανε-
ναν άπολύτως όρισμόν. Πρέπει λοι-
πόν άπλούστατα να συμπληρώσεται
το ανώτερον κλιό με λέξεις της
"Ελληνικής Γλώσσας" και κατά
πρόθυμιν της καθορευούσης... Δύ-
νασθε έπίσης να χρησιμοποήσων
εις το "ΕΡΓΟΝ" με τόν όνομάτου.

Αι λύσεις να αποστέλλωνται εις
το Περιοδικόν "ΕΡΓΟΝ", (Τμήμα
Λέξεων της γεωγραφίας ή της 'Ιστο-
ρίας, οι όποιοι όμως δεν πρέπει να
περιέχουν καμμίαν άπολύτως άνορ-
θογραφίαν....

Το όνόματι δων θα συμμετά-
σχων εις τόν "Διαγωνισμόν μας
αυτόν θα δημοσιεύσων εις την σε-
λίδα αυτήν... Έκείνος όμως που θέ-
λεις άποστείλει το άρτίστον Σταυ-
ρωτόν, θα το ήθ δημοσιεύόμενον
εις το "ΕΡΓΟΝ" με τόν όνομάτου.

Αι λύσεις να αποστέλλωνται εις
το Περιοδικόν "ΕΡΓΟΝ", (Τμήμα
Λέξεων της γεωγραφίας ή της 'Ιστο-
ρίας, οι όποιοι όμως δεν πρέπει να
περιέχουν καμμίαν άπολύτως άνορ-
θογραφίαν....

Το όνόματι δων θα συμμετά-
σχων εις τόν "Διαγωνισμόν μας
αυτόν θα δημοσιεύσων εις την σε-
λίδα αυτήν... Έκείνος όμως που θέ-
λεις άποστείλει το άρτίστον Σταυ-
ρωτόν, θα το ήθ δημοσιεύόμενον
εις το "ΕΡΓΟΝ" με τόν όνομάτου.